

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Aylık gazete – 15 Eylöl 1994 – Sayı 175 – 3,- DM

Şimdi ülkeyi FETHETMENİN ZAMANI!

■ Siz, Avrupa'daki halkımız
şimdiki katkılarınızı
sadece bir başlangıç
olarak değerlendireceksiniz.
Asıl çalışma bundan
sonrası içindir, diyeceksiniz.
Ülkeye taşıracaksınız,
diyeceksiniz. Yüzbinlerce
bir kitleyi ifade ediyorsunuz.
Her biriniz ülkeye 5 tane
akrabanızı kazandırırsanız,
bu eder 1 milyon.

■ Yüzbinlere ulaştınız.
Bu eşittir, en kısa sürede
ülkemizin ulaşabileceğiniz
hemen her köyüne,
her mahallesine, her
ailesine taşırılmaktır.
Sizin göreviniz bundan
sonra budur. Artık Avrupa'yı
değil, ülkenin içini
fethedeceksiniz.
Fethetmenin zamanıdır.

ORTA SAYFADA

“ULUSAL ÖRGÜTLENMEYİ TAMAMLAYALIM”

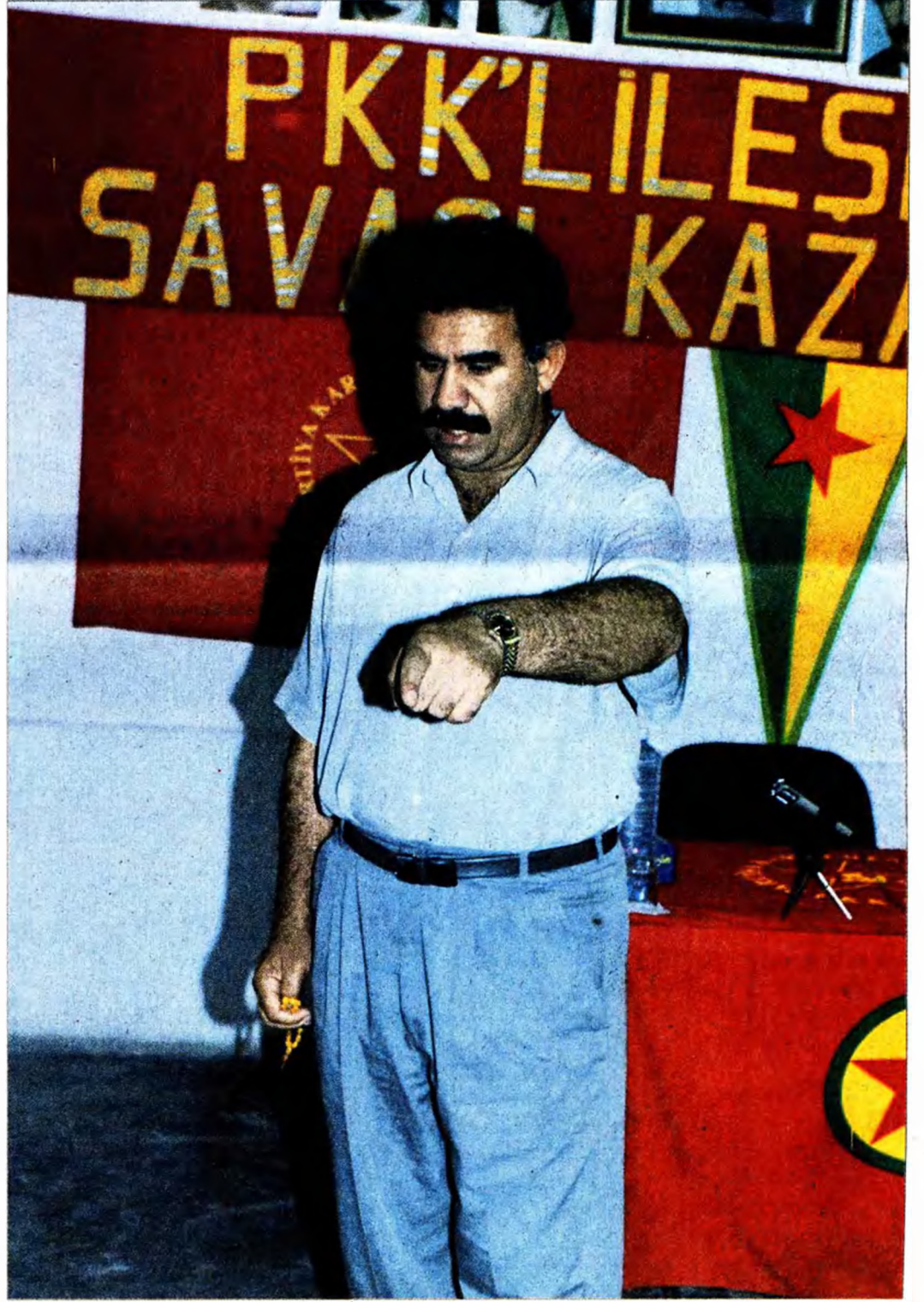
Halkımızın bir bölümü-
nün ülkeden koparılıp Av-
rupa, metropoller ve dün-
yanın diğer yerlerine sav-
rulması; örgütsüz bırakıl-
mak ve dağıtılmak içindir.
Bu, kaynaktan, topraktan
ve kökünden koparıp kişi-

likleri “doğal” ölüme terk
etmektedir. Böylelikle her ya-
na dağıtılan Kürtler eritile-
cekti. Kimsenin kimseden
haberi olmayacaktı. Sö-
mürgeci Türk devletinin
eritme politikasına tabi tu-
tulanlar, bu kez başka dev-

letlerin insafına terk edile-
cekti. Burada Kürtlere kar-
şı, TC ile diğer emperyalist
devletlerin birlikteliğini gör-
mek mümkündür.

Bu saldırı, Kürdün ulusal
kimliğine yönelik bir saldırı-

Devamı 15. sayfada

NASIL YAŞAMALI?

“NASIL YAŞAMALI” sorusu yakıcıdır

Nasıl yaşamalı sorusuna gittikçe cevaplar geliştiri-
yoruz. Kendisine “Nasıl yaşamalı” sorusunu
sormayanlar, soruyu daha da kapsamlı hale getire-
rek sormayı bilmeyenler, gerçek yaşamın cevabını
bulamazlar. Şu çok açıkça ortaya çıktı ki, gerçekten
siz nasıl yaşamayı gerektiğini bilmiyorsunuz. Ger-
çekten beceremediğiniz en temel sorunuz “Nasıl
yaşamalı” sorusudur. Ulusal düzeyde olsun, kişilik
düzeyinde olsun, kendinize aslında fazla soru sor-
muş değilsiniz. Cevaplarınızda çok yanlışsınız. Daha
doğrusu “Nasıl yaşamalı” sorusu sorulduğunda,
sen TC'nin istediği gibi veya geçmişin, geleceğin em-
rettiği ve alıştırdığı gibi cevap veremezsin. Halbuki
bu kadar imkanın yaşandığı bir ulusal, toplumsal ger-
çeklik içinde, bu kadar yaşamın canına kıyıldığı bir
tarihi süreçte kendini sorgulamamak, yaşama hak-
kından tümünden vazgeçmek demektir. Öyle anlaşılı-
yor ki, aslında yaşama hakkınızdan vazgeçmişsiniz.
Düşmanın dayattığı kötü ölüm hakkına (bana göre
bu hayattaki yaşam ölümcüldür), “yaşamımızdır” diye
sarılmanız en büyük günahınız oluyor. Halbuki o ka-

Devamı 4. sayfada

ABDULLAH ÖCALAN

MEDYA

(1)

■ Tarih boyunca hiçbir zaman
gerçekler bu kadar insanlıktan
gizlenmemiştir. Denilebilir ki,
egemenler tekelleşen medya ile
halkların haber alma hakkını sıfıra
indirmişlerdir. Toplumlar yine bu
araçla güçten düşürülüyor, insanlar
da bu şekilde asıl sorunlarından
uzaklaştırılarak uyuturuluyor.
Böylece insanın insanca, özgürce
yaşayacağı dünyayı kurma
mücadelesi unutturulmaya,
gereksizleştirilmeye çalışılıyor.
En yakın bir örnek olarak
Kürdistan'daki gelişmelere ve buna
karşılık Türk sömürgeci basınının
yazdıklarına bakılırsa, bu konuda
yaşanan gerçeklik daha iyi
anlaşılacaktır. Medya üzerine
yaptığımız bu araştırma dizisi
birçok soruyu aydınlatıyor.

Yazısı 17. sayfada

Kurtuluş Ordumuz SONBAHAR HAMLESİNDE

■ Kulp'ta 32 asker,
Perver'de 100 asker,
Lebine'de 183 asker,
Oramar'da 83 asker,
Yayladere'de 53 asker,
Sason'da 20 asker,
Çiyayê Reş'te 50 asker,
Şemdinli'de 46 asker,
Kela Memê'de 42 asker,
Zara'da 11 MHP'li faşist
ordumuz tarafından öldürüldü.

Haberleri 4-7. sayfalarda

BERXWEDAN'DAN

Her şey CEPHE İÇİN!

Kürdistan ulusal kurtuluş müca-
delesi zaferin öncesini yaşıyor.
Zaferi kazanmak için gerekli bütün
imkanlar ele geçirilmiştir. İç ve dış
koşullar zafer için elverişli haldedir.
Eğer halkın cephesi Kürdistan'da ve
Türkiye metropollerinde gerçekleşt-
tirilirse bu olumlu koşulları zaferle
taçlandırmak yakın geleceğin işi
olacaktır.

Türk devleti 10 yıldır biri bitip
biri başlayan ve dalga dalga gelişen
operasyonlardan sonuç alamamıştır.
Bu gerçek ARGK'nin artık yenil-

Devamı 2. sayfada

**Direnış
kahramanlarımız**

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, özgürlük ateşini yaktığı ilk günden bugüne dek, savaşın her sahasında yeni yaşamın bakış açısını oturtmaya çalışmaktadır. Darbeler düşmana olduğu kadar geçmiş yaşamın her özelliğine, her belirtisine de vurulmaktadır. Çünkü bu özellikler Kürt halkını geçmişin köle zihniyetine, yaşamına bağlayan özelliklerdir. Bunların aşılması yoğun çaba, fedakarlıkla yaşamın her zer-

Varlığı önce kendisine inkar ettirilen, hatta bu inkar etmenin yarısına sokulan Kürt halkı yüzlerce yıldır ülkeden, Kürt yüreğinden, beyninden, ruhundan büyük kopuşa zorlanmıştır. Genç kızlar, kadınlar, çocuklar olmadık yöntemlerle (özellikle Güney Kürdistan'da) alınıp satılmışlar, işkencelere, katliamlara maruz kalmışlardır. Kürdistan tarihi bunlara benzer birçok vahşet örneğiyle doludur. 19. yüzyılın ikinci yarısında Osmanlı ordusuna komuta eden Alman generali Moltke, Kürdistan'da halka uyguladıkları yöntemleri anlattığı kitabında bir örnek veriyor. Sason'a bağlı bir köye baskın düzenleyen Osmanlı askerlerinin başında General Moltke vardır. Köyün tüm evleri, tarlaları, samanlıkları, hayvanları ateşe verilip yakılır. Evlerin içinde insanlar vardır. Moltke ve askerleri yanan evlerin karşısına geçip seyrettikleri sırada yanan evlerden birinin kapısından küçük bir çocuk ağlayarak dışarı fırlar. Küçük çocuk askerleri karşısında görünce durur. Önce askerlere, sonra içinde anne-babası ve kardeşlerinin yandığı eve ba-

babalar bugün halk savaşımızın zafere taşınması aşamasında oğlunu-kızını kendisini dağlara, partisine teslim etmekte, hatta onlarla birlikte silah kuşanmaktadır. Halk savaş budur. İster dağda, ister şehirde, ister Avrupa'da olsun halkın tüm fertlerinin mücadele kılıcını kuşanması, onu keskinleştirmesi ve dağlarda çekilecek zafer halaylarına hazırlanmasıdır. Savaşımızda bunun örneklerini çokça görmekteyiz. Kızı Berivan'ı halkına emanet edip dağlarda vurularak şehit düşen Şerife KARAKUŞ yoldaş, yoldaşı şehit Mehmet ÖNER'i omuz omuza dağları mesken edinen Nezihe ÖNER yoldaş, oğlu ve kızıyla gerilla saflarında yer alan babalar, Güney Savaşında ihanete dur diyen, aynı mevziyi, aynı yolu paylaşan abisi şehit düşüğünde onu kendi elleriy-

dendirler. Önce kardeşler, sonra 3 yoldaş oldular. Özkan ailesi partinin yeni filizlendiği dönemlerde yurtseverlik düşüncelerini kabul eden ve bu doğrultuda biçimlenen yurtsever bir aileydi. İsmet, Ahmet ve Şexo yoldaşlar da böylesi bir ortamda büyüdüler. Devrimci-yurtseverlik düşüncesiyle donandılar. Küçük yaşlardan itibaren kardeşlikten öte yoldaşlığın yapı taşlarını birbirleri arasında örmeye başladılar. Özkan yoldaşlar küçük yaşlarından şahadetlerine dek mücadelemizin enternasyonalistliğinin, fedakarlığının ülkeye ve davaya bağlılığının uygulayıcıları olmayı bildiler. Birbirlerinin silahlarını asla yere düşürmediler. İsmet yoldaş, daha küçük yaşlardan itibaren ailesine katkıda bulunmak amacıyla kahvehanelerde, lokantalarda çıraklık vb. işleri yapar. Li-

sirasında PKK'nin enternasyonalist özelliğini hayata geçirmeyi ve Filistinlilerle dayanışmayı amaçlayan direnişte İsmet yoldaş da oldukça kararlı ve cesur bir pratik sergiler. Haziran 1982'de başlayan İsrail saldırıları sırasında Sayda'da bir kampta direnen PKK militanları arasında bulunan İsmet yoldaş burada şahadete ulaşır. İsmet yoldaşın bu kahramanca şahadeti PKK enternasyonalizminin de kanla yaratılmış bir kanıtı oluyordu. Ahmet ve Şexo yoldaşlar bu şahadetten oldukça etkilenirler. İsmet yoldaşın onlara bıraktığı mesajı ikircikliğe düşmeden yerine getirmeye başlarlar. İsmet yoldaşın şahadetinde Ahmet yoldaş 14, Şexo yoldaş da 11 yaşında olmasına rağmen bulundukları Suruç'ta arkadaş çevreleri arasında mücadeleyi kavratmaya çalışırlar. Ahmet ve Şexo yoldaşlar birbirlerine destek olup kitle içinde de çalışmaya başlarlar. Birbirlerine verdikleri destek halk içinde hep örnek alınır. TC güçlerinin sık sık evlerini basmalarına, hakaretlere maruz kalmalarına rağmen mücadelelerinden geri adım atmaz-

devrimi yaşaması ve yoldaşlarına yaşatma çabası çevresinde sevilip, sayılmasına yol açar. Ahmet yoldaş Mayıs 1993 tarihinde Bestler'de bir görev giderken geçmekte oldukları bir dereye 1 yoldaşıyla sulara kapılır ve şahadete ulaşır. Şexo yoldaş, Ahmet yoldaşın 1989'da Avrupa'ya gidişyle birlikte tamamıyla kendini Suruç'taki çalışmalara adar. Günü sürekli mücadeleyle iç içedir. Hiç yerinde durmaz. Tüm çalışması, gayreti savaş dağlarda sürdürmek içindir. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek ister. Daha sonra bir grup yurtseverle Akademi'ye gider. Eğitimini başarıyla tamamlar ve tekrar Suruç'a şehir faaliyetleri için gönderilir. Ancak kısa sürede deşifre olur ve hemen kırsala çıkar. Burada da silahına büyük bir coşkuyla sarılır, görevlerinin üzerine yürür. Şexo yoldaş, Ekim 1992 tarihinde Siverek'te düşmanla girdiği bir çatışmada şehit düştü. İsmet, Ahmet ve Şexo yoldaşlar, PKK'nin tarihe kazandırdığı büyük direnişçilerdir. Onlar, halk savaşımız-

resine savaş oturtmakla mümkündür.

Eskinin geriletken, çürüten yanına yeni yaşamı, yeni insanı, yeni kadın-erkeği, yeni çocuğu, yeni aileyi, bir bütün yeni ve özgür geleceği dayatıyor. Tüm bu yeni öğeleri oluşturanın da zorluğu ortadadır. Yanına bu yeni olguları taşıyarak, feda edilmesi gerekenleri bugün Kürt halkı hiçbir ikircikliğe düşmeden veriyor. Oğlunu, kızını, malını ve canını adamaktan geri kalmıyor. Bu elbette ki, Kürt halkının oluşan yeni tarih çerçevesidir. Çürüten, dökülen tarih çerçevesi, yeniden halkımız tarafından kanla-canla yazılarak insanlığa armağan ediliyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi diğer ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelelerinden birçok yönüyle farklılıklar içermektedir. Öz itibarıyla, amaç itibarıyla olsa da pratikteki pek çok direniş örneği bu farklılığı oluşturmaktadır. Dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş bir sömürîye tabi tutulan Kürdistan'da yine örneğine rastlanılmayan direnişler, kahramanlıklar, fedakarlıklar yaşanmış, yaşanmakta ve yaşanacaktır.

Filistin'de İSMET...

Siverek'te ŞEXO...

Bestler'de AHMET...

Şahadette buluşarak gerçek kardeşlikte sembolleştiler...

kar. Birden geriye dönerek yanan eve doğru koşar. Küçük Kürt çocuğu gördüğü vahşete büyük bir yanıt veriyor; ihanetin değil, Kürtlerin sembolü olan ateşin kollarına koşuyor. Dün Osmanlı'nın şahsında uygulanan vahşet, bugün TC tarafından sürdürülmektedir. Dün küçük Kürt çocuğunun vahşete verdiği yanıt bugün tüm Kürdistan halkı ayağa kalkarak, ateşle donanarak vermektedir. Yaşlısı, genci, kadını, erkeği, çocuğu mücadelenin her sahasında yerini alıyor.

Dün oğlu, kızı PKK saflarında savaşmaya karar verdiğinde onun peşine düşüp geri döndürmeye çalışan analar,

le vatan toprağına saran yoldaşımız bu halk savaşımızın neferleridir. Evet, bunlar savaşımızda, devrimin çiçeklendiği yeni yaşamın fertlerinden sadece birkaç örnektir. Her biri bir destan, her biri bir roman, her biri bir özgürlük türküsi...

Yıllarca zindanlarda direnişle var olan, onu yücelten, zindandan çıktıkdan sonra da "yaşamak için özgür vatan gerek" diyerek elini, yüreğini partisine, gerillasına veren, oğluyla bu duyguları, dağları paylaşan Hasan GÜLLÜ yoldaş...

İsmet ÖZKAN, Şexo ÖZKAN, Ahmet ÖZKAN yoldaşlar da bu destansı örnekler-

se yıllarında ulusal kurtuluş düşüncesiyle tanışır ve 1977-78 yıllarında Suruç'ta gençlik içerisinde propaganda, eğitim ve ajitasyon çalışmalarına katılır. Bölge yerel komitesinde yer alır. Ajan, faşist ve düşmana karşı yapılan birçok saldırıya katılır. İki defa gözaltına alınır, ancak hiçbir şeyi kabul etmez ve serbest bırakılır.

12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesi ardından yurt dışına çıkarılan ilk grupların içinde O da vardır. Ortadoğu sahasında Başkan APO'nun yoğun mücadeleleriyle yaratılan eğitim ortamında askeri ve siyasi eğitime katılır. 1982 yılında İsrail siyonizminin Filistin'e yönelik saldırıları

lar.

Ahmet yoldaş 1989 yılında Avrupa'ya çıkar ve hemen parti saflarına profesyonel olarak katılır. 1990 yılı başında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider. Gün geçtikçe gelişen mücadelenin yılmaz bir komutanı olmak için Akademi'deki eğitimlere kendini verir, yoğunlaşır. 1990 Ekim'inde ülkeye yönelir. Botan'a girer. Burada birçok alanda önemli görevlerde bulunur, eylemlere katılır. Savaşın yoğunluğunu her yönüyle yaşar. Zamanını boşa geçirmez, yaşamını en iyiye, en güzlele ve başarıya ulaşma noktasında disipline eder. O'nun bu yoğunluğu,

"Değişen Kürdistan ölçülerinde gerçek kardeşlik için, aynı ana ve babadan olmak yetmiyor. İsmet, Şexo ve Ahmet yoldaşlar aynı davanın mücadelesine katılarak, yine aynı dava için kanlarını birbirlerine karıştırarak kardeşleştiler."

da tüm analara, babalara, kardeşlere, her yaştan insanımıza mücadelenin saflarında silaha ve göreve sarılma çağrısıdır. Gerçek kardeşlik budur. Ölümsüz şehitlerimizin kahramanlığı ve kanları bedelinde gerçekleşen yeni yaşam, eski toplumsal gelenekleri geçersiz kılıyor. Her şey yeniden anlam buluyor. Eskinin hiçbir şeyi yeninin karşısında varlık bulamıyor. Ölçüler değişiyor. Duygular, düşünceler, ilişkiler, bağlılıklar yeni bir düzene kavuşuyor. Şüphesiz bu, en çarpıcı bir şekilde ailede ve bu kurumun fertlerinde kendisini gösteriyor. Bu anlamda değişen Kürdistan ölçülerinde gerçek kardeşlik için, aynı ana ve babadan olmak yetmiyor. İsmet, Şexo ve Ahmet yoldaşlar aynı davanın mücadelesine katılarak, yine aynı dava için kanlarını birbirine karıştırarak kardeşleştiler. En büyük ve en değerli kardeşlik bundan başkası değildir. Bu kardeşlik, bütün "kardeşler"i gerçek kardeşliğe davet ediyor. Gerçek kardeşlerin anıları, direnişleri, yoldaşça ilişkileri savaşımızda rehberdir.

Berxwedan

Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • **Vertrieb:** Eigenvertrieb

Avustralya 4.00 \$ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 fr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

HER ŞEY CEPHE İÇİN!

■ Savaş normal bir olay değildir. Savaşlar siyasal yaşamın, sosyal yaşamın, ekonomik yaşamın, aile yaşamının, insan ilişkilerinin altüst olmasını beraberinde getirir. Hem savaşın bir tarafı olacağız, hem de yaşamımızın normal sürmesini bekleyeceğiz! Bu gafleti yaşamak olur. Savaşın içinde olanlar zaferi kazanmak için yaşamlarını değiştirmek zorundadırlar.

Baştarafı 1. sayfada

mezliğin kanıtlanması olmaktadır. Nitekim sömürgeci-faşist TC. ordu gücümüzü yenemeyeceğini anlayınca ARGK'nin üzerine değil de halkın üzerine gitmeye karar vermiştir. Daha doğrusu halka uygulanan baskı, zulüm ve katliamları artırarak halkı teslim almayı amaçlamıştır. Halkı teslim alarak gerillayı zorlamak istemektedir.

Bu gerçek gerillanın rolünü oynadığını, yarın da oynayacağını; eğer Cephe de sağlam inşa edilirse gerillanın mücadelesini sürdürdüğü koşullarda en az silahlı savaş kadar etkili olacak ve sonuç alacaktır.

Bugün Kürdistan şehirleri ve metropollerini patlamaya hazır bir cephanelik durumundadır. Düşmanın göç ettirme politikası onu vuracak bir silaha dönüşmeye adaydır. Bugünün önemli görevlerinden biri düşmanın kendi eliyle yarattığı bu durumu, düşmanı yere sermek için kullanmaktır.

Metropollerde milyonlarca Kürt birikmiştir. Buralarda biriken Kürt halk kesimi dahi rolünü oynarsa düşmanın beyni felç edilecektir. Karınca-fil hikayesinde nasıl ki, küçük karıncalar filin beynine girerek fili yere seriyorlarsa, metropollerde de bu durum gerçekleşebilir. Bu yönüyle Kürdistan şehirlerinden daha avantajlı kimi özellikler de arz etmektedir.

Düşman ordusu çaresizdir; ekonomisi çökmüştür, siyasi tablo kendisini uzun süre yaşatacak bir durumda değildir. Kürdistan'daki yenilgisine metropollerdeki sıkıntısı da eklenirse, takatsiz kalarak yere yığılması an meselesi haline gelecektir.

Birçok ulusal kurtuluş savaşında silahlı savaşın yarattığı siyasal zemin halkın cephesinin oluşması ve halkın ayaklanmasıyla zafere ulaşmıştır. Bugün Kürdistan'da ve metropollerde bu tür savaşlara yol açacak siyasal zemin ve imkanlar olgun hale gelmiştir.

Çok zor biçimde yürüyen faşist TC, metropollerde zorlanırsa, yürüttüğü sömürgeci savaşı sürdüremez hale gelecektir. Bunu gerçekleştirmek zor değildir. Psikolojik savaşla ve şiddetle kendini güçlü göstermek için gayret sarfeden bu düzenin içi çürümüştür. Kof bir haldedir. Dışı büyük içi çürümüş yaşlı ağaçlara benzemektedir.

Kürdistan halkının yüzyıllardır içinde yaşadığı umudu gerçekleştirmenin fırsatı ele geçirilmiştir. En büyük düşman zayıf duruma düşmüştür. Kürt halkı ise ilk defa güçlü bir ordulaşmaya ve ulusal birliğe ulaşmıştır. Şu anda dünyada en fazla politikayla ilgilenen bir ulustur. Ortaya çıkan bu uluslaşma daha güçlü siyasal bir cepheye dönüştürülürse, Kürt halkı önüne gelen fırsatı kaçırmamış olacaktır.

Bunun için ulusun savaşan halk gerçekliğine ulaşması zorunludur. Savaşın doğasını ve kurallarını yaşamına yedirmesi, kendi yaşamını ve düşünce dünyasını buna göre düzenlemesi gerekmektedir. Ulusun siyasal cephesini yaratmak biraz da bu bilinci taşımakla mümkündür.

Düşman bugün binlerce köyü yakıp yıkmıştır. Binlerce insanımız kasabalarda, şehirlerde toplu ve tek tek katledilmektedir. Binlerce "faili meçhul" denilen cinayetle katledilmiştir. Yine binler-

Düşman cephesi yanında direniş ve kurtuluş cephesinin yarattığı sonuçlar ise büyük umutlar ortaya çıkaran ve moralin yükselmesini sağlayan muazzam imkanlardır. İmkanların çoğalması zafere inancı artırmakta ve kurtuluş güçlerinin da-

■ **Avrupa'daki yaşam biçimi ve alışkanlıkları da altüst edilmelidir. Almanya'da, Avrupa'da yapılan eylemler artık içimizdeki Almanya ve Avrupa'ya karşı da yapılmaktadır. İçimizdeki Almanya, Fransa, Avrupa yıkıldıkça ülke ile daha fazla bütünleşilecek, cephe ülkeye daha kolaylıkla taşınacaktır.**

ha da yüklenmesini beraberinde getirmektedir.

Savaşan halk gerçekliği demek, bu iki cephe-deki gelişmelere hazır olmak ve herkesin kendini bu gerçeklere göre düzenlemesi demektir. Yani hem her türlü sıkıntıya ve zorluğa hazır hale gelmek, hem de önümüzde duran zafer imkanını kaçırmamak için mücadeleye daha fazla katılım göstermeyi görev bilmektir.

Yürütülen büyük savaşa normal bir olay gibi yaklaşmak ve tutumu buna göre belirlemek gafleti yaşamak olur. Nitekim ulus olarak büyük bir savaş verdiğimiz bilinmesine rağmen, bir bütün olarak savaşan halk gerçekliğine ulaştığımız söylenemez. Halen savaş karşısında yaşamın eski biçimde sürmesini bekleyen ya da savaşın yaşamını etkileyecek yönünden kaçan yaklaşımların olduğunu da belirtmek gerekir.

Savaş normal bir olay değildir. Savaşlar siyasal yaşamın, sosyal yaşamın, ekonomik yaşamın aile yaşamının, insan ilişkilerinin altüst olmasını beraberinde getirir. Hem savaşın bir tarafı olacağız, hem de yaşamımızın normal sürmesini bekleyeceğiz! Bu gafleti yaşamak olur. Savaşın içinde olanlar zaferi kazanmak için yaşamlarını değiştirmek zorundadırlar. Aile yaşamlarını farklı hale getirmeleri gerekir, sosyal ilişkilerini eskisinden farklı olacağını kabul etmeleri gerekir. Ekonomik yaşamın sıkıntılarla süreceğini anlamaları gerekir. En önemlisi de herkesin kendini savaşın seyircisi değil de, bir parçası olarak görmesi gerekir. Savaş, seyirciliği kabul etmez. Savaşın içinde görev almayanlar savaş alanının ortasında rastgele gezme durumuna düşerler.

Bugün Kürdistan halkı kendini savaşın kurallarına göre düzenlemelidir. Sıkıntı ve acı çekeceğini kabul etmeden özgürlük de, güzellik de kazanılamaz. Her halkın, ulusun ve sınıfın özgürlük mücadelesinden önceki yaşamı her alanda altüst olur. Bugün Kürt halkının da bütün yaşamı altüst olmuştur; düşünce dünyası altüst olmuştur. Eskinin yaşamı da, düşünce dünyası da yeni ile yer değiştirmiştir. Zaten böyle olmasa bir mücadeleden söz edilemez. Yeni, eski alışkanlıklarla kazanılamaz. Yeni yaşam ve özgürlükler dünyası her yerde olduğu gibi acıyla mayalanmıştır. Bugün Kürdistan'da da bu gerçek yaşanmaktadır. Kürtler tarihinde ilk defa savaşa bu düzeyde kapsamlı girmişlerdir. İlk defa özgürlük için tüm yaşamları altüst oluyor. Özgürlüğün bedelini ödeyerek bağımsız ve özgür yaşama layık olduklarını ortaya koyuyorlar.

Kürdistan'da Kürt halkının yaşamı savaş ger-

Kürdistan'daki savaşı çok boyutlu desteklemenin potansiyeli ortaya çıkarılabilir. Hatta savaş metropollere taşınarak savaşla tam bir bütünleşme gerçekleştirilir. Türk devleti metropollerde uğraştırılarak bir çıkmaza ve batağa sürüklen-

nebilir.

Bir kibrit çöpü bir ormanı, bir fabrikayı yakabilir. Bir molotof milyarları kül edebilir. Kürdistan halkının düşmanı Türk faşistleri, şovenistleri bu cephenin gücüyle ezilebilir.

En önemlisi de milyonlarca Kürt cephe etrafında toplanırsa yenilmez bir güç ortaya çıkarılacağı gibi, düşmanın tüm politikaları ve planları boşa çıkarılmış olur. Cepheleşmiş Kürt halkı Türkiye devriminin önemli bir gücü olacağı gibi, Ortadoğu'da demokrasi ve devrimin gelişmesinde büyük bir rol de oynayacaktır. Kürt halkının güçlü bir cephesi bütün Ortadoğu'yu etkisi altına alacaktır. Bu etki ile Ortadoğu halkları federasyonunun kapısı rahatlıkla açılacaktır. Ortadoğu halklarını birleştirecek, bir arada tutacak halk Kürdistan halkıdır. O halde bu cepheyi güçlendirmek yalnız ulusal değil, tarihsel ve enternasyonalist bir görevdir.

Bugün yalnız Avrupa'da bir milyondan fazla Kürt yaşamaktadır. Önemli düzeyde örgütlülüğe de kavuşmuştur. ERNK Avrupa'da bütün Kürtleri koruyan, eğiten, ulusla bütünleştiren bir rol oynamaktadır. Örgütlenenlerden binlercesi cepheyi Kürtler içinde yaymanın faaliyeti içindedir. Siyasal birikim: maddi ve manevi birikim olarak Avrupa'da önemli bir potansiyel bulunmaktadır. Birkaç milyonluk devletlerin bile bu düzeyde bir siyasallaşmış insan potansiyeli yoktur. Yine bir milyonluk topluluğun maddi ve manevi gücünün tükenmeyecek imkanlara sahip olacağını kabul etmek gerekir.

Bugün Avrupa'daki gücün cepheye ve ülkeye taşınması bile ülkedeki cepheleşme ve metropoldeki Kürtleri cepheleştirmede önemli bir rol oynayabilir.

Avrupa'daki kitle de, cepheye büyümüştür. Bugün bu cepheyi neden büyüttük, bu gücü ne yapacağız sorusuna doğru cevap vermenin zamanıdır. Avrupa'daki cephenin rolünü doğru koymanın zamanıdır. Yine Avrupa'daki yurtseverliğe yeni biçim ve içerik kazandırmanın zamanıdır.

Zafere doğru giderken, savaş en şiddetli dönemini yaşarken, düşman can havliyle Kürdistan'ı kaybetmemek için özgürlüğe ölüm biçerken Avrupa'daki insanlarımızın kendine seyirci rolünü layık görmesi döneme denk düşmüyor. Yine Avrupa cephesinin kendisine yalnız destekçi gözüyle bakması döneme denk düşmüyor. Ülkeye, acı içindeki Kürt halkıyla bütünleşmek, baskı altında bile umuda koşan kahra-

man halkımıza layık olmak için destekçi konumdan çıkıp savaşın parçası haline gelmek görevi durmaktadır.

Savaşla bütünleşmek ve cepheyi ülkeye taşımak konusunda bir yetersizliğin yaşandığı açıktır. Avrupa koşullarının yarattığı rahavet, savaş alanından uzak olmanın getirdiği duyarsızlık; ülke sıcaklığının yaşanmamasına, sorumluluk düzeyinin de geri kalmasına yol açmıştır.

Artık bir var olma savaşı verilirken, zafere giderken eski duyarsızlığı sürdüremeyiz. Düşman azgınca saldırırken yüreğimiz, beynimiz halkımızdan uzak duramaz. Ülkeye, ulusa sahiplenme bugün anlamlıdır. Başkan APO'nun dediği gibi, **"Devrimcilik şimdi, yurtseverlik şimdi, fedakarlık şimdi yapılmalıdır."** Ulusal Önderin bu sözleri tüm ulusa yönelik bir talimattır.

Bugün Kürdistan'da yaşamak bile kahraman-
Devamı 23. sayfada

"Avrupa'daki insanlarımızın kendine seyirci rolünü layık görmesi döneme denk düşmüyor."

cesi işkencelerden geçirilerek tutuklanmıştır. Bugün gözaltılar ve tutuklamalar her gün yüzlerle ifade edilmektedir. Bunlar yazıya dökülen rakamlardır. Var olan gerçeği olduğu gibi yansıtmamaktadır. İnsanların dünyası, morali, duyguları bu uygulamalarla nasıl ezilmekte, nasıl baskı altına alınmaktadır. Bunları ancak edebiyatçılar en iyi biçimde dile getirebilirler.

çekliğine göre sürüyor. Metropoldeki ve Avrupa'daki Kürt halkı da bu savaşla bütünleşmek için kendini savaşa göre düzenlemelidir. Savaşın gerektirdiği fedakarlığı ve katılımı göstermelidir. Özellikle metropoldeki cepheyi güçlendirip Kürdistan'daki halkımızla bütünleşmelidir.

Eğer metropollerdeki cephe güçlendirilirse

KURTULUŞ ORDUMUZ SONBAHAR HAMLESİNDE

Kulp'ta gerilla pususu

16-17 Ağustos 1994 tarihleri arasında gerillalar Kulp'a bağlı Mela Gela alanında Türk ordu birliklerine 8 ayn noktada pusu atıldılar. Gerillaların hareketli savaş taktiği karşısında düşman birlikleri bozguna uğrayarak hiçbir savunma yapmadan imha oldular. Bu eylemde 30 asker öldürülürken, 12 asker de yaralandı. Eylem ardından düşman birlikleri alana binlerce askerle yığınak yaparak, Kulp merkezini rastgele taradılar. Taramada çok sayıda kişi yaralanırken, onlarca hayvan da telef oldu.

Şirvan'da 18 korucu öldürüldü

17 Ağustos 1994 tarihinde Şirvan'a bağlı Zuzed köyüne gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Zuzed köyünün tümü korucu olup birçok gerillanın düşmana ihbar edilmesi ve şehit düşmesinde de büyük payı vardır. Ge-

rillaların birçok defa uyarılarına rağmen koruculuktan vazgeçmeyip, Türk ordusunca düzenlenen operasyonlara da öncülük eden Zuzed köyü korucularına son bir defa uyarı amacıyla düzenlenen baskında 15 korucu gerillalar tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınan korucular gerillaların uyarılarını dinlemeyerek çatışmaya girdiler. Çatışmada 15 korucu öldürülürken, müdahaleye giden koruculara da gerillaların pusu atması sonucu 3 korucu daha öldürüldü. 2 gerilla da şehit düştü. Eylem ardından korucular köylerini boşaltarak düşmana sığındılar.

Gerillalardan Tansu Çiller'e cevap

Hakkari'nin Perwer ve Sevdin alanlarında 16 Ağustos 1994 tarihinde düşman güçlerinin başlattıkları operasyonlar 21 Ağustos 1994 tari-

hinde sonuçlandı. Yaklaşık bir hafta devam eden operasyonlarda gerillalar onlarca küçük gruba ayrılarak düşmana ağır darbeler vurdular. Operasyonları dört koldan yürüten düşman güçleri, gerillaların konumlandığı alanları çembere alıp darbe vurmak isterken, hareketli savaş taktikleriyle gerillaların çemberine düştüler. Binlerce asker, tank, top ve helikopterin katıldığı operasyonda 100'ü aşkın asker öldürülürken, 2 kobra helikopteri de gerillalar tarafından düşürüldü. Tansu Çiller'in Hakkari'de halka hitaben yaptığı konuşma sırasında 2 kobra helikopterin düşürülmesi halkta büyük bir sevinç yarattı.

Lebine'de 183 asker öldürüldü

Temmuz ayından itibaren Türk ordu güçleri Botan'ın Lebine alanına toplam 7 defa operasyon düzenlediler. Düzenlenen her operasyon binlerce askerle, çok sayıda tank, top ve helikop-

terle yürütüldü. Fakat her operasyonda da darbe üstüne darbe alan düşman güçleri geri çekilmek zorunda kaldılar. Operasyonlar bir yandan gerillalara karşı sürdürülürken, diğer yandan da halktan yüzlerce kişi tutuklandı ve işkence yapıldı. Gerillaların başarılı savaş taktikleri sonucu çok sayıda panzer ve tank savaş dışı bırakılırken, operasyonlar boyunca toplam 183 asker ve 3 korucu öldürüldü. 4 gerilla şehit düştü. 1 gerilla da düşman güçlerine esir düştü. Ayrıca 2 adet G-3, 6 adet G-3 şarjörü, 5 adet çanta, 7 adet TNT kalıbı, 20 adet fûnye, 60 metre fitil, 2 adet el bombası, 1 adet lav silahı, 1 adet A-4 şeridi ve çok sayıda G-3, A-4 ve BKC mermisi gerillalar tarafından ele geçirildi.

Buşana'da 11 asker öldürüldü

19 Ağustos 1994 tarihinde Başkale'ye bağlı Buşana karakoluna gerillalar tarafından düzenlenen baskında mevzilerde konumlanan

NASIL YAŞAMALI?

Baştarafı 1. sayfada

dar soru sorulacak durum var ki, o kadar hesabı sorulacak binbir sorun ve o kadar yakıcı cevaplar gerekiyor ki, maalesef tüm bu çabalarımıza rağmen sınırlı bir soru işareti bile uyanmıyor sizde. Cevaplar da çok ölgün. PKK savaş gerçekliğine uygun cevaplar olamıyor.

Bu konuda sarsılmamak, sorgulamamak, cevaplayamamak dediğim gibi toptan yaşam sınavında derste kalmaktır. Yaşamda derste kalmak da ne demek! Yaşamın durdurulması demektir. Yaşamın durması ölüm demektir.

Zaten yaşam sorununa cevap olamayanlar, herhangi bir hak talebinde bulunamazlar.

İşte bu sizin ne kadar yanılgılı, sahte bir yaşam mahkumiyetinizin olduğunu da açıklığa kavuşturur. Özgürleştirme çabalarımız bir anlamda bu mahkumiyeti reddetmektir. Benim bütün yaşamımda aslında gelecekteki toplumun ve TC'nin yarattığı yaşamı mahkum etme, reddetme ve bu temelde bir çıkış yapma var. Bitmez tükenmez bir çabayla çizilen sınırları aşıyor ve yerine özgürlük akışını gerçekleştiriyor. Gerçekten de bu konuda büyük çabalar, sorular, cevaplar ve arayışlar var. Bunu biraz yakalamışsınız, ama yeterli değil ve sınıfta kalıyorsunuz. Biz halk olarak da sınıfta kalmışız, hatta sınıftan atılmışız.

İnsan gerçekten düşünebilen, kendi sorunlarını belli bir toplumsallıkla cevaplamaya güç yetiren bir varlıktır. Bu kadar yaşamın sorunlarından habersiz olursak, bu kadar çözümsüzlüğü yaşarsak ortada kimse bizi kabul etmez. Etmediklerini biliyorsunuz ve dolayısıyla isyanınız ve öfkeniz var. Tabii bundan başkasını sorumlu tutamazsınız. Başta kendinizi sorumlu tutun. Çünkü soruyu soramayan, cevap alamayan kendinizsiniz. Bunu size biraz gösterdim. Aslında bugün de düşündüm; bunlar niye bu kadar

düzenin ya da toplumsal yapının ölümcül gerçeklerin inadını bize dayatıyorlar diye. Büyük bir inatla düzenden kaptıkları çürümüş toplumsal alışkanlıkları niye bu kadar dayatıyorlar ve canlanmıyorlar? Ne hakları var bunların? Bir dönüşüm olayı bu kadar açıkken, yaşama doğru yaklaşımın bu kadar tutku halini alması gerekirken bunlar niye kendilerini dayatıyorlar? Bu dayatmada çok çürümüş ölümcül hususlar var. Bu konuda çok çirkin yaklaşımlar, yaşamdan kopmuş hareketler, davranışlar, tutumlar var. Niye bu kadar ısrar ediyor bunlar? Niye doğru yola, kazandırıcı biçime, tarza yüklenmiyorlar? Bu kadar yanılgı, bu kadar

niye bu kadar doğrulara ısrarla yanılgılar dayatılacak? Yoksa niye büyük ruh yoksunluğu, büyük üslup yoksunluğu, büyük üslup bozukluğu, büyük yenilgi kişiliği karşımızda?

Yaşamın bu kadar gafili ol ve halen kendine bu yaşamı yakıştır! Bu cesareti kim verdi? Kemalizm verdi bazılarına. İşte o çok düşkün ağalık verdi. Sizin yaşadığının bir gününü bile yakıştıramıyorum kendime. Ben de sorumsuz yaşayayım, biraz gevşeyeyim, biraz yetersizliği kendime yakıştırayım diyemiyorum. Sizin için bir yaşam biçimi olan, benim için inanılması imkansız bir hal oluyor. Siz başka türlü özgürlük yaşamından dem vuruyorsunuz.

yorsunuz. Bizim bu nefes nefese özgür yaşam uğruna verdiğimiz çabaların müthiş süreçlerinden bir gününü bile hissettireydim neler olmazdı diye düşünüyorum. Kendim gibi beklemiyorum ama, hiç olmazsa iyi bir izleyici olmalıydınız. Bu kadar kendinizi dayatmanız, tekrarlamamız dediğim gibi sizin gücünüzü, haklılığınızı göstermez, sadece kendini bela etme durumunu ortaya çıkarır. Bu kadar yetmezliklerle, bu kadar cevap veremez halle parti içinde kalamazsınız.

Bu çelişkiyi de ortadan kaldırmaya çalışıyorum. Aldanmayın diyorum. Ortaya çıkıyor ki, “**Nasıl yaşamalı**” sorusu hayli yakıcıdır. Mutlaka bazı doğru cevapları her an vermek durumundasınız. Başka türlü yaşam hakkınıza saygıyı kendi ellerinizle yerle bir etmiş olursunuz. Buna bir hak olarak da bakamazsınız. Yani “kendi yaşamımızı kendi elimizle ortadan kaldırma hakkımız vardır” diyemezsiniz. Ve başkalarının yaşam hakkına, özellikle örgüt ve savaş yasalarımıza göre cevap vermemek bir hak değil, ancak bir suç olarak karşılanabilir. Yani herkes yaşam hakkına, onun savaşla gerçekleştirilmesine gereken doğru cevabı verirse bu partide yaşayabilir.

İşte böyle bir “**Nasıl yaşamalı**” sorusuna demek ki, savaşta, partide ve hatta günlük davranışta, sosyal yaşamda cevabınız olmalı. Ben bütün zorluklara rağmen sana iyi, güzel bir yaşam seçeneği sunuyorsam, sen de aynıını hiç olmazsa imkanlar dahilinde sunmalısın. Yani ben mecbur değilim sana çözüm olmaya. Ben eğer yaşam için günlük bazı cevaplar üretiyorsam, insan olmanın, özgür toplum olmanın bir gereği olarak sen ne karşılık vereceksin? Bunun gerisi kimindir? Tabii ki düşmanındır.

Görülüyor ki, adeta her gün yeniden doğuş gibi, yaşama gözünü açış gibi bir durumla karşı karşıyasınız. Ve mutlaka cevaplarınız olacak. Biz bu kadar suç teşkil eden durumları yaşayamayız. Yani gelişmemek de, cevap olmamak da suçtur. O suçu düşman yakıştırmıştır. Biz kendimize yakıştıramayız.

Biraz ciddi olmak gerekiyor. Yani bırakın bu demagojiyi diyorum. Özgür yaşamı isteyenler, bunu çok yönlü eylemiyle, düşünce ve tartışma gücüyle göstermek zorundalar. Siz bu kadar yaşam gafili, yaşam haini, yaşam düşkünü, yaşam inkarcısı, yaşam bozguncusu olamazsınız. Bu kadar yaşam yanılgısı, hatası içinde seyrederesiniz. Yaşam onurunu, yaşam tutkusunu, yaşam güzelliğini, yaşam felsefesini ve giderek bunun örgüt eylemini bulmak zorundasınız. Yaşam ancak bu hususlarla ifade edilebilir. Yaşamak için bir vatan, bir toplum, bir öncü ideoloji, örgüt şarttır. Ekmek su kadar bunlara ihtiyaç duymamak ne demek! Bunları hissetmemek ne demek! Gerçeğimiz ortada. Şimdi halen “biçimlenemiyoruz, halen dönüşüm uğrayamıyoruz” diyenler neyi kanıtlayabilirler?

Yaşamı zorlamaya çalıştığımızı görü-

“NASIL YAŞAMALI” SORUSU YAKICIDIR

“Yaşam onurunu, yaşam tutkusunu, yaşam güzelliğini, yaşam felsefesini ve giderek bunun örgüt eylemini bulmak zorundasınız.”

gafleti ısrarla tüm çabalarımıza rağmen sürdürmek gücünü nereden alıyor bu arkadaşlar? Cücelik mi cüceliktir. Çirkin olduğu belli, örgütlenmediği belli, eyleme götürmediği belli, sempatik olmadığı belli, o zaman niye ısrar ediyor-sun?

Sömürgecilik teorisine göre düşmanın şekillendirdiği kişilik biçimi en ağır sömürgecilik türü oluyor. Bu ne Roma sömürgeciliğinde, ne Bizans sömürgeciliğinde, ne Osmanlı sömürgeciliğinde, ne İngiliz sömürgeciliğinde, ne de Amerikan sömürgeciliğinde ortaya çıkan ilginç bir biçimdir. Yani bu bir yerde Hitler faşizminden daha fazla bir robotlaştırma geliştirmiş, böyle tipler yaratmıştır. Vuracağı kadar vurmuş, düşüreceği kadar düşürmüş, göremez, duyamaz, hissedemez duruma getirmiştir. Sonuç, tabii sizin kütleniz, kişiliğiniz, kimliğiniz biçiminde kendini karşımıza çıkarmıştır. Yoksa

10 asker ve 1 bölük komutanı öldürüldü. Mevzilerin gerillalar tarafından düşürülmesi sonucu birçok asker de kaçtı. Baskında 1 adet MG-3, 2 adet G-3, 1 adet BKC namlusu, 1 adet el telsizi, 1 adet dürbün, 1 adet ışıldak tabancası, 15 adet şarjör, 130 adet mermi, 3 adet BKC sandığı, 1 adet radyo, 1 adet havan roketi, 200 adet BKC mermisi, 1 askeri harita, 2 adet çanta ve 1 adet tabanca gerillalar tarafından ele geçirildi.

Çukurca ve Kerboran'da düşmana darbe

22 Ağustos 1994 tarihinde Kerboran'a bağlı Emare köyü yoluna gerillaların, korucu ve askerlerin içinde bulundukları 3 minibüse pusu atmaları sonucu 10 asker ve 3 korucu öldürüldü, 3 korucu da gerillalar tarafından soruşturma amacıyla gözaltına alındı. Aynı gün Çukurca'ya bağlı Kinyaniş hareketli taburuna düzenlenen gerilla baskınında ise 11 asker ve 1 subay öldürülürken, 2 asker de yaralandı. Çukurca'da ağır kayıplar veren düşman güçleri halktan birçok kişiyi tutukladılar. Çukurca'daki eylemde ele geçen malzemelerden bazıları şunlardır: 1 adet B-7, 3 adet B-7 roketi, 239 adet BKC mermisi, 1 adet BKC, 1 adet dürbün, 7 adet el bombası, 29 adet G-3 şarjörü, 5 adet askeri yelek, 6 adet çanta, 2 adet parka ve 2 adet yağmurluk.

TC ordusunda iç huzursuzluk

17 Ağustos 1994 tarihinde Ovacık'a bağlı Gezicidede karakolunda bulunan 28 asker operasyonlara katılmamak için birliklerinden firar etti. Yaklaşık dört gün Dersim dağlarında saklanan askerler daha sonra TC güçleri tarafından yakalandılar. Yakalanan askerlerden 3'ü geri dönmekte direnince işkence yapılarak kurşuna dizildi. Diğer 25 asker ise tutuklandı.

19 Ağustos 1994 tarihinde ise Midyat'a bağlı Sereave mıntıkasında korucuların özel ordu timlerinin emirlerine uymamaları sonucu her ikit taraf arasında çıkan çatışmada 1 özel tim elemanı ve 1 korucu öldü, 3 korucu da yaralandı. Yine 27 Ağustos'ta Muş'ta operasyona gitmek istemeyen 6 asker birliklerinden firar etti. Ayrıca 29 Ağustos'ta Ovacık'ta düşman birlik-

lerinin gerillalara karşı düzenlemek istedikleri operasyona çıkmak istemeyen askerlerle subaylar arasında çıkan çatışmada 1 subay ve 2 asker öldü, 3 asker de yaralandı.

3 Eylül 1994 tarihinde ise Sason'da birliklerinden firar eden Hasan Yıldırım (Bolu), İlhan Taruz (İzmir) adlı askerler yakalanarak kurşuna dizildiler. Yine Çırav alanında bulunan Memira taburunda Kürt askerlerin Kürtçe konuşmalarına Türk askerleri tarafından gösterilen tepki sonucu çıkan çatışmada 1 Türk askeri öldürüldü.

Operasyonlar flyasko

15 Ağustos öncesi yaklaşık 200 binin üzerinde askerle Botan'a yığınak yapan düşman güçleri, gerillalar karşısında ağır kayıplar vererek geri çekiliyorlar. Geri çekilmeler esnasında Cudi, Şırnak, Silopi, İdil, Beytüşşebap, Hakkari ve Yüksekova alanlarındaki köyler helikopterlerce yoğun bombardımana tutuldu ve birçok köylü yaralandı, çok sayıda hayvan da telef oldu. 22 Ağustos 1994 tarihinde Besta, Çırav ve Dolasa'da düşman güçlerinin geri çekilmeleri sırasında gerillaların pusu atmaları sonucu 18 asker öldürüldü, 1 subay, 3 asker yaralandı, 1 gerilla da şehit düştü.

"Kürdistan yağmalanamaz"

ARGK gerillaları, sömürgeci Türk ordusu-nun Kürdistan'da yeraltı ve yerüstü zenginliklerini yağmalamasına misilleme olarak petrol boru hatları, doğal gaz ve su şebekelerine imha amaçlı saldırılar düzenlediler. 23 Ağustos 1994 tarihinde Ra-man'dan Batman'a giden petrol boru hattı gerillalar tarafından bombalanarak tahrip edildi. Yine aynı günlerde Mardin, Midyat ve Nusaybin'de bulunan petrol boru hatları ve su şebekeleri gerillalar tarafından bombalandı. Bombalamalarda büyük hasarlar meydana geldi. ARGK yayınladığı bir bildiride, "*Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin yağmalanmasına izin vermeyeceğiz. Bundan sonra petrol boru hatlarını bombalamaya devam edeceğiz. Ülkemizde her gün yüzlerce köyü boşaltan, onlarca sivil katleden TC'nin işlemez hale getirilmesi için bundan sonra yeraltı, yerüstü kaynaklarına, petrol boru hatlarına, doğal gazla işletilen fabrikalara, petrol rafinerilerine*

yöneleceğiz. Kirli savaşa katılanlar bulundukları bölgelerde Kerbela ile karşılaşacaklardır. Askeri bölgelere giden su boruları ile su depoları imha edilecektir" denildi.

Kürdistan'da korucular barınamıyor

ARGK gerillalarının, 15 Ağustos kutlamaları vesilesiyle 17 Ağustos 1994 tarihinde Şemdinli'ye bağlı Buluka, Geman, Çatalca ve Karaağaç köylerine yaptıkları baskınlarda 14 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı.

Operasyon güçlerine darbe

23 Ağustos 1994 tarihinde Lice, Kulp, Hani ve Hizan'da düşman güçlerinin başlattıkları operasyonlarda büyük kayıplar veren düşman güçleri, operasyonlarını bu kez Muş ve Kulp alanlarına kaydırdılar. Hizan'dan geri çekilen operasyon güçleri gerillaların iki ayrı noktadan attılar pusu sonucu 16 asker ve 2 korucu öldürüldü. Daha sonra müdahaleye giden ordu güçleri de büyük kayıplar vererek geri çekildiler.

Yine 25 Ağustos günü Kiğı ve Yayladere arasında bulunan Hozavik (Alinyazı) köyü yakınlarında düşman güçleriyle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 11 asker öldürüldü, 16 asker de yaralandı. Kiğı ve Yayladere'de operasyon hazırlıklarını yürüten düşman güçlerine gerillalar tarafından darbe vurulması sonucu operasyon birlikleri rastgele çevreye ateş açarak kaçtılar. Operasyon komutanının sürekli telsizden askerlerine "kaçmayın" çağrısı yaptığı gerillalar tarafından bildirildi.

Düşman pususu boşa çıktı

24 Ağustos 1994 tarihinde düşman güçleri Lebine ve Marinos alanlarında gerillalara karşı 5 ayrı noktadan saldırıya geçtiler. Günboyu devam eden çatışmalarda gerillalar küçük gruplara ayrılarak düşmana pusu atıldılar. Düşman güçleri ağır darbeler alınca bu kez takviye güçlerle operasyonu genişlettiler. Çatışmalarda 15 askerin gerillalar tarafından öldürülmesi üzerine operasyon güçleri geri çekilmek zorunda kaldılar.

Oramar'da düşman güçleri dağıldı

24 Ağustos 1994 tarihinde Oramar alanında ki Dure taburuna bağlı hareketli düşman birliğine gerillalar tarafından yapılan baskında

83 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı. Baskında gerillalar herhangi bir kayıp vermeden geri çekildiler. Düşman güçleri eylem ardından binlerce askerle Oramar alanına girerek havan, top ve panzerler köyleri yakıp yıktılar. 2 köy tümüyle yakılarak boşaltıldı. Çok sayıda köylü yaralanırken, yüzlerce hayvan da telef oldu. Gerillalar karşısında ağır kayıplar veren düşman güçleri askerlerinin cesetlerini almaya gittikleri sırada gerillalar tarafından atılan pusuda da 10'un üzerinde asker öldürüldü. Eylemde 2 adet G-3, 1 adet BKC, 1 adet B-7 roketatar, 2 adet lav silahı, 206 adet G-3 mermisi, 16 adet BKC mermisi, 1 adet 60'lık BKC şeridi, 4 adet roket ve haşveleri, 1 adet B-7 çantası, 4 adet sırt çantası, 6 adet el bombası, 5 adet G-3 şarjörü, 1 adet palaska, 9 adet askeri parka, 7 adet askeri yelek, 1 adet çadır, 1 adet su matarası ve askerlere ait çok sayıda belge gerillalar tarafından ele geçirildi.

Kuzey Savaş Cephesi'nden düşmana darbe

25 Ağustos 1994 tarihinde Serhat, Erzurum ve Dersim eyalet güçleri birleşerek düşman güçlerine karşı kapsamlı bir eylem düzenlediler. Kuzey Savaş Cephesi'ne bağlı hareketli gerilla birliği Bingöl'e bağlı Yayladere'nin Şafakağıl (Herdir) köyü karakoluna iki koldan baskın düzenledi. Birinci koldan baskını gerçekleştiren saldırı grubu düşmana ait mevzileri ele geçirerek 7 askeri öldürdü. Mevzilerden karakol binasının roketatarlarla taranması sonucu bina büyük oranda tahrip oldu. Geri çekilme esnasında 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı. İkinci grup da Yayladere karakolu yoluna pusu attı. 1 panzer ve 30 cemse gerilla pususuna düştü. Ayrıca yolu kontrol eden yaya piyade birlikleri de gerillaların çemberi içinde kaldı. Gün boyu süren çatışmalarda 40 asker öldürüldü, 6 asker de yaralandı. 3 asker de kayıptır. Öldürülen askerler arasında ismi Yusuf olan Yayladere tabur komutanı da bulunuyor. Yine gerillaların el bombası atarak panzerde bulunan askerler öldü. Eylemde 4 adet G-3, 5 adet MG-3, 1 adet lav silahı, 3 adet M-28 roketi, 6 adet G-3 şarjörü, 1 adet el bombası, 2 adet ışıldak silahı, 450 adet G-3 mermisi, 3 adet MG-3 şeridi ve çok sayıda askeri malzeme de gerillalar tarafından ele geçirildi.

Düşman, karargahında vuruldu

Geçtiğimiz aylarda Cudi ve Cilo alanlarında karargah kuran düşman güçleri, gerillalar karşısında aldıkları darbeler sonucu bu

DERSİM'DE 6 "ÖĞRETMEN" YA DA KONTRA CEZALANDIRILDI

Dersim'in Malazgirt ilçesine bağlı Darikent beldesine gerillalar tarafından bir baskın düzenlendi. Eylemde "öğretmen" adı altında burada konumlanan ve yakın çevrelerde sömürgeci özel savaş için çalışan 6 kontra hedeflendi. Gerillalar planlandığı gibi bu kontraların oturdukları lojmanlara yöneldiler. Evlerinde etkisiz halde yakalanan kontralar işledikleri suçlar nedeniyle ölümle cezalandırıldılar.

Gerillaların bu eylemi sömürgeci basının haber-yorumlarında ve ilgili devlet yetkililerinin açıklamalarında beklendiği gibi farklı değerlendirildi. Mevcut özel savaş mantığına göre bir propaganda malzemesine dönüştürerek PKK'nin eylem anlayışını ve amacını çarpıtmaya çalıştılar.

Sömürgeci eğitim sürecinin başladığı bir dönem içinde bulunuyor olmamız ve eylem vesilesiyle bazı gerçekleri hatırlatmak gerekiyor.

Öncelikle bu konuda belirtilmesi gereken temel gerçek, Kürdistan koşullarında her şeyde belirleyici olan savaş nedeniyle hiçbir şeyin olağan bir biçimde gelişmediği ve de gelişmeyeceğidir. Dolayısıyla normal bir sömürgeci eğitimden bile bahsedilemez. Düşünelim ki, TC'nin "insan hakları"yla, "demokrasi"yle ilgili kurumları dahi özel savaş temelinde faaliyet gösteriyorlar. Hatta bu adlar özel savaşa kolaylık sağlasın diye özenle seçiliyor ve kullanılıyorlar. Devlete ait hiçbir kurum yoktur ki, özel savaş için çalışmasın. Bunun da ötesinde özel savaşa ters düşen hiçbir kuruma da "Mihir-i Milli" sınırları içinde izin verilmiyor. Legal zeminde faaliyet gösteren bazı yurtseverilerici kurumların başına getirilenler biliniyor.

Bu anlamda gerçekler ve doğrular teslim edilirse, Kürdistan'da bilimsel bir eğitim olmadığı gibi normal bir sömürgeci eğitim de yoktur. Burada açık bulunan okullar özel savaşın propaganda merkezleri, karakollar ya da Kürdistan halkına düşman yetiştirme kurumları olarak işlev görüyorlar. Gerçek böyleyse, bu kurumda görev alanlar da gerçek öğretmen olmazlar. Özel savaşın özenle hazırlanmış kadroları "öğretmenlik" maskesi altında Kürdistan halkına karşı yürütülen soykırım savaşına bu cepheden katılıyorlar. Bir yurtsever ya da demokrat, daha doğrusu gerçek öğretmenin Botan'da, Amed'de, Garzan'da veya Dersim'de görevlendirildiği duyulursa, buna TC'yi biraz da olsa tanıyan hiç kimse inanmaz.

Kaldı ki, TC'nin Kürt çocuklarını ve gençlerini eğitim diye bir sorunu yoktur. Her gün Kürt çocukları, Kürt gençleri ve onların ana-babaları vahşice katlediliyor. Özel savaşa hizmet etmedikleri, sömürgeci mantığa göre düşünmedikleri için yaşam haklarına çılgınca saldırılıyor. TC'nin çok acımasızca intikam almaktan çekinmediği insanları eğitmek için hiçbir gerekçesi yoktur. Olsa olsa açmaya çalıştığı okullar aracılığıyla özel savaşa mevzi kazandırmak istiyor. Tabii ki okul adı altında işletmek istediği bu mevzilerin başına gönderdiklerini "general" diye duyurmaz, askeri elbise giydirmez.

Gerçek böyledir. Mili Savunma Bakanı Mehmet Gülhan'ın, "Gerekirse öğretmenlere silah vereceğiz. Bu da olmazsa asker öğretmen göndereceğiz" şeklindeki açıklamasının altında yatan mantık da söz konusu gerçeği kanıtıyor.

alanlardan çekilerek Erüh, Cizre ve Fındık alanlarında yeni bir karargah oluşturdular. 28 Ağustos 1994 tarihinde gerillalar düşmanın konumlandığı karargaha iki ayrı noktadan baskın düzenlediler. Baskında 10'un üzerinde asker öldürüldü, 1 asker de yaralandı. **Cihan ve Haki** adındaki gerillalar da şehit düştü. Yakın mesafeden ve karargahlarında vurulan düşman güçleri tank ve toplarla dağları bombaladılar. Eylemde 1 adet MG-3, 1 adet G-3, 4 adet şarjör, 610 adet G-3 mermisi, 1 adet MG-3 şeridi ve 1 adet ışıldak tabancası gerillalar tarafından ele geçirildi.

Sason'da gerilla düşmanı dağıttı

28 Ağustos 1994 tarihinde Sason'a bağlı Acar (Herendê) jandarma karakolu ile Acar köyü yakınlarında bulunan ve korucu olan Tanzê köyüne gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Düşman güçleriyle gün boyu süren çatışmalarda 20 asker öldürüldü. Çatışmanın olduğu saatlerde düşman güçlerinin helikopterlerle köyleri bombalaması sonucu çok sayıda köylü yaralandı, birçok ev de ateşe verilerek köylüler göç ettirildi.

Düşmanın orman katliamı

Baykan'a bağlı Goregen Dağı ile Kevrê Bel tepesi arasında bulunan Çalê mevkiindeki ormanlık alanlar 24 Ağustos günü düşman güçleri tarafından yakıldı. Kevrê Bel köylüleri ve

gerillalar kendi imkanlarıyla yangını söndürdüler. Daha sonra düşman söndürülen alanları tekrar yaktı. 26 Ağustos 1994 tarihinde de Dersim'e bağlı Türüşmek (Aktukluk) köyü ormanları düşman güçleri tarafından yakıldı. 27 Ağustos'ta Dersim'in Pertek ilçesine bağlı Sağmanderesi (Ardıç) köyü ile Mirzixan (Mirzolar), Fındıklı, Eşiler mezralarının ormanlık alanları özel tim elemanları tarafından yangın bombaları kullanılarak yakıldı.

Dersim'de 25 Ağustos-1 Eylül tarihleri arasında toplam 14 köyde düşman güçleri tarafından ormanlık alanlar yakıldı. Dersim'de ormanları yakılan diğer köylerin isimleri şunlardır: **Deşt** (Geyiksuyu), **Bornak** (Düzpelit), **Aksikor** (Okurlar), **Şakak** (Altınyüzük), **Teşte** (Aladoğdu), **Helvari** (Karşılar). Bu yangınların büyük bir kısmı köylüler ve gerillalar tarafından söndürüldü.

Çiyayê Reş'te 50 asker öldürüldü

3 Eylül 1994 tarihinde Çiyayê Reş ve Lebine mıntıkaları arasında operasyona çıkan düşman güçleriyle gerillalar arasında çatışma çıktı. Yakın mesafeden ağır darbelerin vurulması sonucu düşman güçleri operasyonu tüm alanlara yayarak genişlettiler. Operasyonun geliştiği tüm alanlara küçük birlikler halinde dağılan gerillalar pusular atarak düşmanı etkisiz hale getirdiler. Çatışmalarda 50'nin üzerinde asker öldürüldü, 2 gerilla da yaralandı. Daha sonra düşman birlikleri havadan indirme yaparak alana yüzlerce asker

sevkiyatı yaptılar. Ayrıca kobraların da sürekli alanı bombalaması sonucu gerillalar kuşatmaya alındı. Daha sonra hareketli savaş taktiklerini uygulayan gerillalar akşam saatlerine doğru kuşatmayı yararak geri çekildiler.

Şirvan'da operasyon güçlerine darbe: 20 asker öldürüldü

2 Eylül 1994 tarihinde Türk ordu birlikleri Şirvan kırsal alanında gerillalara karşı gerçekleştirdiği operasyonda ağır kayıplar alarak geri çekildi. 2 gün boyunca devam eden operasyonda 20 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. 5 adet el bombası, 10 adet kalaşnikof şarjörü, 2 adet çanta, 1 adet dürbün, 90 adet G-3 mermisi ve 1 askeri yelek gerillalar tarafından ele geçirildi.

Kerboran'da 16 asker öldürüldü

3 Eylül 1994 tarihinde Kerboran'da düşman güçlerinin, gerillaların konumlandığı alanı havadan indirmeyle, karadan da tank ve panzerlerle kuşatmak istemeleri üzerine çıkan çatışmada 16 asker öldürüldü, 1 gerilla da yaralandı. Gerillalar 2 çanta silaha el koyarak geri çekildiler. Düşman birlikleri daha sonra operasyonu Kerboran merkezine kaydırarak halktan birçok kişiyi gözaltına aldı ve işkenceden geçirdiler. Çevreyi rastgele taramaları sonucu çok sayıda hayvan telef oldu.

Hozat'ta gerilla baskını

Hozat'a bağlı Peyk karakoluna baskın düzenleyen ARGK gerillalarıyla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 13 asker öldürüldü ve 4 asker de yaralandı. İki mevzide bulunan askerler de silahlarını bırakarak kaçtılar. Ayrıca 1 adet MG-3, 1 adet G-3, 1 adet lav silahı, 1 el bombası, 1 adet 14'lü tabanca, 8 adet G-3 şarjörü, 2 adet 61'lik havan roketi, 325 adet G-3 mermisi, 14 adet tabanca mermisi, 1 adet gece dürbünü, 2 adet çanta, 3 adet yağmurluk, 1 kol saati, 1 adet battaniye, 2 yelek, 1 bıçak, 3 askeri gömlek ve askerlere ait özel eşyalar gerillalar tarafından ele geçirildi.

Kela Memê düşmana mezar oldu

3 Eylül 1994 tarihinde Kela Memê alanında düşman güçleriyle gerillalar arasında 2 gün boyunca süren bir çatışma yaşandı. Düşman askerleri ilk anda gerillaların konumlandığı tepedeki bir nöbetçi grubunu kuşatmak isterken, gerillaların çemberi içinde kaldılar. Çatışmalar akşama kadar sürerken, alanın bütününde çatışmalar yoğunca yaşandı. Uludere tarafından takviyeye giden düşman birlikleri, gerillaları pusuya düşürmek için bir köyü yakarak şaşırtma taktiğine giriştiler. Fakat gerillalar yakılan köye müdahale etmeyerek düşmanın bu taktiğini boşa çıkardılar ve çatışmaya devam ettiler. Akşam saatlerine doğru gerillalar birçok koldan saldırıya geçerek, kuşatma güçleri de dahil düşmana ait tepelerin hepsini ele geçirdiler. Bunun üzerine düşman güçleri dağılarak kaçmaya başladılar. Gerillalar düşmanı takip ederek askerlerin konumlandıkları alana birçok noktadan saldırı düzenlediler. Sabaha kadar devam eden çatışmalarda düşman birlikleri, gerillaların çemberi içinde kaldılar. Düşman güçleri kobra helikopterleri eşliğinde havadan gerillaların bulunduğu alana bir yandan indirme yaparken, diğer yandan da alanı bombalayarak kuşatmayı yarmak istediler. 1'i üstegmen, 10'u korucu olmak üzere toplam 18 düşman gücü çatışmada öldürüldü. 3 gerilla şehit düştü, 3 gerilla da yaralandı. 1 teğmen ve 3 asker de gerillalar tarafından esir alındı. Düşman güçleri daha sonra çatışmanın olduğu alanda karargah kurarak kapsamlı bir operasyon hazırlıklarına başladılar. Gerillalar ölen askerlerin cenazelerini bir süre beraberlerinde götürmelerine rağmen daha sonra taşınmadığından dolayı cenazeler bırakıldı. Çatışmada 9 adet G-3, 1 adet kalaşnikof, 1 adet MG-3, 1 adet A-6 doçka, 1 adet MG-3 yedek namlusu, 30 adet G-3 şarjörü, 27 adet çanta, 4 askeri yelek, 1 adet 60'lık havan, 4 adet havan roketi, 1 adet mayın arama-tarama dedektörü, 7 adet parka, 16 adet kalaşnikof şarjörü, 8 adet gece dürbünü, 2 adet saat, 4 adet teyp, 4 adet radyo, 1 adet telsiz ve yedek aküsü, 125.000 TL, 1 adet B-7 roketi ve 4 haşvesi, 1450 adet G-3 mermisi, 6 adet çadır, 3 adet palaska, 525 adet BKC mermisi, 1 adet lazer dürbünü, 6 adet el bombası, 9 adet uyku tulumu, 3 adet fotoğraf makinası ve çok sayıda belge gerillalar tarafından ele geçirildi.

9 Eylül 1994 tarihinde ise Kela Meme'de düşman güçleri operasyon alanından çekilirken gerillaların pususuna düştü. Pusu da 10 asker, 2 korucu öldürüldü, 1 uçak da düşürüldü.

Bu çatışmada öldürülen ve kimlikleri tespit edilen askerler:

ARGK 40 no'lu basına ve kamuoyuna açıklaması:

AĞUSTOS AYI EYLEM BİLANÇOSU

1- Bu ay içerisinde **19'u** yol kesme eylemi olmak üzere toplam **510** noktada gerillalar tarafından eylem gerçekleştirilmiştir. Bu eylemlerde **26'sı** rütbeli, toplam **1502** asker öldürülmüştür. Yine **6'sı** rütbeli, toplam **253** asker de yaralanmıştır. Ayrıca **19'u** korucu yakını olmak üzere toplam **260** korucu ölmüş, **5'i** korucu yakını olmak üzere **94** korucu da yaralanmıştır. İşbirlikçi, ajan, kontra, polis, sivil faşist komandalardan, **2'si** komiser olmak üzere toplam **97** kişi öldürüldü, **30** kişi de yaralandı. Bunun yanında **59** korucu, **1** asker, **2** ajan, **1** işbirlikçi, **2** turist ve **26** korucu yakını gözaltına alındı. Bunlardan bir kısmının sorgusu yapılarak serbest bırakılmış, geriye kalanların sorgu işlemleri daha devam etmektedir. Ele geçirilen **2** turist de can güvenlikleri sağlanıp serbest bırakılmıştır.

2- Bu ay içerisinde **178** ARGK savaşçısı ve komutanı şehit düşmüş, **121** ARGK savaşçı ve komutanı da yaralanmıştır. Yaralı düşen gerillalar ordumuzun tedavi imkan-

larıyla sağlık kontrolüne alınmıştır.

3- Bu eylem ve çarpışmalarda Türk ordu güçlerinden **190** adet ferdî silah, **7** adet tabanca, **2** adet A-4 silahı, **24** adet orta otomatik silah, **1** adet 60'lık havan, **2** adet lav silahı, **2** adet karnas silahı, **26** adet roketatar silahı ele geçirilmiştir. Bu silahlara ait muhtelif çapta **35.734** mermi, **3** ışıldak tabancası, **15** adet havan roketi, **60** adet el bombası, **23** adet roket, **432** adet şarjör, **11** adet el telsizi, **3** el telefonu, **27** adet gündüz dürbünü, **7** adet gece dürbünü ve çok sayıda sayımı yapılmayan askeri malzeme gerillalarca ele geçirilmiştir. Koruculardan ve işbirlikçilerden **13.000** küçükbaş hayvan, **127** büyükbaş hayvan kamulaştırılmıştır. Yine **1.956.300** TL, **2130** Dinar ve **100** DM'de ele geçirilmiştir. Düşmana ve işbirlikçilere ait **41** ev yakılmıştır. **6** petrol boru hattı, **21** elektrik hattı, **18** trafo, **13** telefon hattı, **1** su deposu, **1** baraj ana trafosu, **3** TV verici istasyonu, **1** TEK binası, **2** radyolink istasyonu tahrip ve imha edilmiştir. Yapılan

bu eylemler sonucu düşmana ait kurum ve kuruluş binalarında büyük oranda maddi hasar meydana gelmiştir.

4- Bu ay içerisinde düşman ve işbirlikçilere ait **8** kamyon, **6** taksi, **4** minibüs, **5** dozer, **2** kompresör, **8** otobüs, **3** tanker, **3** traktör, **3** kepçe, **15** TEK aracı, **1** ambulans, **2** dolmuş, **1** YSE aracı, **1** askeri araç yakılmış veya darbe lenerek imha edilmiştir. Yine düşmanın operasyonlarda ve ikmallerde kullanılan **1** helikopter, **2** kobra, **17** cemse, **17** panzer, **1** karayel, **1** tank, **1** jip gerillalar tarafından savas dışı bırakıldı.

5- Geliştirilen bu eylemler sonucu paniğe kapılan, pişman olan **53** korucu içinde bulundukları ihanet konumunu farketmesi ve düşmanın da yönelimleri sonucu silah bırakmıştır. Korucuların silah bıraktığı alanlar tamamen gerillaların denetimine girmiştir. Bu korucuların bir kısmı göç etmiş ve bir kısmı da gerillalara sığınmış ve af kanunundan yararlanarak köylerinde kalmışlardır.

Üsteğmen: **Osman Güzel** (Manisa), askerler: **M. Ali Yılmaz** (Rizeli), **Ebubekir Öyten**, **Fırat Lokmancı** (Aydın).

Esir alınan teğmen: **Mustafa Tayfun** (Aydın).

Şehit düşen gerillaların isimleri: **Harun** (Uludere-savaşçı), **Sozdar** (Mardin-manga komutanı), **Cemil** (Cizre-Savaşçı).

Bitlis'te operasyon güçlerine gerilla pususu

Bitlis-Şirvan hattında düşman güçleri 5 Eylül'de gerillalara karşı kapsamlı bir operasyon başlattı. İlk çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü, 1 gerilla da şehit düştü. Çatışma ardından düşman operasyonu daha da genişleterek Şirvan'ın Kuris Dağı'na kaydırıldı. Gerillalar bunun üzerine küçük gruplara ayrılarak düşmana onlarca pusu attılar. Atrılan pusularda 10 asker öldürüldü. Havadan kobra ve uçaklarca gerillaların bulunduğu alanın bombalanması sonucu 3 gerilla şehit düştü. Yine operasyonun başka bir koluna atılan pusuda da 13 asker öldürüldü. Türk ordu birlikleri daha sonra önceden boşalttıkları köyleri yaktılar.

Beytüşşebap'ta asker ve koruculara darbe

6Eylül 1994 tarihinde Beytüşşebap'a bağlı Mezra köyü korucularına ve düşman taburuna gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Düşman güçlerinin konumlandığı beş teppeye ele geçiren gerillalar tabur binasını ağır silahlarla tarayarak tahrip ettiler. Taburda bulunan 13 asker öldürüldü. Gerillalar daha sonra korucuların bulunduğu bir mahalleye baskın düzenlediler. Çıkan çatışmada 6 korucu öldürüldü, 1 korucu da gerillalar tarafından gözaltına alındı. Koruculara ait 5 araba da yakıldı. Eylemde 6 adet kalaşnikof, 5 adet lav silahı, 1 adet Bruno, 1 adet kamas, 16 adet kalaşnikof şarjörü, 1 adet saat ve koruculara ait 500 koyuna gerillalar tarafından el konuldu.

Nusayblin'de

12 özel tim elemanı öldürüldü

ARGK gerillalarının Nusaybin'de kontralara ait bir hücre evine 6 Eylül 1994 tarihinde düzenledikleri baskında 7 özel tim elemanı öldürüldü. Müdahaleye giden özel timlere gerillaların pusu atmaları sonucu 5 özel tim elemanı daha öldürüldü. Ayrıca müdahaleye giden panzer de gerillalar tarafından tahrip edildi.

Ovacık'ta karakol baskını

Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Canbulak jandarma karakoluna 7 Eylül 1994 tarihinde düzenlenen baskında 12 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı. 1 gerilla da şehit düştü. Şehit düşen gerillanın kimliği şöyledir: **Aram (Tahsin Barış, Kozluk-1977, 1993'te saflara katılma, takım komutan yar-**

dımcısı). Eylemde 1 adet A-6 uçaksavar, 5 adet G-3 roketi, 5 adet sırt çantası, 1 adet dürbün, 247 adet doçka mermisi, 5 adet askeri yelek, 1 adet yağmurluk, 1 adet radyo ve 2 adet telsiz gerillalar tarafından el konuldu.

Şemdinli'de 1 subay, 45 asker öldürüldü

8Eylül 1994 tarihinde Şemdinli'ye bağlı Gerdi mıntıkasında Türk ordu birlikleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 15 asker öldürüldü, 2 gerilla şehit düştü, 4 gerilla da yaralandı. Ayrıca 1 adet BKC ve 100'lük şeridi gerillalar tarafından ele geçirildi.

11 Eylül'de ise gerillaların Şemdinli'nin Gelişim köyü karakol yoluna döşediği mayınların patlaması sonucu 1 askeri araç ve araç içinde bulunan 1 yüzbaşı ve 20 asker parçalanarak öldü. Türk ordu birlikleri eylem ardından Gelişim köyüne saldırarak rastgele ateş açtılar.

12 Eylül 1994 tarihinde de Şemdinli-Herki yolunda 1 askeri konvoy ARGK gerillaların pususuna düştü. 10 asker öldürüldü, 1 panzer ve 2 jip de içindekilerle birlikte imha olurken, 2 askeri araç da darbe aldı. 1 gerilla da yaralandı. Eylem ardından Türk ordu birlikleri Sürünüs köyünü yakarak operasyonu Çarçel Dağı'na kaydırıldılar.

Koruculara gerilla pususu

9-10Eylül tarihleri arasında Pervari-Osyan yolunda gerillalar koruculara pusu attılar. Pusuya düşen 1 minibüs ve içindeki 16 korucu imha oldu. Gerillalar geri çekilerek şaşırtma taktiği yaptılar. Daha sonra müdahaleye gelen korucu ve askerlere gerillalar tarafından pusu atıldı. Öldürülen korucu ve askerin kesin sayısı öğrenilmezken, 2 traktör, 1 cemse ve 1 minibüs dolusu cenazenin şehir merkezine götürüldüğü gerillalar tarafından bildirildi.

Çukurca'da düşmana darbe

11Eylül 1994 tarihinde ARGK gerillaları Çukurca'nın Erbiş karakoluna dört koldan saldırı yaptılar. Gerillalar karakol başta olmak üzere askerlerin konumlandığı mevzileri ve tepelerin hepsini ele geçirdi. Ağır kayıplar alan düşman askerlerinin bir kısmı Erbiş köyüne kaçarak gizlendiler. Gerillaların daha sonra köye yönelmesi sonucu askerlerle çıkan çatışmada 9 asker öldürüldü. Gerillalar düşman birliklerinin konum-

lanabileceği alanları mayınlayarak geri çekildi. Daha sonra mayınların patlaması sonucu 18 asker öldü, 9 asker yaralandı, 1 askeri araç imha oldu. Eylemde 1 adet A-4, 1 adet M-27, 1 adet MG-3, 1 adet G-3, 474 adet G-3 mermisi, 5 adet G-3 şarjörü, 1500 adet MG-3 mermisi, 2 adet saat ve 2 adet yağmurluk gerillalar tarafından ele geçirildi.

Silvan'da düşmana darbe

11Eylül 1994 tarihinde Silvan-Hazro-Lice-Kulp dörtgeninde Türk ordu birlikleri iki gün boyunca operasyon düzenlediler. Gerillalar Silvan'da düşmana attığı pusuda 1 subay 14 asker öldürüldü, 2 cemse ve içindekiler de el bombalarıyla imha edildi.

Zara'da

11 faşist-korucu cezalandırıldı

12Eylül 1994 tarihinde Zara'ya bağlı Selimiye köyüne gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Gerillalar köyden 11 MHP'li korucu kurşuna dizerek öldürdü. Köyde koruculara ait evler, 1 traktör ve 2 motosiklet yakıldı. Daha sonra gerillalar evlerde yaptıkları aramalarda 9 adet kalaşnikof, 1 adet G-3, 40 adet kalaşnikof şarjörü, 5 adet G-3 şarjörü, 1200 adet kalaşnikof mermisi, 100 adet G-3 mermisi, 2 adet dürbün, 1 adet Işıldak (aydınlatma) silahı, 5 adet palaska, 4 adet askeri yelek, 1 adet yağmurluk ve MHP'yi sembolize eden bayrak ve rozetleri ele geçirdiler. Selimiye köyü MHP'li ve korucu bir köy olup yörede yurtseverler üzerinde baskılar kuran bir köydü.

ERNK'DEN UYARI

ERNK Avrupa Örgütü tarafından yapılan yazılı bir açıklamada, son dönemlerde özellikle İstanbul'da bazı çevrelerin, "**Ben ERNK temsilcisiyim. Örgütümüz için yardım istiyorum**" gibi beyanlarda bulunup yurtsever halktan ve işverenlerden zorla para topladıklarına dikkat çekilerek, bunların ERNK'yle ilgilerinin olmadığı belirtildi. Açıklamada, ERNK Avrupa Örgütü'nün onayı ve haberi olmadan kimsenin kendi örgütleri adına para toplayamayacağı, esnaf ve halktan para alanların kendileriyle ilişkisi olmadığı vurgulandı. Açıklamada "**Halkımızı ve tüm demokrat çevreleri uyarmak istiyoruz. Ne adla gelinirse gelsin, böylelerine kesinlikle para vermeyin. Eğer imkanınız varsa bunları zaman geçirmeden ERNK yetkililerine haber verin**" denildi. ERNK Avrupa Örgütü, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine parasal yardım yapmak isteyenlerin bizzat kendilerine başvuruda bulunmalarını istedi.

Bu arada İstanbul başta olmak üzere, Türkiye metropollerinde PKK veya ERNK adına para toplayanların amaçlarının halkın hem parasına el koymak ve hem de yurtseverleri mücadeleden uzaklaştırmak olduğunu belirten ERNK Avrupa Örgütü, bu tip çevrelere karşı sert yönelim içinde olacaklarını ve tespit edilmeleri halinde gerekli cezanın verileceğini açıkladı.

KÜRDİSTAN'DA SAVAŞ

Kürdistan'da Kurtuluş Ordumuz-ARGK ile sömürgeci Türk ordu güçleri arasında savaş zafere doğru giderken en hassas bir dönemini yaşamaktadır. Ağustos ayında 10. savaş yılını tamamlayarak 11. savaş yılına giren ulusal kurtuluş mücadelemiz, her alanda düşmana darbeler vurarak zafere emin adımlarla yürümektedir. Savaşın 10. yılında siyasi, askeri ve diplomatik alanlarda büyük yenilgiler alan Türk sömürgeciliği ise savaşın 11. yılına her alanda daha da yıpranmış olarak giriyor.

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en bunalımlı dönemini yaşıyor. Burjuva basın-yayın organları vb. kurum-kuruluşlar TC'nin yaşadığı bu bunalımı çetilli biçimlerde itiraf etmektedirler. Siyasi alanda iflas etmiş politikalar temelinde geliştirilen yeni taktikler ve hamleler tümüyle göz boyamaktan ve kendini tatmin etmekten ibarettir. Uluslararası alanda da eskisi gibi fırsatları değerlendirecek gücü kalmayan TC, dış politikada da tam bir tecritlik konumunu yaşıyor.

Askeri sahada Türk ordusu Kürdistan'daki savaşta oldukça yıpranmış bir durumda bulunmaktadır. ARGK karşısında savaşılamaz bir konumu yaşamaktadır. Türk sömürgeciliği Kürdistan'da savaş kurallarına sığmayan, insan mantığınca kabul edilemeyen bir savaşı yürütüyor. Bu, savaş değil tam bir vahşet. Ordu içinde huzursuzluklar had safhada olup, intiharlar, firarlar günden güne artmaktadır. Buna zorla savaştırılan askerleri de dahil edersek, adeta Türkiye'de firarilerden oluşan ikinci bir ordu bulunmaktadır. Örneğin Dersim'de firar eden 28 askerden 3'ü işkenceden geçirilerek kurşuna dizildi. Ayrıca birçok alanda firar eden askerler de gerillaya sığınmaktadırlar. Gerillalar karşısında savaşılamayan askerlerin mevzilerini TC'nin kendisi bombalayarak zorla askerleri savaştırmaya çalışmaktadır. Örneğin, 31 Ağustos tarihli Özgür Ülke gazetesinde Jandarma Asayiş Bölge Komutanı Korgeneral Hasan Kundakçı'nın Genelkurmaylığa Kürdistan'daki savaşa ilişkin sunduğu bir raporda; askerlerin gerillalar karşısında yetersiz oldukları, mevzilerde tıkanıp rastgele ateş açtıkları, mermilerin bitmesi karşısında askerlerin paniğe kapılarak kaçtıkları, disipline uyulmadığı, yine ağır silahların rastgele kullanılıp çok sayıda cephanenin tüketildiği belirtilerek, mevcut imkanların tümünün kullanılması ve baskıların daha artırılmasına değinilmektedir. Kundakçı, raporunda yer verdiği görüşlerde ordunun ve TC sömürgeciliğinin Kürdistan'daki yenilgisini açıkça itiraf etmektedir. Baskıların daha da artırılmasından kastedilen ise katliamların daha da yoğunlaştırılması, kimyasal silahların kullanımı da dahil her türlü vahşetin uygulanmasıdır.

İçinde bulunduğumuz süreçte Kürdistan'ın önemli savaş cephelelerinde denge oturtulmuş durumdadır. Nitekim denge döneminin itirafını eski Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş de çeşitli açıklamalarında üstü kapalı olarak dile getirmişti. Bütün bunlar düşmanın Kürdistan'da savaşı kaybettiğini gösterirken, burjuva basın-yayın organları hala Kürdistan'daki savaşı görmeyip, gerçekleri gizlemekte ve sahte zafer naraları atmaktadır. Ağustos ve Eylül aylarında gerçekleştirilen operasyonlarda da TC herhangi bir sonuç alamadı. Tam tersine büyük kayıplar vererek, ölen askerlerin cenazelerini bile almadan geri çekilmek zorunda kaldı. Her gün düzenlenen operasyonlar düşmanın çaresizliğini göstermektedir.

Özellikle son aylarda TC sınır boylarında bölük ve taburlarının büyük bir kısmını boşaltarak, bunları şehir merkezlerine yakın stratejik alanlara yığmaktadır. Stratejik alanlarda topladığı bölük ve taburları şehirleri savunma düzenine göre konumlandırıyor. Tabii geri çekilirken de Kürdistan kırsalındaki ormanları, köyleri yakıp yıkıyor. Mevcut durumda kırsalda sadece operasyonları düzenleyebilmektedir. Buna bağlı olarak TC gerillalar karşısındaki başarısızlığını halka yönelerek, katliamları artırarak gidermeye çalışmaktadır.

TC ordusu şehirleri yığmakla birlikte, koruculuğu da şehirlerde örgütlemektedir. Koruculuğun çözüldüğü bir anda bu sistemi tekrar şehirlerde geliştirmek, bir sonuç vermeyecektir. Zaten bu kurumun her geçen gün TC'nin başına bela olduğu da bilinen bir gerçektir.

Ağustos'un yanı sıra Eylül ayında da savaş tüm yoğunluğuyla devam ediyor. Savaşın 10. yılında büyük bir tükenmişliği ve çözümsüzlüğü yaşayan TC'nin savaşın 11. yılında daha da büyük bir çözümsüzlüğü yaşayacağı, buna karşılık PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin ise çözümlünü sonuca götüreceği görülmektedir.

Botan-Behdinan Eyalet Koordinatörü Cemal yoldaşın 11. savaş yılına girerken yaptığı açıklama:

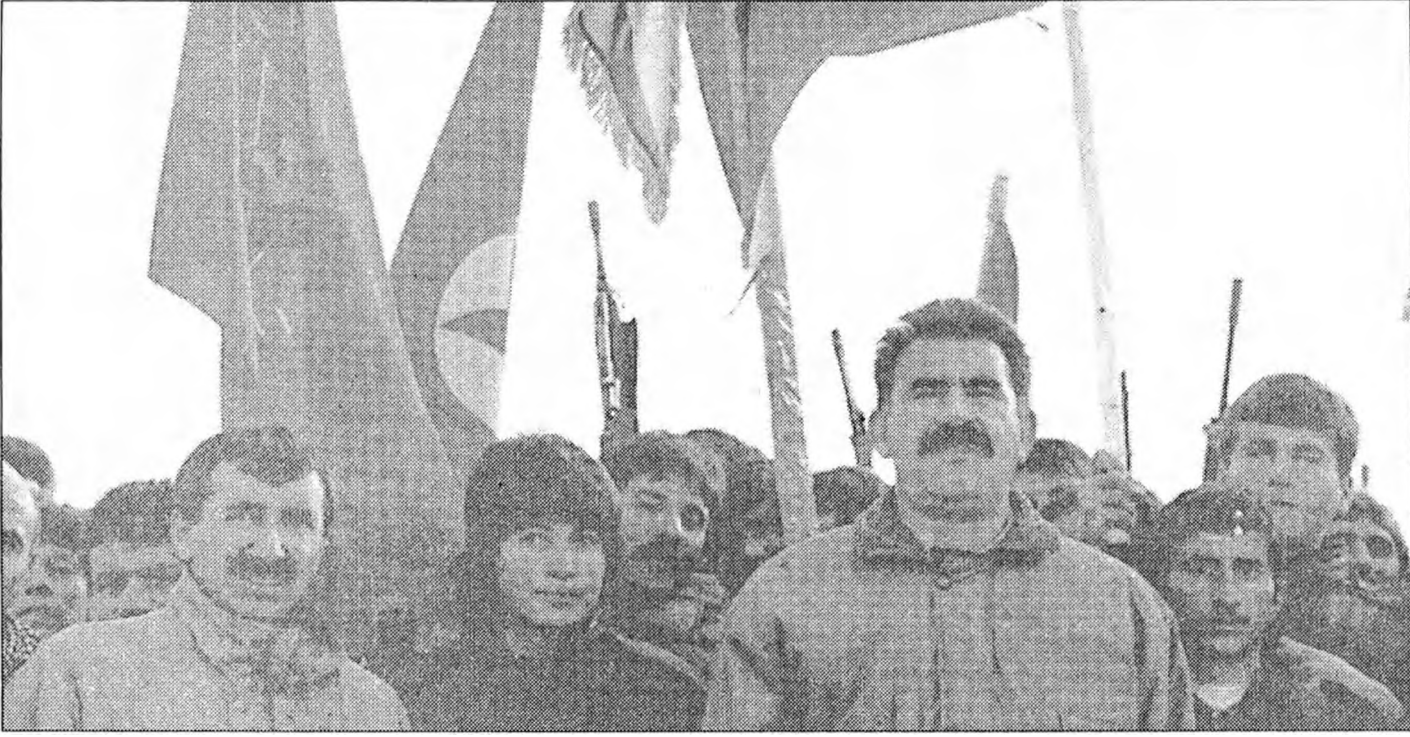
Mücadelemizin tarihinde önemli bir dönüm noktası ve silahlı mücadelemizin ilk çıkışı olan tarihi 15 Ağustos Atılımı 10. yılını tamamladı. Bu atılımın tarihsel önemi, derinliği, ulusal ve uluslararası düzeyde oynadığı rol, ortaya çıkardığı gelişmeler, tüm yönleriyle bugün daha iyi açığa çıkmıştır.

Tarihsel olarak insanlığın tüketildiği. Kürdistan halkının var olma sürecinin baş aşağıya gittiği ve her türlü yok etme, tarihten silme, katletme politikalarının revafta olduğu bir ortamda hareketimiz filizlendi.

Şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın yarattığı gelişmeleri kısaca şöyle değerlendirebiliriz:

Yok olmanın eşiğinde olan bir halkın yeniden dirilmesidir. Halkın tıkanan yaşam kanallarının açılması için gerekli olan bütün verilerin ortaya çıkarılmasıdır.

Bu temelde gelişen mücadele sömürgeciliğin her türlü insanlık dışı yıkım ve yok etme yöntemlerine karşı insanlığın Kürdistan'daki ifadesi, kendisini konuşturmanın yegane yöntemi ve tüm insani meziyetlerin

■ **Artık hiçbir çekincemiz, korkumuz kalmamalıdır. Haklı olan biziz, haksız olan düşmandır! Her türlü insani kural ve insan haklarına saygılı olan biziz, saygısız olan düşmandır! Yüzü ak olan biziz, yüzü kara olan düşmandır!”**

“KAZANAN BİZ KAYBEDEN DÜŞMANDIR”

bir tarzı olarak silahlı mücadelelenin devrimci bir ruhla ilk çıkışı Kürdistan halkının tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Halk olarak yok olmaya değil, var olmaya doğru götüren bu mücadelenin geçmiş 10 yılda yaşanan evrelerle, büyük devrimci özveriyle, fedakarlıkla geliştirilen ulusal direniş savaşı mı, Kürdistan'da ulusal örgütlenmeyi her bakımdan geliştirdi. Kürdistan genelinde siyasi, askeri bir etkinlik ve güç olma olayı bu 10 yılda gerçekleşmiştir. Bütün ulusal kurumların ve ulusallaşmanın zeminini de beraberinde yaratarak olgunlaştıran bu silahlı mücadelenin anlam ve önemi tarihimizde çok derin bir anlama sahiptir. Ulusal düzeyde böylesine önemli mevziler kazanan direnişimiz, uluslararası boyutta da insanlığa önemli mevziler kazandırmıştır.

Bu on yıl içinde ortaya çıkarılan, bir halkın her şeyi ile yeniden yaratılmasıdır. Bunun temel gücü, dinamosu olan partimiz PKK öncülüğündeki mücadeledir. ARGK'nin savaşılar, örgütlenerek, ordulaşarak yaşamıştır. ERNK'nin kitleselleşmesidir. Bu anlamda mücadele tarihimizde yaratılan ve oluşturulan bütün kurumlar içinde en büyük öneme sahip olan ve bir halkın yaşayabilmesi için su ve ekmek kadar vazgeçilmez bir güç olan ordu kurumlaşmasını tamamlamış olmasıdır.

Şanlı 15 Atılımı'yla birlikte gelişen silahlı mücadele, bir taraftan geniş kitleleri ulusal örgütlenme çerçevesi içerisinde serhildanları boyutlandırırken, bütün insani değerleri de yeniden ortaya çıkarıp aynı zaman-

da kendisini de adım adım ordulaştırarak, örgütleyerek, büyüterek, savaşılar geliştirdi.

Tabii ki, bu kolay yaşanan bir süreç değildir. Büyük fedakarlıklar, emek ve kan pahasına yaratılmış olan gelişmelerdir. Bugün Kürdistan'da gelişen savaşımın düzeyi bunun neler pahasına yürütüldüğünü çok iyi göstermektedir.

Kısaca, silahlı mücadelemizin on yıllık kazanımlarıyla gelinece bu nokta bütün yönleriyle ve boyutlarıyla apaçık ortadadır. Ordumuz ARGK özellikle bu yıl milyonluk Türk ordusuna karşı onun tüm teknik ve karşı-devrimci taktiklerini boşa çıkararak savaşı geliştirmiş ve direnişi daha da yükseltecek bir düzeye geldiğini ispatlamıştır.

1994 yılı mücadele tarihimizin en kapsamlı bir savaşım yılı olarak gelişirken, aynı zamanda 10. yılını yaşayan ordumuzun gerçek gücünü de ortaya çıkarmıştır. Bu yıl gelişen kapsamlı düşman hamleleri ve operasyonları karşısında devrimci taktiklerle, büyük bir fedakarlıkla, yetkin bir yetenekle geliştirilen direniş, ordumuzun düzeyini, formasyonunu bütün yönleriyle gözler önüne sermektedir.

Bizim cephemizde on yılda bu gelişmeler yaşanırken, düşman cephesinde yaşananların görülmesi, bu gelişmelerin bütün yönleriyle daha iyi anlaşılmasını sağlar. Türk sömürgeci burjuvazisinin içine girmiş olduğu derin

bunalım ve krizin temel nedeni silahlı mücadelemizin yarattığı gelişme ve geldiği düzeyden kaynaklandığı bugün çok iyi bilinmektedir. Bunu düşmanın kendisi de itiraf etmektedir. Bundan dolayı ekonomik, sosyal, siyasi, askeri ve diplomatik alanlarda tarihinin en ağır bunalımını yaşamaktadır. Buna karşın 1994 yılında mücadelemizin hedeflediği gerilla mücadelesinden hareketli savaşa yükseliş, yani denge dönemine giriş karşısında, düşmanın artık ayakta kalmasının olanakları da ortadan kalkmıştır. Bu gerçeği çok iyi bilen sömürgeci-faşist düzen, bütün güçlerini, olanaklarını toplayarak 1994 yılı içinde bu tarihsel hamlenin çıkışını engellemenin çabalarını göstermektedir. Onun bir sonucu olarak bugün gelişen kapsamlı operasyonlar, Türk sö-

Silahlı mücadelemizin 10. yılını yaşadığı 1994 yılı, mücadelemizin tarihi bir evreye geldiği ve artık düşmanla kendi arasında bir denge savaşımının yürütüldüğü, bununla düzeni tarihin en derin krizine soktuğu açık bir gerçektir. Buna karşılık da düşman cephesinin oldukça daraldığını, sıkıştığını ve bunun bir sonucu olarak, adeta “benden sonrası tufandır” dercesine savaşta mantık olayını kaybederek, vahşileşerek, Kürdistan'da yaşam adına ne varsa hepsine yönelerek çağın en ileri tekniğini ve emperyalizmin desteğini de kullanarak Kürdistan'da insanlığı ve yaşamı mahvetme çılgınlığını yaşamakta olduğunu görmekteyiz. Kürdistan'da yaşama katliam dayattığı gibi, şimdi de dağlara, hayvanlara ve ormanlara saldırıyor. Yakıp-yıkarak

nin pratikteki yürütücüsü olan ARGK güçlerimiz yaygın bir biçimde gelişen savaş ortamında bırakalım gerilemeyi, 10. yılını yaşadığı bu tarihi günlerde esas olarak gerçek anlamda ordulaşmanın zeminini ve olanaklarını yakalamış bulunmaktadır. Savaşılar, savaşın bütün güçlüklerini yaşayarak süreci derinleştiren ordu güçlerimiz, PKK ruhuna ve yaşam tarzına uygun olarak devrimci taktiklerde derinleşmiş ve ustalığa ulaşarak gerçek anlamda bir ordulaşmayı yakalayabilme olanağına kavuşmuştur. Esas olarak savaş ve ordulaşma daha yeni yeni pekişmiştir. Doğrulara bu şekilde baktığımızda düşmanın vahşi ve insanlık dışı uygulamalarla birlikte her türlü yalan ve psikolojik savaş yöntemleriyle de olayları ve olguları çarpıtarak, dünya kamuoyunu ve Türkiye halkını aldatmada büyük bir ustalık gösteren düzen elebaşlarının gerçeğini görmek gerekiyor. Artık

gerilla savaşını aşan bir düzeyde, hareketli-koordineli ve birleşik bir savaşımı geliştirmekte olduğumuz yeni dönemde bu savaşım tarzıyla beraber gelişmekte olan daha kapsamlı devrimci imha hareketleri ile Türk ordu gerçeğini daha iyi ortaya çıkarma imkanları da doğmuş olacaktır.

Ordumuzun 11. yılına geçtiği bugünlerde hiç kimse kendisini yanıltmamalıdır, doğruları görmelidir. Kürdistan'da

du gerçekliğine sahip olduğumuzu biliyoruz. Her şeyimizi verebileceğimiz bu değerlere ve varlıklara sahip olmuştuk artık hiçbir çekincemiz, korkumuz kalmamalıdır. Kazanan biziz, kaybeden düşmandır! Haklı olan biziz, haksız olan düşmandır! Her türlü insani kural ve insan haklarına saygılı olan biziz, saygısız olan düşmandır! Yüzü ak olan biziz, yüzü kara olan, kirli katliamlarını gün be gün gizleyen, hatta dağlarda ölen askerlerini bile kendi halkından gizleyen bir düşman gerçekliği ile karşı karşıyayız.

Partimiz her türlü politik açılım ve yöntemlere açık olmakla birlikte, vazgeçemeyeceğimiz ordu gerçekliği, ordu örgütlenmesi, kazanılmış olan bu zemin üzerinde daha da geliştirilip derinleştirilecektir. Bununla beraber gerçekleri görmek istemeyen düşman karşısında 1994 yılının kalan süreci içerisinde silahlı savaşım daha da yükseltilerek, geliştirilerek mutlaka denge dönemini tamamlayacağız. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin zafer yolunu açacağımıza inanıyoruz. Halkımızın her düzeyde katılımının ve değerli dostlarımızın dayanışmalarının daha fazla olmasını bekliyoruz. Pratik yaşam ve savaş gerçekliği içinde, halkımıza ve değerli dostlarımıza karşı görevimiz olan devrimci mücadele ve silahlı savaşımı kurallarına uygun olarak sonuna kadar zaferle taçlandıracağımıza dair söz verirken, tüm halkımıza ve dostlarımıza sevgi, saygı ve selamlarımızı iletıyoruz.

■ **1994 yılının kalan süreci içerisinde silahlı savaşım daha da yükseltilerek, geliştirilerek mutlaka denge dönemini tamamlayacağız. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin zafer yolunu açacağımıza inanıyoruz.**

mürgeci burjuvazisinin ve Türk ordusunun güçlülüğünden değil, güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Geliştirilen bütün operasyonlarda düşman güçleri ağır darbeler alarak geri çekilmek zorunda kalmıştır.

Botan'da düşman hiçbir dönemde görülmeyen darbeleri bu yıl aldı. Binlerce askerini, tankını, helikopterini gerillalara karşı kullanmasına rağmen savaş kaybetmiştir.

10 yılda gelinece aşama budur.

Kürdistan'dan çekiliyor. Bütün bunlar düşmanın durumunu çok açık bir biçimde ele vermektedir. Planlı, bilinçli ve örgütlü bir biçimde dev gibi gelişen mücadelemiz karşısında, bu mantıksızlık ve çılgınlığın herhangi bir sonuç alması düşünülemez.

1994 yılının devrimci savaşımıyla birlikte birçok gerçeklik açığa çıkarken, aynı zamanda partimiz önderliğinde Başkan APO'nun çizgisi-doğrultusu ve komutası altında gelişme-

Avrupa'daki yurtsever-emekçi halkımıza ve Kürdistan gençliğine

Her şeyimiz

Ya ülkemiz, ya ülkemiz için!

KAYNAĞA DÖNÜŞ

*İlkbahar yağmuru altında
O günü bekliyorum
Elime silahımı alıp
Ülkemin dağlarına
Ulaşacağım anı
Ve ondan sonraki
Yepyeni bir yaşamı...
Özgürlük duygusunu
İliklerime kadar
Yaşayacağım orada...*

*Tel örgülerle
Dört parça olmuş yüreğimi
Ve kanı aktıkça
Dirilen bedenimi
Devrim günündeki coşkusunu
Görmek istiyorum...*

*Belki o zaman bazılarımız
Abideleşmiş şehidi oluruz
Özgürlüğün
Devrimin coşkusunu
Yıldızların arasından
Seyre dururuz..*

*Biz halkımızın Newroz'unda
Meşale oluruz
Baharında
Çiçek oluruz
Karanlığında
Aydınlık oluruz
Beyninde
İnanç oluruz
Yolunda
Yoldaş oluruz...*

Newal (Jiyan)

Adına yasaklar konulan ülkemiz ve halkımız insanlık tarihinin rastlamadığı bir devrime, bir dirilişe doğru sağlam adımlarla ilerliyor. Her şeyi darbelenen, parçalanan, düşürülen ve tanınmaz hale getirilen ülkemiz, PKK öncülüğünde adına ve öncülüğüne yaraşır atılımlara sahne oluyor. Her biri bir yana savrulan, birliği parçalanan, bir araya gelemez duruma düşürülen, kişilikte yenilen, bir başka deyişle "en ufak ato-

mun kadar parçalanan" süreç ve koşullar artık gerilerde kaldı. Düşmanın tarihe yaslanan ve yıllardır sürdürüldüğü egemenliği mücadelemiz tarafından her geçen gün tasfiye edilmektedir. Kürdistan devriminin geldiği aşama, sadece ülkede değil, bölge ile uluslararası boyutların dengelerine girmiş bulunmaktadır. Yok olmanın eşiğinden böylesi tarihsel bir konuma geçiş halkımız ve insanlık adına görkemli bir çıkıştır. Tüm zorlukları tek tek aşarak düşmanı ve karşı-devrim cephesini adım adım gerileyen mücadelemiz her zamankinden daha sağlam, daha açık, daha kararlı adımlarla kurtuluş ve zafere doğru gitmektedir. Dönem, böylesi bir konumu yakalamanın bireysel ve halksal gururunu garantilemek ve yenilmez kılmak için devrime daha yoğun, daha aktif, daha ciddi yüklenip zaferi kazanmanın dönemidir. Bunun için görevlerimizi yerine getirmenin tüm koşulları mevcuttur. Hepimiz biliyoruz ki, ülkemizden çıkarılırken, umutsuz ve adsız tarihimize unutturulmuş olarak çıkarıldık. Vadilere ve dağlara gömülen çığlık seslerini kalbimize gömerek ülkemizi terk ettik. Bizim olmayan o ülkelerde ülkemiz ve halkımızın sıcaklığını aramanın başıboşluğuna düşürüldük. Sah-te umutlarla beslenmeye ve avundurulmaya çalışıldık. Ve biliyoruz ki, dağlarımızın en ücra köşelerinde cirit atan düşman ordusu yok artık. Biz göç ettirilirken bakmaya cesaret edemediğimiz o anlı-şanlı Türk ordusu bu-

gün tanınmaz hale gelmiştir. O görkemli dağlarda, Kürdistan'ın her köşesinde ordumuz ARGK üslenerek savaşıyor. Geçmişte başarılarının ordusuna bakıp gıpta ederken, bugün Başkan APO'nun önderliğinde partimiz PKK, cephemiz ERNK, ordumuz ARGK sayesinde ülkemizin şehirleri, dağları ve ovalarının her köşesi gerilla ordumuzun kontrolüne girmiş ve girmektedir.

Gelinen bu aşamada her şeyimizle, en ufak bir tere-

düt göstermeden, devrimimize, ülkemizin her sahasına, özellikle de ordumuza tam katkısı sunmanın zamanıdır. Ve diyoruz ki, ülkemizin, halkımızın ve devrimimizin sıcaklığını, güzelliğini, anı anına yaşamak, ancak ve ancak artık düşman içinse cehenneme, bizim için cennete dönüşmekte olan Kürdistan'a, vatan toprağına, göç ettirildiğimiz yabancı alanlardan dönüş yapmakla, katılmakla mümkündür. "Ya kazanacağız, ya

kazanacağız" dediğimiz bu aşamada düşüncelerimiz "Ya ülkemiz, ya ülkemiz" olmalıdır.

Tıpkı halkımız gibi yeneden diriltiren, görkemli dağlarımızın her yanına yayılan gerilla ordumuzun saflarında yerimizi almak özellikle gençliğimizin gecikmez ve ertelenmez bir görevidir. Bu görevin bilinci ve inancıyla, cesaretin, yiğitliğin, fedakarlığın ve kararlılığın onuruna erişmenin mihen-gi, havası, toprağı Kürdis-

tan'dır ve Kürdistan'da savaşıran gerilla ordumuz ARGK saflarında yer almaktır. Bu temelde gençliğe çağrımız şudur: Sizleri zaferi ve zaferin beraberinde getireceği gurur ve sevinci birlikte yaşamak ve bu şansa sahip olmak için ARGK saflarına davet ediyoruz.

**- Özgür bir vatan için
ya zafer, ya zafer !**

- Yaşasın Başkan APO!

"Bu mektubumu okuduğunuzda, ben ülkemde olacağım..."

Sizlere bu mektubu Kamışlı'dan yazıyorum. Birbuçuk yıldır Parti Önderliği'nin sahasında eğitim görmekteyim. Şimdi de ülkeye giriş yapmak için bekliyorum. Bizler eğitime ekmek su kadar ihtiyacı olan bir halkız. Kendimizi gerçek anlamda tanımadığımız için neye ihtiyacımız olup olmadığını bilmiyoruz. Parti Önderliği ve partimiz hem kendimizi tanımak, hem de ihtiyacımızı gidermek için bütün imkan ve fırsatları bize sunuyor. Bizlere sadece, doğru kavramak ve doğru yürüme kalıyor. Parti Önderliği'nin bütün çözümlemeleri ve konuşmaları herkesin anlayacağı şekildedir. Hala eski kişilikte ve eski tarzda diretenler varsa onlar karşı-

devrimcidirler. Halka dayanmayan, gerçekleri görmek istemeyen çevreler karşı-devrimcidirler. Hiçbir eylem sahibi olmayanların artık gerçekleri görmeleri gerekiyor. Kürdistan'da bir savaş var, kimse bu gerçekleri gözardı edemez.

Bu alanda eğitim görmek benim için çok büyük bir şanstı. Tam anlamıyla yararlanamadığımı söyleyemem. Ama yine de birçok şey aldım. Özellikle Parti Önderliği'nin bizlere verdiği değer, bizleri kurtarması Kürdistan'ın bir parçasının kurtarılması kadar değerlidir. İnsanlara değer veren bir örgüte kuşkusuz hepimizin ihtiyacı var. Parti Önderliği'nden ayrıldığımız zaman konuşmasında şu sö-

zü söyledi: "Biz kendimizi ateşe attık, sizleri aydınlatmak için kendimizi köprü yaptık, sizleri ülkeye gönderiyoruz." Ayrıca şehit düşen bayan arkadaşlar için de: "Derin bir kaynaktan kopuşa karşılık derin bir kayağa dönüşü yaşadılar" dedi. Kuşkusuz bunları bir değer olarak görüp ona layık olmalıyız.

Şimdi ülkeye gitmeyi büyük bir sabırsızlıkla bekliyorum. Bu mektup elinize geçtiğinde ben ülkede olacağım.

Bütün yoldaşlara devrimci selamlarını sunuyorum, en yakın zamanda hepinizin ülkeye dönmesini bekliyorum.

Jiyan

NURAY BAYINDIR

HALK DİPLOMASİSİ

Uluslararası planda yürütülen devrimci Kürt diplomasisi etkisini gösteriyor. Kürt halkı, önderliğin talimatlarını kendi yaşam gerçekliği kabul etmiş. Özgürlük Hareketi'nin her sahada yaşadığı yeniliğe bir yenisi eklendi. Görünen ve tanık olunan odur ki, diplomasi alanı da "seçkinler" in halk adına politik cambazlık alanı olma ayrıcalığını yitirmek üzere. Avrupa'daki Kürt yurtseverleri dünya halklarına devrimci halk diplomasisinin nasıl yapıldığını her gün, bir önceki günden daha etkin eylemlilikleriyle ispatlıyorlar. Bunun adı diplomatik seferberliktir. Yeni bir çığırdır.

Yediden yetmişe, çocuklar, yetmişlik yaşlılar açlığa yatıyor, gençler şahlanıyor, çatışmalarda kafaları kırılıyor, bedenlerini ateşe veriyorlar. Var olmanın gücü, yoluğa mahkumiyetin zincirlerini birer birer kırıyor. Halkın hepsi seferber olmuş, her şey özgür insan, özgür Kürdistan içindir. Kürtler kaybettiklerini birer birer kazanıyorlar. Kürt halkı, kişiliğini, onurunu, yürekliğini kazanıyor. Efendinin önünde köle olmaktan çıkmıştır. Dünya halklarının arasında en saygın yerini er geç alacağını bilincinde Kürdistan'a yürüyor.

Kürt halkı arasında Özgürlük Hareketi'nin yol göstericiliğinden devrimci halk diplomasisi güçleniyor. Kitlese devrimcilik yaşanıyor. Kürtler için devrimcilik, yaşamın olmazsa olmaz kuralı haline gelmiştir. Kürt halkı eylemi olmayan söze değer vermiyor. Gerçek halk devrimciliği budur. "Devrim kitlelerin eseridir" doğru öngörüsü bugüne kadar belki de en gerçekçi tarzda Kürdistan'da hayat buluyor. Kürdistan Almanya'da, Kürdistan Fransa'da, Kürdistan Mezopotamya'da, Kürdistan Ortadoğu'da kuruluyor. Dünyanın her köşesinde Kürdistan yankılanıyor.

Kürt yurtseverleri her alanda kendi kurumsallaşmalarıyla vardır. Aydınlar, gençler, işçiler, kadınlar, esnaflar, her yurtsever kesim ve katmana hitap eden ulusal kurumsallaşmalarıyla eylemlilik halindedir. Bir gün aydınlar yürüyor, diğer gün kadınlar, gençler, çocuklar yürüyor, işçiler, esnaflar yürüyor, yurtsever işadamları yürüyor. Her yurtsever devrimci Kürt seferber olmuş, Avrupalıya kendini anlatıyor. BM'nin kapılarını zorluyor. Açmak zorundalar. Emperyalistler istese de istemese de çözüm dönemine girilmiştir. Onlar devrimci çözüme karşı joplarını kullanıyor, sınırlarını kapatıyor, sınırdışı etmekle tehdit ediyorlar. Almanya yiyemediği lokmaya mundar diyor. Bölge-mizde hakim güç olma sevdasında, kendine işbirlikçi arıyor. PKK'nin devrimci çözümü onun sömürgeci emellerini kursağında bırakıyor, onun için saldırgandır. İran ve TC'yi sıçrama tahtası olarak kullanıyor, onun için egemenlere dosttur. Kürt halkı kendi öz örgütlülüğü ile kendi kaderi üzerinde kendi söz hakkını kullanmak için tarih sahnesine çıktığında, bir kez daha Kürdistan'ın bölünüp parçalanmasında tarihsel olarak suçlu tüm emperyalist güçlerin açık devlet saldırısı ile karşılaşmaktadır. Ama çabalar nafile.

Demokrasinin beşiği olmakla övünen Fransa da Kürt yurtseverlerinin en insani taleplerle açlığa yatışlarına dahi tahammül göstermeyip, ehlileştirme operasyonları düzenlerken, Kürtlerden insanlık ve demokrasi dersi almaya mahkum olmuştur.

Kürtler, Kürt yurtseverleri, günü diriltten bir güç oluyorlar. Sadece kendileri için değil, dünya insanlığı için de bir güç. Avrupa'daki Kürt eylemlilikleri emperyalist güçleri kendi halkları karşısında bile zor durumda bırakmıştır. Yüzbinlerce Kürt her gün Avrupa'nın herhangi bir şehrinde günün gerekliliklerine uygun, devrimci politikanın yönlendiriciliğinde eylemlilik sergiliyorlar. Bu yaşanan olaylar sıradan olaylar değildir. Her şeyden önce olağanüstünün gelişidir. Yenidir. Onları birbirinden ayıran tüm sosyal, sınıfsal, ulusal örgütlülüklerini bırakıp gelmişler ve yaşayan birer simge olmuşlardır. Eylem ve davranışlar yeni, yepyeni anlamlar kazanmış, sorumluluklar yüklenmiştir. Her yeni oluş, sonsuz bir hafifliğe ve olağanüstü bir etkileşim gücüne kavuşuyor. İşte insanlık hareketi budur. Bu, gücün, önü kesilemez kesinlikte insanın derinliklerinden fıskırışıdır. Önderliğin büyüklüğü ve önemi buradadır. Kürt halkı ayağa kalkmış ve yalnızca TC değil emperyalist devletin topu bir araya gelip, çağa renk katan böylesi onurlu bir isyanı durduramıyorsa, gelişme ve güç bizdedir. Onu, gücümüzü, var oluş kaynağımızı iyi koruyalım.

"Vatanın bir karış toprağını vermeyiz" diyen TC, Kürt halkını soykırıma tabi tutarken, Türkiye'nin her karışını parsel parsel kapitalistlere pazarlıyor. Onlar vatanlarının tümünü satsalar bile, 10 yıldır sürdürdükleri kirli savaşın faturasını ödeyemeyceklerdir. Tekellerin vatani da, halkı da, insanca düzeni de, demokrasisi de yoktur. Onların tapıkları tek şey paradır. Dini, imanı, vatani hepsi paradır. Onlar sadece Kürt halkına değil, kendi halkına da düşmandır. Yaptıkları diplomasi de, ticaret de, uluslararası tüm ilişkiler de daha çok para kazanmak, daha çok insan sömürmek içindir.

Tekeller demokrasisi, sömürgelerdeki halkların kitlese soykırımları, ölüm ve savaştır. Bu yolla kendi halklarının onurunun, insanlığının tüketilişidir. Her şey tekellerin çıkarlarına endekslenmiştir. İnsan haklarını savunurlar, ekonomik çıkarları varsa. Soykırımlara göz yumarlar, para kazanacaklarsa. Zayıf halklara karşı aşığılayıcı ve aşıktan devlet zoru kullanırlar, bunu hep kendilerine hak görürler. Diplomasileri halkın çıkarına değildir. "Yeni dünya düzeni"nde halkçılık yoktur. Bütünyle silinmiştir. Halklarla alay etme, onları kendi tüketimci politikalarında sürü gibi kullanma anlayışı vardır. Medyatik diktatörlük emperyalist alanın en etkin yönlendirme gücüdür. İnsanlar tekelli medya diplomasisi ile yönlendiriliyorlar.

İşte, günün insana karşı geliştirilen kanlı, kirli ve yüzüstü diplomasislerine tek alternatif, PKK tarafından kitleseleştirilen ve Kürdistanlıların elinde güçlenen halk diplomasisidir. Devrimin emperyalist arsızlar güruhuna dayatılışdır.

Almanya ne istiyor?

Bir süreden beri Alman devletinin Kürt halkına ve onun öncüsü PKK'ye yönelik uygulamaları, TC ile birlikte: Türk polisi, kontra güçleri ve Hürriyet gazetesiyle girdiği işbirliği tam bir düşmanlık düzeyine varmıştır. En son Kürt gençlerinin demokratik bir hakkı kullanmak için, Bonn'dan-Cenevre'ye yapmak istedikleri bisikletli yürüyüşe Alman polisi vahşice saldırmıştır. Halkımızın demokratik sesini polisle susturmaya çalışan Alman devleti, her geçen gün Kürt halkının nefretini kazanmaktadır. Halkımızın bu uygulamaları affetmeyeceği bilinmelidir.

Ortadoğu'da kendisine yer arayan Almanya, Kürtlere düşmanlık yaparak değil, dostluk yaparak bölgede tutunabileceğini hiçbir zaman unutmamalıdır.

Milyonların öncüsü ve halkımızın tek temsilcisi PKK'ye "Terör örgütü" diyen Almanya'nın Irak, İran ve Cezayir'de neler yaptığını biz çok iyi biliyoruz. Türk MİT'i ve Hürriyet gazetesi ile ortak çalışma bir sır değildir.

Anlaşılan Almanya, halkımızın özgürlüğüne karşıdır. Köylerimizin yakılmasını onaylıyor. Halkımızın katliamına silahları ile katılıyor. Ve açıkça TC'nin özel savaşının yanında yer alıyor.

İşte bu durum, halkımıza düşmanlıktır. Almanya Kürt halkına ve öncü gücü-

ne saldırarak, kendisini temize çıkarmaz ve bu saldırılar Alman halkının çıkarına değildir.

Almanya hızla terörü uygulayan bir konuma geliyor.

Biz Almanya ile sürekli dostluk istedik. Hala da istiyoruz. Sürekli ve çeşitli düzeylerde çağrılar yaptık. Ancak Almanya'nın cevabı sürekli saldırı olmuş ve Alman polisi çok çirkin bir şekilde halkımıza ajanlık teklif etmiştir.

Son dönemlerde Almanya ile iyi ilişkilerin zemini oluşturulmuşken, polisin çılgınca ve her yerde saldırıya geçmesi düşündürücüdür. Kim neyi bozmak istiyor?

Almanya giderek TC'den sonra halkımız nezdinde büyük bir düşman konumuna düşüyor. Halkımızın savaşı olarak yazdığı tarih içinde, Almanya'nın aldığı yer yarın karşısına çıkacaktır. Ayrıca, özgürlüğü için savaşan halkımıza düşmanlık yapmakla özgürlüğümüze karşı tutum almak, silahlarını Kürdistan'a yollamak ve Almanya'da Kürtlere saldırarak Almanya'nın görevi değildir.

Eğer Almanya, PKK'yi zorlayacağını ve teslim alabileceğini sanıyorsa çok ama çok yanıltığını ve PKK'yi hala tanımadığını ona hatırlatmak gerekir.

Almanya saldırılarından vazgeçmelidir. Alman halkının yüzde doksani bu

tutuma onay vermemektedir. Sorunlarımızı görüşerek aşalım. İlkel metotlarla saldırarak değil, uygar insanlar gibi konuşalım ve problemlerimizi halledelim.

Kürt sorunu hızla çözüme giderken ve halkımızın dostları artarken, Almanya'nın mücadelemiz karşısında olması akıllı bir politika değildir ve ileride Ortadoğu'da Almanya'yı çok zorlayacaktır.

Bütün bunlara rağmen, aynı politika da ısrar edilecek ve bize saldırıyacaksa bu Almanya'nın bileceği bir iştir. PKK her koşulda kendisini savunmasını bilir. Almanya bunu, silahları ile desteklediği Türk ordusuna sorarak öğrenebilir.

Tüm Alman halkını, kurum-kuruluşları, aydınları, üniversite ve hümanist çevreleri çok acil tutum almaya. Kürtlere yönelik saldırılara müdahale etmeye çağırıyor ve TC'nin Almanya'daki provokasyonlarına, Köln radyosu ve Hürriyet gazetesi gibi MİT yuvalarının yaratmak istedikleri havaya karşı, duyarlılık göstermelerini ve protesto geliştirmelerini bekliyoruz.

Almanya PKK'nin teslim alınamayacak bir hareket olduğunu artık kavramalı ve çirkin polis saldırılarını terk etmelidir.

ERNK Avrupa Örgütü

Avrupa'da

15 Atılımı 10. yıl halk toplantıları yapıldı

15 Ağustos'un 10. yıldönümü vesilesiyle ERNK Avrupa Örgütü tarafından 20-21 Ağustos tarihlerinde Avrupa'nın büyük ve önemli merkezlerinde halk toplantıları düzenlendi. Düzenlenen toplantılara yaklaşık 10 binin üstünde Kürdistanlı yurtsever katıldı.

Toplantılarda 15 Ağustos Atılımı'nın Kürdistan halkı açısından önemi, hangi koşullarda nasıl gerçekleştiği, kimler tarafından başlatıldığı, uluslararası alandaki etkileri, yine değişik çevre ve grupların 15 Ağustos Atılımı'na bakışları vb. birçok konuda değerlendirmeler yapıldı.

Ayrıca atılımın 10. yıl-dö-

nümünün tekabül ettiği son siyasal gelişmelere değinilerek, "Türk sömürgeciliğinin tarihinin en bunalımlı döneminde olduğu" vurgulandı. Yine Türk sömürgeciliğinin artık Kürdistan'da savaşı kaybettiği ve her alanda tükenmişliği ve çözülüşü yaşadığı, öte yandan ise Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin siyasi, askeri, diplomatik alanlarda büyük mesafeler katettiğine işaret edildi. Ve bütün Kürdistanlılara ve kendine insanım diyen herkese, "Kim ne yapacaksa hemen şimdi yapmalıdır" çağrısı yapılarak toplantılar sonuçlandırıldı.

KÜRT ŞAHİNLERİ DİRENDİLER VE KAZANDILAR

18-27 Ağustos tarihleri arasında Bonn-Cenevre arasında YCK (Yekitiya Ciwanen Kurdistan) tarafından "Kürt Şahinleri Kürdistan'a Yürüyor" adlı bisiklet yürüyüşü yapıldı.

Yürüyüş, TC'nin Kürdistan'daki katliamları ve Alman devletinin bu katliamlara verdiği desteği kınamak amacıyla gerçekleştirildi.

Yürüyüş, 18 Ağustos 1994 tarihinde Bonn'un Münster meydanında 150'yi aşkın gencin katılımıyla başladı. Yürüyüş daha başlamadan Alman polisi engelleme çabalarıyla karşılaştı. Bunda Kürt gençlerinin üzerindeki Halim Dener tişörtleri gerekçe gösterildi. Alman polisinin niyetini anlayan Kürt gençleri, uygulanan şiddete karşılık verdiler. Çok sayıda Kürt genci gözaltına alındı. Bunun üzerine Kürt Şahinleri Alman polisinin bu tavrına karşı protestosunu daha da yükselttik, "Bijî Serok APO", "Bijî PKK" sloganları eşliğinde direnişini sürdürdüler.

Bütün engelleme çabalarına rağmen, gençler yürüyüşlerini devam ettirmekte kararlı olduklarını bildirmeleri üzerine Alman polisi daha şiddetli saldırıya geçerek Kürt Şahinlerini sindirmek istedi. Polisinin bu saldırısı karşısında Almanlar da seyreik kalmayarak polise karşı tavrı koydular. "Kahrolsun Naziler; yaşasın Kürt halkıyla dayanışma" vb. sloganlar atan Almanlar da polis tarafından dövüldüler.

Gençler daha sonra Münster meydanında bulunan postane binasını işgal ettiler. Burada

da onlarca genç Alman polisi tarafından dövülerek gözaltına alındı. Polisin saldırısı sırasında 1 Kürt bayan ağır yaralandı. Yaklaşık 4 saat süren direnişten sonra polis sonuç alamayınca gözaltına aldıkları gençleri de serbest bırakarak geri çekilmek zorunda kaldı.

Kürt Şahinleri Frankfurt etabında da tekrar polis engellemeleriyle karşılaştı. Fakat gençlerin buradaki kararlı direnişleri karşısında da polis geri adım atmak zorunda kaldı.

Bonn-Cenevre arasındaki bisikletli yürüyüş, Almanya-İsviçre sınırına yaklaşırken bu kez de Freiburg'da polisin şiddetiyle karşılaştı. Polisin gençlere saldırarak eylemi durdurması üzerine, Kürt gençleri ERNK bayrakları açarak ve sloganlar atarak protesto yürüyüşü yaptılar. Freiburg'da Alman gençleri de Kürt Şahinlerini desteklemek amacıyla protesto yürüyüşüne katıldılar. Polisin 1 Alman ve 2 Kürt gencini gözaltına almasıyla birlikte gençler polis karakoluna ve MHP'ye ait bir binaya saldırarak tepkilerini dile getirdiler. Polisler gençler arasında çıkan çatışmalarda 3 polis otosu tahrip edildi, 10 polis de yaralandı.

Freiburg'daki olaylar ardından Kürt Şahinleri İsviçre'ye girerek yürüyüşe devam ettiler. Eylem İsviçre basın-yayın organlarında yoğunca işlendi ve Kürt Şahinlerinin eylemi televizyonda yayınlandı. 27 Ağustos'ta Kürt Şahinlerin Cenevre'ye girişiyle birlikte, burada eylem halaylar çekilerek, sloganlar atılarak başarılı bir şekilde sonuçlandı.

İRFAN DAYIOĞLU

BARIŞ VE KÜRDİSTAN

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde, savaş ve yaratıcılarının lanetle anılması gerekirken, TC bir kez daha barışı, kardeşliği, dayanışmayı savunmaları zindanlara tıkmakla, savaşı, ırkçılığı ve zulmü uygulayanları ise ödüllendirmekle meşgul. TC, savaşmak istemeyeni, kardeşini öldürmek istemeyeni, doğayı yakmak istemeyeni suçlu saymakta. vatan haini ilan ederek idamla yargılamaktadır. Halk kitleleri ırkçılık histerisi içine sokularak şovenizm ve katliamcı ruh hali yüceltilmektedir. Uluslararası yasalarla savaşı savunmanın bir suç olduğu tescil edilmiş olmasına karşın, Türkiye'de savaşı savunmak, katliamları övmek yurtseverlik, karış duruş ise vatanhainliği olarak sunulabilmektedir. Ölümlere tecavüz etmek, ölümlerin kulak ve burunlarını kesmek, ölümlerin parçalanmış beyinlerine basarak hatıra fotoğrafı çekmek ödüllendirilmektedir.

Bu durum, insanlıktan çıkışı, hayvanlığa geçişi ifade eder. Toplumun bir bütün olarak hayvanlaştırılmaya çalışıldığı bir ortamda durumun farkında olup ses çıkarmamak ise insanlığa ihaneti ifade eder. Artık böyle bir ortamda, sadece TC'ye "bu katliamları durdurun" çağrısı yapmak hiçbir şey ifade etmez. Yapılması gereken bu katliamların, bu vahşetin son bulmasını sağlayacak olan insanlık savaşında aktif yer almaktır. İstenmeyen bir konuma gelinmiştir ve artık insanlığı bu hayvanlaşma ortamından kurtarmak için, kendine insanım diyenlerin zulme ve zorbalığa karşı silaha sarılmaktan başka bir yolu kalmamıştır. Tersi insanlığı yok edişe götürenlere destek anlamına geliyor. Bugün barışı sağlamanın yolu, mazlumların kurtuluş savaşını desteklemekten geçiyor. Bu bir tezat olarak görülse de böyledir. Artık bu topraklarda barışı savunmak havaya güvercin uçurmakla değil, zalimlere hep birlikte karşı durup savaşmakla olanaklı. Dün nükleer silahlanmaya sebep olarak sosyalizmi gösterenler, bugün reel sosyalizmin yıkılışından sonra daha da hızla çılgın bir silahlanma içindedirler. Aynı güçler bir yandan yüzbinlerin hayatına mal olan savaşları kışkırtırken, bir başka alanda barış savunucusu maskesi kullanabiliyorlar. Kendilerinin sebep oldukları açlık, susuzluk sonucu kitlesel ölümlere sahte ağıtlar yakabiliyorlar. "Alternatif-siz" kalan emperyalist kâmp, medyayı istediği gibi yönlendirerek dünyayı istediği gibi yönetip yönlendirmeye çalışıyor.

İnsanların üçte birinin açlıktan ölme tehlikesiyle yaşam sürdürmeye çalıştığı bir dünyada kalıcı barış olabilir mi? Su bulamadığı için her gün binlerce çocuğun öldüğü bir dünyada barış olur mu? Tekelci dünya düzeninde, kendi geleceğini silahlanmaya ve savaşa endekslemiş çıkar gruplarının dünyasında savaşların, katliamların durdurulması, artık basit barış istemleriyle olanaklı değildir. Medya araçlarının tekelleştiği, insanların bu araçlar yoluyla yönlendirilmeye çalışıldığı bir dünyadan eşitlik ve adalet beklemek, onların halkların katledilmesini önlemesini beklemek safdilliktir. Barışın, huzurun, insan olmanın koşulu artık halkların özgücünü bu tekelli canavarlar dünyasına dayatmaktan geçiyor. Bugün milyonlarca Kürt insanını yerinden yurdundan eden, binlerce köyü, onbinlerce dönüm ormanı yakan TC'nin barış için yapabileceği bir girişim olabilir mi? Barış, Kürt halkının, onun öncü kurtuluş kuvvetlerinin bir bütün olarak her alanda savaşı, insanlık savaşını yoğunlaştırmasından, ulusal birliği pekiştirmesinden geçiyor. Yine barış, ilerici Türk siyasi yapılarının kendi egemenlerine karşı toplumsal savaşı yükseltmesinden geçiyor. Kendini buna göre hazırlamayan ve bu nesnel duruma uygun mücadele biçimlerine başvurmayan hiçbir yapılanma gerçek anlamda bir barış hareketi olamaz. İnsanlığın gerçek anlamda barışa kavuşması ancak ezenin ve ezilenin olmadığı, sınıf karşıtlarının yok olduğu bir dünyada olanaklıdır. Öyleyse bütün kendine insanım diyenlerin, devrimciyim diyenlerin böyle bir dünya için savaşım vermesiyle olanaklıdır nihai barış.

Soruna böyle bakıldığında, bugün kimin barıştan, kimin savaştan yana olduğu rahatça anlaşılabilir. Halkların hiçbir zaman savaştan çıkarı olmamıştır. Her savaşta kaybeden, acı çeken, evladını yitiren hep halklar, vurgun vuran, çıkar sağlayan hep bir avuç egemen olmuştur. Egemenler, tüm sınıflı toplumlarda hiçbir zaman gerçek bir barıştan yana olmazlar, onları dönem dönem barışa zorlayan da halkların devrimci mücadelesi olmuştur. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin 10 yıllık özgürlük kavgası her gün daha da yükselirken, bu yükselişe paralel olarak TC'nin soykırımı da giderek tırmanmaktadır. Bu bütün savaşlarda böyledir. Kaybetmeye başlayan taraf, sonuca doğru daha da bir çılgınlaşmakta ve geri çekildiği alanları yakıp yıkmaktadır. TC'nin de yaptığı budur. Artık TC, Kürdistan'da savaşı kaybetmiştir. Yoksa kendinin saydığı bir yeri böylesine yakıp yıkar mı? O, artık hiçbir zaman bu alanda eskisi gibi atıştıramayacağıının, Kürt halkını bir kez daha köleleştiremeyeceğinin çılgınlığıyla saldırmakta, yakıp yıkmaktadır. Toplama kampları kurmakta, toplu infazlara, soykırımlara girişmektedir. Bu, savaşın sonuca doğru gittiğinin göstergesidir.

TC içine düştüğü çıkmazdan kurtulmak için, dün kullanıp bir tarafa attığı Türkiye'i iktidara taşıyor, komünistlikle suçladığı Soysal'a dış politikasını teslim ediyor. Artık egemenler hep bir olup açıktan Kürdistan halkına saldırıyor. Soysal sahte solcu maskesini bir kenara atarak, Kıbrıs'ı ilhak etmekten bahsediyor. Şahinleşiyor. Türkiye, Ecevit, Soysal, Karayalçın, Çiller hep kol kola Kürt katliamı için ittifak içindeler. Batılı dostları kendilerini biraz sıkıştırınca feryadı basıyorlar. Bir taraftan kapitülasyonlarla, yeni silah alımlarıyla dostlarını susturmaya çalışırken, öte yandan Batı'nın kendi katliamlarına ortak olması için çaba harcamaktalar.

Kürt halkı da artık kalıcı bir barış için kendi ulusal kurumlarını, ulusal askeri güçlerini, kültürel, sosyal kurumlarını geliştirmenin bilinciyle Ulusal Önderliği'nin etrafında kenetlenmektedir. Bu ulusal bütünleşmenin, birleşmenin ve toplu ayağa kalkışın dışında kalan bazı hain güçler ise kirli savaşın piyonları olmanın yolundadır. Adlarına demokrat, sosyalist ve benzeri tabelalar takanların ulusal ihanetten kurtulduğunu tarih hiç yazmamıştır. Devrim anları ortada duruşun olanaksız olduğu anlardır. Ya devrimden yana olunur ve onun gerekleri yerine getirilir, ya da karşı devrimci olunur ve gelecekte halkın adaleti tarafından cezalandırılır. Bu açıdan bugün kendine devrimci, sosyalist, hümanist, demokrat, çevreci, yurtsever diyen tüm Kürdistanlı grup, çevre ve bireyin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında yerini alması bir zorunluluktur. Yarın çok geç kalmamak, yarın kendi halkı tarafından kirli savaş suçlusu olarak yargılanıp lanetlenmekten kurtulmak için, sonuca gidilen bu günlerde saf-larda yer alınmalıdır.

Bugün ülkemizde barışın teminatı, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun daha da güçlendirilmesidir. Tarihte güç olamayanların baskı ve zulümden kurtuldukları görülmemiştir. Ya egemenlerin kölece düzeninde hamam böcekleri gibi sürünerek her gün ölünen bir yaşam seçilir, ya da bedeli ne olursa olsun, eşit, onurlu, başı dik bir biçimde insanlık aleminde hak edilmiş kişilikli yer alışı gerçekleştirilir. Kürt halkı gelineen noktada ikincisini seçmiştir ve bu uğurda en ağır bedelleri de ödemektedir. Kalıcı bir barış, zalimin zulmünü yok etmekten geçiyor.

İsrail-Filistin barışı ne durumda?

1993 yılının Eylül'ünde Beyaz Saray'ın bahçesinde İsrail Başbakanı İshak Rabin ile Arafat Clinton'un huzurunda el sıkıştılar. Dünya medyası İsrail ile FKÖ arasında parafe edilen "Prensipler Anlaşması"nı naklen verdiler. Arafat, muzaffer bir liderin güvenli davranışlarını sergileyemiyordu. Rabin, adeta zoraki el sıkışırken savaşta kaybedilen İsraillileri de yad etmeyi ihmal etmiyordu.

Dünya medyası Picasso'nun bile çizemediği bu girdaplı tabloyla milyonlarca izleyiciyi mesaj ve imaj bombardımanına tabi tuttu: "Yeni dünya düzeni" nelele kadir değil ki! Hiç bitmeyecekmiş gibi gözükten bin yıllık bir anlaşmazlık ve yarım asırlık savaş nihayet "sona eriyordu." Körfez Savaşı sürecinde muhaliflerince hep Filistinlilerin dramını görmezlikten gelmekle suçlanmış ABD de Ortadoğu'ya çeki düzen verme çerçevesinde sıranın bu soruna geldiğini kanıtlama fırsatını yakalayacaktı.

Perde asıl olarak bütün tarafların dahil olduğu Madrid'teki Ortadoğu Barış Konferansı ile açılmıştı. Konferans ABD'nin himayesinde gerçekleştiriliyordu. Sırf onore etmek, kotarılacak bir anlaşmaya baştan angaje ederek, ileride sorun çıkarmasını engellemek ve yedeklemek için Rusya da garantör ülke statüsünde rol alıyordu. Görüşmeler hem ikili, hem de çok taraflı olarak yapılıyordu.

Madrid görüşmelerinde hem bir sonuç çıktı, hem de çıkmadı. Görünüşte bütün taraflar konularında direnmiş ve konferans kürsüsünde kendi görüşlerini dile getirmişlerdi. Yine görünüşte konferansın tek net sonucu, aralarında savaş durumu olan tarafların konuşmaya başlamalarıydı. Ancak bu sadece görüntüydü. Konferansın asıl bir başka sonucu vardı. Bütün tarafları ve ihtilafları kapsayan genel bir anlaşmaya adım atılamayacağı anlaşılınca, ikili görüşme ve uzlaşmaların kapısı aralandı. Norveç'in arabuluculuğunda, FKÖ ile İsrail arasında gizli diplomasi trafiği böyle başlatılıyordu. İsrail ve ABD tek tek halkalara yüklenmeye başladılar. Bu politikaya yatan FKÖ kendi başının çaresine bakmak üzere diğer taraflardan koptu. Bu hem Arafat'ın, hem de İsrail'in işine geliyordu. Arafat böylece Filistin sorunu üzerinden diğer Arap ülkelerinin gölgesini ve ipoteğini kaldırıyorodu. İsrail ise bir "çözümle" başlatarak rakiplerini teker teker ikili görüşmeler yoluyla karşısına alma fırsatını yakalıyordu.

"Prensipler Anlaşması" gizli diplomasi trafiğinin bir ürünü olarak ortaya çıktı. Washington'da yapılan, bunun şatafatlı duyurusu ve imza töreniydi. Anlaşmanın içeriği **Berxwedan**'ın daha önceki sayılarında ele alınmıştı. Kısaca, anlaşma Filistinlilerin bağımsız devlet kurma hakkında değil "idari özerkliği"nden söz ediyordu. Bu statü de yalnızca Gazze Şeridi ve Batı Şeria'daki Eriha kenti için öngörülüyordu. Diğer bütün sorunlar, yani Batı Şeria'nın geri kalan kısmının ve Kudüs'ün statüsü, sürgündeki Filistinlilerin dönüşü, işgal altındaki topraklarda Yahudi yerleşim merkezleri gibi sorunlar tamamen belirsizliğe terk

ediliyordu. Aynı belirsizlik "idari özerkliği" çerçevesi için de geçerliydi. Arafat iyimserlik havasını yayarak atılan adımın, başkenti Kudüs olan bir Filistin devletine giden yolları döşediğini söylerken, İsrail yetkilileri anlaşmanın Filistin devletinin kuruluşunun onaylanması anlamına gelmediğini, hele Kudüs'ün hiçbir şekilde tartışma konusu edilmeyeceğinin özellikle altını çiziyorlardı.

Üstelik bu haliyle bile anlaşma beş yıla yayılan bir barış sürecini öngörüyordu. Yani bir tür yarı savaş, yarı barış hali devam edecekti. Dikkat çekici bir başka nokta ise Arafat'ın anlaşmayı ne Filistin Ulusal Meclisi'nin, ne de FKÖ yürütmesinin onayından geçirmemesiydi. Anlaşma yalnızca El-Fetih yürütmesince ve anlaşmaya itiraz etmeyeceği önceden belli olan bazı FKÖ yürütmesi üyelerince onaylanıyordu. Filistin'in kurtuluşu için Demokratik Cephe ve Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin FKÖ yürütmesi içindeki daimi temsilcilerine danışılmadı bile.

Radikal kanadı oluşturan muhalifler, Arafat'ın ve El-Fetih'in böyle bir teşebbüse başvurma yetkisinin hiçbir şekilde bulunmadığını, anlaşmanın onay merciinin Filistin Ulusal Meclisi olduğunun tartışılmayacağını öne sürdüler. Ne var ki Arafat, bütün bunlara kulaklarını tıkadı. Ama anlaşmayla il-

H. GÜZEL

Öte yandan İsrail ve Arafat'ın anlaşmadan en büyük beklentileri intifadanın yatıştırılmasıydı. Her iki taraf da devam eden intifadayı anlaşma sürecinin önünde bir engel olarak görüyorlardı. Arafat için intifada artık yalnızca tıkanıklığın başgösterdiği anlarda, İsrail üzerinde baskıyı artırmak için devreye sokulacak bir kozdu. Bunun dışında bir işlevi olmadığını düşünüyordu. Üstelik İsrail, anlaşma hükümlerine dayanarak bu yatıştırma işini, yani kestaneleri ateşten almayı, Filistin tarafına ihale ediyordu.

Ancak umutlarının tersine intifada soğutulamadı. Geçici bir duraksama ve bocalamadan sonra tekrar alevlendi ve yeni bir boyut kazandı. "Barış süreci"nin yeni sorunları, Yahudi yerleşimcilerinin direnişi ve eylemleri, beklentilerin aksine İsrail ordusunun baskıyı artırması, muhalif önderlere yönelik suikastler intifadayı adeta tahrik etti.

Başı dertte olan yalnızca Arafat değildi elbette. Aynı süreçte İsrail toplumunun iç bölünmesi ve kutuplaşması da keskinleşti. Anlaşmaya karşı olanlar ile karşı olmayanlar arasında mücadele kızıştı. Siyonist devlet doğrudan doğruya kendi ideolojik harcı ve çekirdeğiyle yüzleşmeye başladı. "Vaat edilmiş topraklar" mitolojisiyle edilmiş

gili olarak sürüp giden ve gelecekte alevlenmesi beklenen bir meşruiyet tartışmasının önüne geçemediler.

Karınca yürüyüşü yol yürünüyor

Anlaşma Filistinlilerin bir bölümü tarafından ihtiyatlı bir iyimserlikle, diğer bölümü tarafından ise derin bir bu-ruklukla ve tepkiyle karşılandı. Radikal kanat başlangıçta anlaşmaya cep-heden karşı duracak bir hazırlık ve do-nanım içinde değildi. Anlaşmanın belirsizlikleri, kitle psikolojisi, kitlelerin bir bölümünü etki altına alan ihtiyatlı iyimserlik ve barışa şans tanıma beklentisi de bu cepheden tavır alışını önlüyordu. Fakat zamanla bu durum aşıldı. Genel havanın değişmesine ve Filistinliler içinde hayal kırıklığının derinleşmesine paralel olarak, radikal kanat daha kesin biçimde anlaşmaya karşı bir pozisyona geçti. FKÖ içinde El-Fetih ve Filistin Halk Partisi (Daha önceki ismi Komünist Partisi) dışındaki örgütler, HAMAS ve İslami Cihad'ı da yanlarına alarak toplam 10 örgütten oluşan bir işbirliği platformunu oluşturdular. Oluşan bu dış basınç zaman zaman El-Fetih'i de etkisi altına alıp iç çalkantılara ve istifalara yol açtı.

Yahudi yerleşimcilerin kitlesel mücadele desteğini arkasına alan KAH silahlı eylemlerle anlaşmaya karşı açık tavır aldı. Rekan (İsrail Komünist Partisi) ve Barış Hareketi'nin öncülük ettiği barış yanlısı gösterileri ise, yer yer şimdikiye kadar görülmemiş büyüklüğe ve yaygınlığa ulaştı. Özellikle El Halil katliamından sonra İsrail halkının o zamana kadar sessiz kalmış kesimleri hareketlenip anlaşma yanlısı gösterilere katıldılar.

Beş yıllık bir zaman dilimine yayılan anlaşma takvimi ise planlandığı gibi yürümüyor. Kesintiler ve ertelemeler birbirini izliyor. İsrail'in 13 Aralık'ta Gazze Şeridi ve Eriha'dan çekilmeye başlaması gerekiyordu. Bu tarih önce 3 ay ertelendi. Ardından araya El Halil katliamının girmesi ve Filistin tarafının bunu protesto ederek görüşmelerden çekilmesi nedeniyle bir kez daha ertelendi. Mısır'da yeniden başlayan ikili görüşmelere göre tespit edilen tarih olarak 13 Nisan'da da çekilme gerçekleşmedi. İsrail bu kez HAMAS'ın misilleme eylemlerini bahane ederek Filistinlileri anlaşmaya uymamakla suçladı. Arafat, ağırlıklarını koymaları ve anlaşmayı kurtarmaları için Batılı güçlere çağrıda bulundu. Avrupa basını da gecikmeleri halinde

Devamı 23. sayfa

“Zaferi kesinlikle sağlayabilecek bir kitlesiniz. Oradaki parti rahatlıkla zaferi kendinde başlatabilir bir nicelik ve kapsamdadır.”

15 Ağustos Atılımı dolayısıyla sahamıza gelen bir grup emekçi taraftarımızın şahsında bir kez daha sizleri tanıma, yaşam koşullarınızı ve özellikle de mücadele sorunlarınızı yakından tartışma imkanını bulduk.

Hiç şüphesiz yıllardan beri parti size hem birçok şey veriyor, hem de sizden epey değer alıyor. Maddi katkılarınız, savaşı katmanız mücadelemizde vazgeçilmez bir ağırlığa sahiptir. Gerçekten emekçi halkımız, PKK'nin 1980'den sonraki gelişiminde belirleyici bir rolün sahibidir. Bir Orta-

doğu'daki halkımızın emeği, katılımı-katkısı, bir de Avrupa'daki halkımızın katkısı olmasaydı ne PKK böyle bir parti olabilirdi, ne de ARGK, ERNK böyle bir gelişmeye ulaşabilirdi. Gerçekten 1980 sonrası PKK'nin güç kazanmasında ve yine silahlı savaşının gelişmesinde belirleyici bir yönünüz vardır. Fakat bu böyle olmakla birlikte “çok iyi çalıştık, çok yeterli olduk ve bundan fazlasına gerek yok” deme durumunda olmadığınızı da belirtmek gerekiyor. Tam tersine daha fazla çalışmanız ve hatta ilk defa verimli bir çalışmanın başlangıç aşamasına adım atmanız gerektiğini söylemeliyim. Şimdiye kadar ki çalışmalarınız bir hazırlıktı. Asıl çalışma bundan sonrası içindir. Siz partiyi şimdi daha iyi tanıyorsunuz, yurtseverliği şimdi daha iyi farkediyorsunuz. Bu bir başlangıçtır. Biz de gerçekten 10-15 yıldır sizlere ulaşmaya çalıştık. Ancak şimdi sınırlı da olsa ulaşabildiğimizi söyleyebilirim. Şimdiye kadar bizim adımıza yapılan yetmezliklere katlanmanızın nedeni, size böyle sağlıklı ulaşmayı sağlamak içindi. Bağlılık aslında güçlü, oldukça kapsamlı ve geniştir. Şimdi sizinle daha fazla çalışma ge-

liştirebiliriz.

Biliyorum, Avrupa'da partimiz adına çalışanlar çok çeşitli yetersizlikleri yaşıyorlar. Hatta yanlışlıklar ve kabul edilemez tutum ve davranışlar içindedirler. Bunu biliyor ve şunu söylemekten geri durmuyorum; bunlar adeta halkı yönetenler değil, halkı oldukça gerileten bir konuma düşmekten kendilerini kurtaramıyorlar, ayak bağı oluyorlar. Ağır bir bürokratizmi, ağır bir kendini yaşamayı esas almaktan çekinmiyorlar. Bu konuda sert eleştirilerimiz oldu. Siz halkımıza bir kez daha bunu çok açıkça belirtmekten çekinmiyorum. Çekinmek şurada kalsın, bizimle sizin aranızda yer alan örgüt çalışanlarının var olan hatalarının üzerine gitmenin de görev olduğunu söylemeliyim.

Ben siz emekçilerde fazla kusur bulmuyorum. Sizin kusurunuz, eksikliğiniz bilinçsizliğinizdir, duyarsızlığınızdır; bunları da hızla aşıyorsunuz, aşmalısınız. Bundan sonra en iyisini yapacaksınız. Daha fazlasını yapmak, çok çalışmak istiyorsunuz. Özellikle bundan sonra daha çok şeyi mücadeleye vermek istiyorsunuz. Fakat öyle sanıyorum ki vermek istediklerinizin yüzde

Çözüm

Başkan APO'nun

Şin

FETHET

ellisini bile verme imkanını yakalayamamışsınız. Örgüt size bunun tam imkanını vermiştir. Katkıda bulunmak istiyorsunuz; yetenekleriniz var, gücünüz var, olanaklarınız var, köyleriniz var, akrabalarınız var. Onların hepsini devrime çekme imkanlarınız olmasına rağmen bir örgüt çıkıp bunu size sunmuyor; şöyle yapmalısınız demiyor. Hatta dayatmıyor, görevlerinizi size hatırlatmıyor. Tam tersine en alt çizgiyle, çok şeyi yapabileceğiniz halde sanki hiç yapma gereği yokmuş gibi bir yaklaşımla bu talebinizi boşa çıkarıyor.

Şimdi bunu ne siz, ne de ben asla kabul etmemeliyiz. Örgüt temsilcilerimiz yapamıyorsa, siz yapmalısınız. Parti, örgüt sizin içindir. Sizin için olamıyorsa, siz de halk olarak kendi kendiniz içinsiniz. Parti gökten inmiş değil, bir araçtır. İyi köprü rolünü gördü mü, size iyi değer taşıdı mı başınızın üstünde yeri var. Baktınız ki, toparlamıyor, taşıyamıyor, kırıp döküyor, o zaman bu noktada güvenmeyin. Kendinize güvenin. Çünkü önderlik, gerektiğinde partiden daha fazla size ulaşmayı bilen kurumdur. Önderlik kurumunu bu temelde geliştiriyorum, hazırlıyorum ve size ulaştırıyorum. O, zaman bizden öğrenin; ihtiyacınız olan her şeyi bulabileceğiniz gibi, bu temelde görevlerinizi de bilince çıkarabilir, çözüm gücü olabilirsiniz. Bu anlamda sahipsiz değilsiniz. İkide bir yeni yetme kadro geliyor, istediğini size kavratmıyorsa, beklentilerinize cevap vermiyorsa, eleştirin ve doğru tutumu dayatın. Kadro olup da kendini böyle tanımalı.

Kan-ter içinde kalmadan karın bile doyurulamaz

Çok iyi biliyoruz kan-ter içinde çalışmadan ülkemizde karın bile doyurmak meseledir. Örgütün sırtında ağa gibi yaşayacak, görevi sanki halkı bastırmakmış, bozgunculukmuş gibi davranacak! Hayır, böyle kabul edilmez. Bunu sessiz karşılayacak kadar saf değiliz. Bir çırpıda bunları bir köşeye oturturuz. Kimdir bunlar? Kerameti kendinde bulan pehlivanlar, evlialar gibi olan bunlar kimdir? Üslup bozukluğu var, yoldaş-

ça olmayan yaklaşımlar var. Ben örgüt içinde de bunları söylüyorum. Böyle yoldaşlık ölçülerimizi zorlayan, böyle bile bile değer sunmak yerine çarçur eden olursa derhal yakasından tutun. Düşman bizimle yeterince oynayacağı kadar oynadı, bozguncular, provokatörler yeterince zarar verdikleri kadar verdiler. Biz de amansız savaştık. Düşmanın örgütümüzü bozma girişimlerini tamamen boşa çıkardık. Onun dolaylı müttefiklerini, işbirlikçilerini, her türlü provokatif, kışkırtan, tahrik eden, bozan temsilcilerini de etkisizleştirdik. Doğrusunu çok rahatlıkla hem egemen kıldık, hem de pratikte birleştiren örgüt, kazandıran örgüt neymiş onu size sunduk. Sahip çıkmak, onunla savaşmak da sizin işinizdir. Bundan daha fazlasını istemeyin.

Bazı şikayetleriniz var; bana yüzlerce metküp gönderiyorsunuz. Hem örgüt çalışanları olarak, hem halk olarak yazıyorsunuz. Ben ise cevaplarını veriyorum. Bu temelde cevapları her gün de tekrarlıyorum. Siz öğrenmesini ya da yerinde uygulamasını bilmiyorsunuz. Bu sizin kusurunuz. Yetki istiyorsanız, bu, genelde tüm halka verilmiştir. Ben her zaman şunu söyledim: Bildiğiniz bazı sorunlar var, birisi çözümü temsil etmiyorsa, ben de olsam yüklenin. Örgütün çalışma tarzı var, temposu var. Parti hattı temsil edilemiyorsa, merkez de olsa, Avrupa temsilcimiz de olsa, sıradan bir çalışan da olsa onu eleştirebilmeli ve “hizaya gel” diyebilmeniz. Kaldı ki, bu yetkinizdir, hakkınızdır, görevinizdir. Sahip çıkacaksınız. Kimseye ağılık yapsın diye yetki vermedik. Bütün gücünü benden alsın, dolayısıyla halktan alsın, sonra da çok sahtekar bir şekilde hak etmediği bir yaşam için kullansın! Bu olmaz. Düşmandan önce bunları halledin. Hiç beni kullanmalarına, taklit etmelerine gerek yok. Benim ne olduğum, nasıl çalıştığım çok açıktır. Emek savaşımım belli, dünya alem herkes tanıyor. Bu taklitçiler mi tanımıyor? Onlar mı bizimle oynayacak? Kim bunlar? Hayır, bunlara sözüm şudur; hadlerini bilsinler, yiyecekleri kadar yiyorlar, yaşayacakları kadar yaşıyorlar ama sahte bir önderlikle, taklitçi-

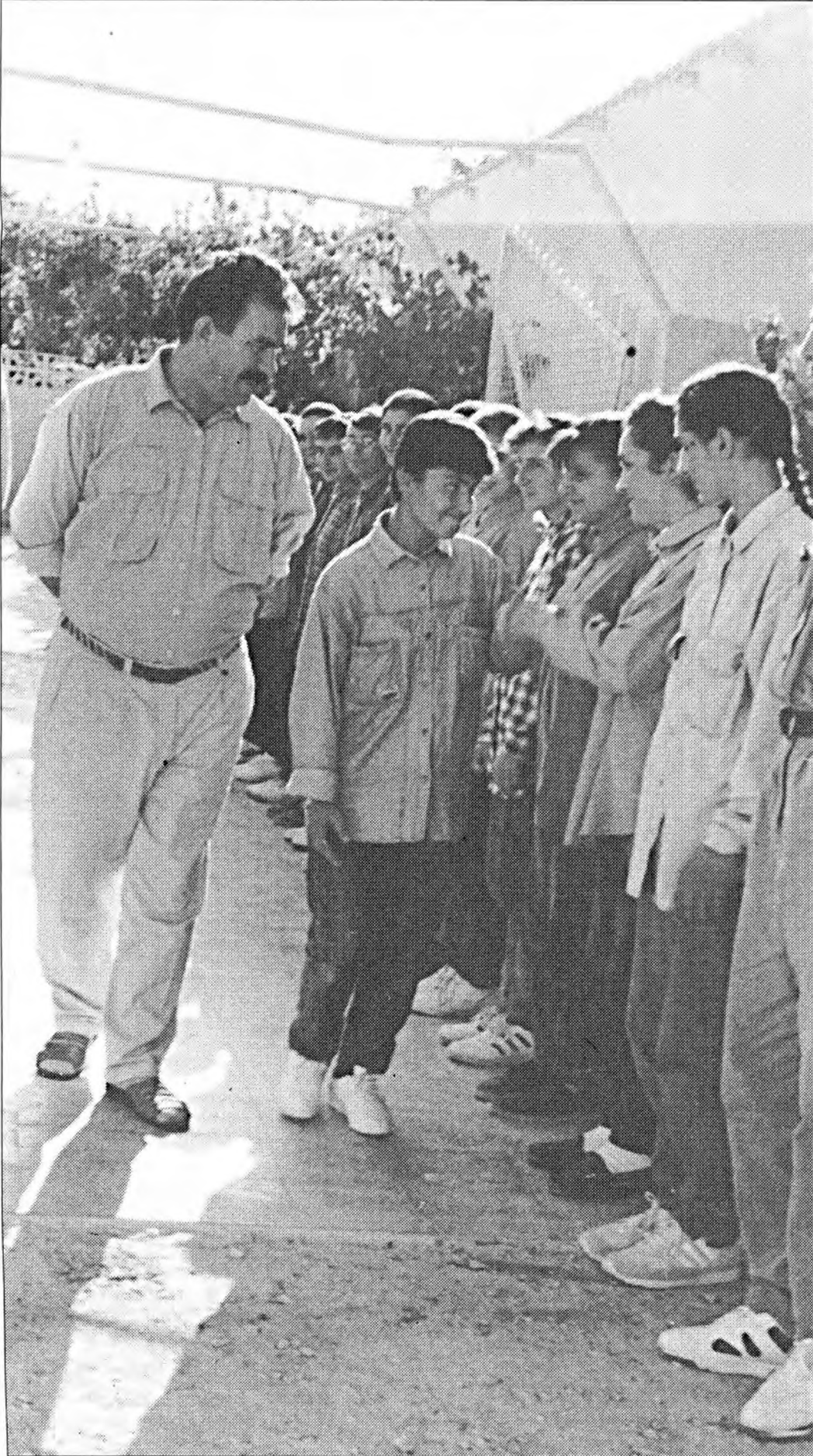
likle bizi uğraştırmasınlar. Siz de bunlara fırsat vermeyin.

Biz çok özgür bir hareketiz. Hatalarına karşı amansız mücadeleye etmede dünyada bir numarayız. Hiçbir hareket kendini bu kadar eleştirmemiştir, hiçbir hareket kendini bu kadar özeleştiren geçirmemiştir. O halde buna sahip çıkın. Kim başarılıysa başımızın üstünde yeri var, en değerli yoldaşımızdır. Öyle değilse ya hizaya gelsin, ya da defolup gitsin. Şimdi tekrar söylüyorum: Ben bunlara ne muhtacım, ne de çekiniyorum. Sadece yüce yoldaşlık tarzını kullandıkları için onlara karşı kendimi bozmak istemiyorum. Yoksa gerçekten kahretmesini bilirim. İsrar ederlerse de kahrolacakları kesindir. Görevlerini, özellikle halkımızın eğitimine örgütün eğitimine ilişkin görevlerini bilmemezlik etmesinler. Ben kendimi bu kadar zorluyorum, bir yığın işim var. Gördüğünüz bu saatler dahilinde bile nasıl işlerin başındayım. Onlar taklit edeceklerse, bunu taklit etsinler. 4 saat kendilerini bir halk toplantısına verebiliyorlar mı? Yeni katılanlar kendilerini eğitime verebiliyor mu? Vermiyorlarsa bunların taklitçiliği neyin nesi? Benim bir yığın işim var. Hoşgeldin demekten tutalım bir selam vermeye kadar bir tarzım vardır. Taklit edeceklerse bunu taklit etsinler, yoksa kendi ağılıklarını dayatmasınlar. Bu kabul göremez.

Yediden yetmişe, ilk gelen-den yirmi yıllık olanına dek herkese öğretiyoruz. Kendine

Biliyorum, Avrupa'da partimiz adına çalışanlar çok çeşitli yetersizlikler içindedirler. Hatta yanlışlıklar ve kabul edilemez tutum ve davranışlar içindedirler.

çok güvenen, bizi de temsil ettiğini iddia eden böyle çalışmak zorundadır. Aksi halde sırtımızda taşıyamayız. Böyle yaptım diye, vay şöyle etkili bir temsilci, şöyle yaman bir PKK'liye böyle yapılır mı? Evet, en başta en her şey yapılır. Adam gibi çalışmasını bi-

Avrupa'daki ERNK çalışanlarına ve halka yaptığı çağrı:

Dİ ÜLKKEYİ MENİN ZAMANI

lecektir.

Gereklerini halkımız da yerine getirmeli; örgütün altı da üstü de sorumluluğunu bilmeli. Kimdir o değerlerle oynayan, kimdir o bahsettiğiniz bu bir sürü şikayetleri yapan? Bu son gelen grubumuzun da dile getirdiği şikayetler, eleştiriler var. PKK deyip geçmeyelim, önderlik deyip geçmeyelim. Biz size gerçek otoritemizi göstermek istemiyoruz. Görmediğiniz, bilmediğiniz için değil; yeni yetişiyorsunuz, umutlarınızı, moralinizi biraz daha pekiştirmek istiyoruz ve anlayış çerçevesinde düzeltmek istiyoruz. Ama bundan şu sonuç çıkarılmamalı: bildiğimi yaparım, bildiğim gibi yaşarım. Yaşayamazsın. Önderlik nedir, bunu bilin. Düşmanını bile çalıştıran bir örgüt, ondan yararlanarak hareketini geliştiren bir örgüt senin böyle ağalık yapmana, emekler üzerinde böyle bağdaş kurup kendini dayatmana, sapmana izin verir mi? Sen çılgın mısın? Ve siz halkımızı da bu kadar emekle çalıştırıyoruz. Bu kadar katkıları sağlamışsınız, bütün imkansızlığı görüyorsunuz. Bu kadar zulme rağmen, halkımız her şeyiyle direniyor ve biz pek bir şey vermemişiz. Aç-yoksuldur, ona katlanıyor ve örgüte, önderlik gerçeğine olan bağlılığını ölümüne sürdürüyor.

Bunun bir anlamı vardır.

Kimseyi sırtımızda taşımayacağız

Siz, Avrupa'daki halkımız rahat koşullardasınız. Elbette ki daha fazla çalışacaksınız. Şimdiki katkılarınızı sadece bir başlangıç olarak değerlendireceksiniz. Asıl çalışma bundan sonrası içindir diyeceksiniz. Ülkeye taşıracaksınız diyeceksiniz. Yüzbinlerce bir kitleyi ifade ediyorsunuz. Her biriniz ülkeye 5 tane akrabanızı kazandırarsanız bu eder 1 milyon. Kazandıramaz mısınız? Mektupla, telefonla bile bunu yapabilirsiniz. Size bağlı olan insanlar çoktur. Siyasileştirin, örgütleyin, bir grup yapın. Mahalleleriniz var, köyleriniz var. Yayın kendinizi oralara. Bakın ben dünyaya yayıyorum kendimi. Siz, 3-4 hanelik bir köye, 15-20 kişilik bir aileye mi yayamıyorsunuz? Yayamıyorsanız bitmişsiniz, zavallısiniz. Bizi hiç anlamamışsınız demektir. Bu açıdan madem yüzbinlere ulaştınız, bu eşittir, en kısa sürede ülkemizin ulaşabileceğiniz hemen her köyüne, her mahallesine, her ailesine ta-

şırılmaktır. Sizin göreviniz bundan sonra budur. Artık Avrupa'yı değil, ülkenin içini fethedeceksiniz. Fethetmenin zamanıdır. Bu mümkündür ve olağanüstü olanaklarınız da var. Bu hazırdır ve görev artık tartışılmaz, gereği yerine getirilir.

Örgüt öncüleri, örgüt temsilcileri de bu talimatın gereklerini yerine getirmekle mükelleftirler. Yüzlerce gencin savaş alanlarına akmak istediğini gözlerinizle görüyorsunuz. Avrupa'nın rahat koşullarını

sahadan oralara gidenler ne yapacaklar, belli değil mi? Kişisel yaşamı böyle tepip, kendi ülkesine taşınanları göz önüne getirdiğimizde bu fedakarlık anlayışını sıradan bir genç, bir sempatizan bile yerine getirdiğinde, siz örgüt temsilcileri, bölge temsilcileri, ne yapmanız gerektiğini halen anlamayacak mısınız? Anlamazsanız, bu kadar savaş, bu kadar şahadet acaba sizi rüyalarınızda bile rahat bırakır mı veya rahat bırakacağına inanıyor musunuz? O

kes örgüt önderi olamaz. Herkes örgüt merkezi olamaz. Bu yetenek varsa kalırsın, yoksa istifa edersin. Ben kendim yürütebilirim. Teknik de vardır. Kaldı ki çözümlerler vardır, her şey yeterlidir. Birkaç tane çalışanla günlük olarak, aylık olarak talimatları veririm, daha iyisini yaparım. Örgüt merkezine de, bölge sekreterine de gerek yok. Kendinizi vazgeçilmez sanıyorsanız aldaniyorsunuz. Hatta bir yük olduğunuzu da kanıtlatabilirim. Çok ısrar ederseniz, çok bürokrasiyi uygularsanız, çok ağalık taslarsanız kapı dışarı edileceksiniz. Bu konuda şaka yapmıyoruz. Örgüt tedbirini almıştır, sadece

Gün layık olma günü, gün değer üstüne değer katma gündür. Halkımız bu kadar fedakarlık yapıyorsa herhalde senin de yapacağın zarar verme görevi, bilmem bastırma görevi, insanlarımızın taleplerine bile ulaşmama görevi değildir. Halkı bastırmak ise hiç değildir. Bellidir görevler ve başaracaksınız. Görev alma, merkezde kalma anı anına buna bağlıdır. Bağlı olacaksınız. Halkı uyarmıştık, bu konuda halka talimat da var. Görevlerine ters düşenlere söylüyorum: Dayanamazsın, güçsüzsün, çaresizsin, sokakta kalırsın. Ona göre görevlerine sahip çık ve başarmaya çalış!

Fethetmeye yakın günlerdeyiz

Tüm değerli çalışan yurtsever halkımız! Parti adına gerçekten fedakarca çalışan tüm çalışanlar ve merkezden tutalım en sıradan bir çalışma alanımızda bulunan yoldaşlar, görüyorsunuz ki, bugünler gerçekten fethetmeye yakın günlerdir. Bu 15 Ağustos Atılımı yıldönümünde ülkede büyük gelişmelerin, hemen her düzeyde TC ile büyük bir hesaplaşmanın sürdüğü günleri yaşıyoruz. 10. savaş yılının günleri, bir devlet kurmaktan bile daha değerli mücadele

Devamı 23. sayfada

“En kötü ölümler veya bize dayatılanlar ölümün ta kendisidir. Ölümsüzlük ise PKK'nin dayattığı yaşamdır. Bu yolun şahadetlerini her zaman yaşamın komuta gücü olarak değerlendirdik. Bizde şahadet, yaşayan ve yaşatan kaynaktır.”

ayağıyla iten gençlerdir bunlar. İşte kendilerinin Avrupa'da yetiştirmelerine rağmen yakan insanlarımız ortaya çıktı. İstedikleri gibi bir yaşam imkanları olmasına rağmen bunu gerçekleştirdiler. Bir Ronahi ve Berivan arkadaşların anısına bakın. Eğer sizde biraz haysiyet, onur varsa kendini bu derecede feda edenlerin anısına bağlı kalırsınız. Dediğim gibi, yüzlerce böyle genç var ve ülkesine bu kadar kendini feda etmek istiyor. Örgüt adına çalışanlar, hele bizden bu kadar destek alıp, bu

halde kendinize geleceksiniz. Ya layık olacaksınız, ya layık olacaksınız. Bunun başka yolu yoktur. PKK böyle bir kahramanlık hareketidir. Bu hareketin ancak kahramanca yürüyüşünde yerinizi alır ve yürürsünüz. Aksi halde değer çalıp-çırpın bir faresiniz, bir kedisiniz. Sizi asarlar.

Örgüt temsilcisi olduk, bölge temsilcisi olduk demeyin. Bütün bu beklentilere göre kendinizi eğit, yetiştir, ona göre görevlerine sarıl. Başarırsan kal, başarmazsan istifanı iste. Her-

sizin onurunuz dokunmak istemiyor.

Raporlar bana geliyor. Merkezin de raporlarına, özellikle eleştiri-özeleştiri bölümüne bakıyorum. Kusurlu olmadık tek bir yerleri yok. Ayıptır. Yıllardır buradasınız, yıllardır parti sizi eğitiyor, hala bu kadar kusur ve yetmezlik neyin nesi? Bu kadar ucuz eleştiriler neyin nesi? Aşacaksınız. Aşamıyorsanız otur yerine. Oynama değerlerle. Biz işlerimizi yürütmesini biliriz. Kaldı ki size değer veriyoruz, güç veriyoruz. Layık ol-

Başkan APO'nun URFA'lılara yaptığı çağrı:

Geride kalmanızı kabul etmiyoruz

M. E. arkadaşın bizi ziyaret etmesi münasebetiyle selamlarımı ve sevgilerimi sunuyorum.

Duyduğum kadıyla sizin köyde yoz yaşam biraz gelişmiş. Üzülçük. Bizim o köylerde de sanırım kapitalizmin tırtulları temelinde böyle basit bir yaşama tenezzül ediyorlar. O Halfeti'nin köylerinin çoğunda, Gök-lü, Ayran köyleri başta olmak üzere bu tür durumlar yaşanıyor. Bu yaşamı aşmaları gerekir. Bizim o köylere birkaç seferdir sesleniyorum. Bütün Kürdistan ayağa kalkarken, gelişme yoluna girerken halen bu kadar geride kalmanızı esefle karşılıyorum. Her ne kadar istediğimiz gibi bir ilgi gösteremediysek de bizim dünyada ne yaptığımız biliniyor. Dünya alem tanır. Kitaplar çıkıyor, basın-yayın her gün yazıyor. Fazla belirtmeye gerek yoktur. Bunları siz de izliyor-

sunuz. Mutlaka şunu görmek zorundasınız; PKK dostu olmak, PKK'ye bağlı yaşamak ekmek-sudan daha önce gelir.

Ben şimdi bütün köylülerimize, Ömerli, Göklü, Ayran, Amk, Karamezra, Aram, Tarah, Cebin, Bazuk köylerine seslenmek istiyorum: Bütün bu köyler eğer görevlerine sahip çıkmazlarsa bunun hesabını nasıl verecekler?

Kaldı ki bu kadar sert söylememize de gerek yok. Bizim beklediğimiz hepinizin dostluğunuzu gücünüz ölçüsünde yerine getirmenizdir.

Avrupa'da gecelere katılıyorsunuz bu bir ihtiyaçtır; yürüyüş yapıyorsunuz, bu bir zevktir, aidat bağlıyorsunuz vaciptir. Dine göre de, İslamiyete, vatanseverliğe göre de bir borçtur, ödenilir. Kaldı ki hepinizin ailelerini partiye dost yapmanız, bütün

köylülerinizi dost yapmanız gerekiyor.

Tanıdık çevrelerimiz vardı, bu arada onları selamlıyorum. Yine şehit aileleri var, onları selamlıyorum. Çiftlik köyünden 2 şehit arkadaşımız oldu. Onların anısına bağlı kalmanızı özellikle vurguluyorum. Özel olarak da Ayran köyü büyük bir köydür ve Avrupa'da çok sayıda genci vardır. Onları PKK saflarında mücadeleye çağırıyorum. Yine Mehmet Şen adındaki değerli yurtseverimize (ki Ayran köyündendir) sahip çıkmanızı istiyorum. Ailesine selamlarımı sunuyorum. Cephedeki oğullarına başarılar diliyorum.

Gördüğünüz gibi biz de burada amansız çalışıyoruz. Sizin için gerçekleştirdiğimiz bu kurtuluş insanlık borcumuzdur, namus borcudur. Yapmazsak dünyada bizden daha namus-

suzu yoktur, daha alçağı yoktur. Herkesin borcudur. Bu devrim benim babamın malı-mülkü için değildir. 30-40 milyon insanın şerefli kurtuluş meselesidir. Herkes içinde yer almalıdır. Büyük bir savaş var. Bu savaşta malıyla destekleyen malıyla, parasıyla destekleyen parasıyla, savaşıyla destekleyen savaşıyla, hayır duasıyla destekleyen hayır duasıyla desteklemelidir. Düşmanı kalbinizde mahkum etseniz, bir küfür bile savursanız bu da bir destektir. Elinizle vuramıyorsanız, dilinizle vurun. Daha fazla vurmak istiyorsanız bizzat kılıncınızla, silahınızla vurun. Elinizden ne geliyorsa onunla mücadele edin. Hiçbiriniz bir şey yapamıyorum demesin. Herkes gücüne göre bu mücadelede yerini bulmalıdır.

Ben de o topraklarda çok gezdim. dolaştım. İlk mücadeleyi o köylerde

verdik. Bugün en geri köyler olarak siz kaldınız. Bu doğru değildir. Bir an önce en az Kürdistan'ın diğer yerleri kadar mücadeleye katılın. O bizim Halfeti köyleri de, Birecik, Bozova köyleri de kesin gelişme yoluna girmelidir. Eğer bu yola girmezlere gerçekten özel bir yönelme gerçekleştireceğimizi size söyleyeyim. Anlamadık, duymadık demesinler. Ya dostluğunuzla yanımızdadır yeriniz, ya düşmanın. Orta yerde kalmak kabul edilmez. Ben inanıyorum ki, yediden yetmiş, kadın-erkek hepiniz partinin etrafında, kurtuluş bayrağı altında saf bağlarsınız.

Ben tekrar M. E. arkadaşın bizi ziyaret vesilesiyle hepinize selamlarımı sunar, sağlık haberlerinizi ve bu arada mücadelede de başarılı adımlar atmanızı bekliyorum. Hepinize selam ve sevgilerimi belirtiyorum.

Başkan APO'nun Avustralya'daki Kürdistanlı yurtsever emekçi halkımıza yaptığı çağrı:

TEMSİLCİLERİMİZ OLUN!

Aranızdan gelen bir grup parti taraftarımızla geliştirdiğimiz tartışmalar sonucu gösterdik ki, dönem sizin için de oldukça yurtseverliğe dönüş, ülkeye bağlanış, PKK öncülüğünde hızla gelişmeler içine giriş dönemidir.

Halkımızın en uzağa savrulan kesimisiniz. Yaşadığınız büyük zorluklar var. Yine şu anda sahip olduğunuz olanaklar belki birçok şeyin yitirilmesi pahasına elde edilmiştir. PKK'ye katılmaya ve bu anlamda yurtseverliğe dönmeye çalışırken, şüphesiz bazı sorunlarınız ortaya çıkacaktır. Bu, yeni bir gelişmedir. Sancısız olmaz. Fedakarlık yapmadan, kişilikte altüst oluşu yaşamadan bu yeni döneme katılmak zordur. Kaldı ki çok heyecanlısınız; bu, gelen dostların şahsında da ortaya çıkmaktadır. Oldukça da yetenekleriniz, kabiliyetleriniz var. Oraya gitmiş olmanız bile belli bir kabiliyetinizin olduğunu, belli bir olanağa kavuştuğunuzu gösterir.

Hiç şüphesiz uluslararası alanı tanıyorsunuz. Kürdistan ölçülerine göre belli bir maddi

dayanma gücünüz de ortaya çıkmıştır. Oldukça özgür koşullarda yaşamayı da bilmişsiniz. Ama şimdi bunları ulusal kurtuluşun hizmetine sunma dönemidir.

Bu temelde şimdi partiyi kavramanın, onun ölçülerine bağlanmanın zamanıdır. Parti uzun zamandır sizinle ilgilenmek istedi; hatta temsilcilik düzeyinde bazı arkadaşları yolladı. Bunun istenilen ölçü-

yurtseverliğe bağlamaktadır. Düşmanın vahşeti, her gün dünyayı bile etkileyen günlük katliamları, sizi duyarlılaştırmaktadır. Her gün bu konuda değerlendirmeler yapılmaktadır. Dünya şimdi gerçeklerimizi daha iyi öğreniyor; hiç şüphesiz sizler de öğreneceksiniz.

Gelen dost grubun çoğu partili olabilecek kadar güçlüdür. Rahatlıkla Avustralya'daki parti temsilciliğine, yine

bağlamayı bilmelisiniz. Nitekim koşullar buna imkan veriyor. İçinizden daha aktif görevler almak isteyenler olacaktır. Burada zorlama yoktur. İçinizden bazılarının katıldığını biliyorum. Değerli katılımlardır, oldukça özlu ölçülerle gelmektedirler, coşkuludurlar. Daha fazlası da ortaya çıkabilir. Gücünüz ölçüsünde, her aileden bir kişinin gerilla saflarına katılmasını bir hedef olarak

için en büyük müjde, gerçekten böylesine bir ordulaşmayı ve savaşımı diri, sürekli ve kesin kılmaktır. Bunun müjdesini verebiliriz. Bununla halkımız tümüyle ayağa kalkışını, savaşımını sürdürmektedir. Yurt içinde ve yurt dışında halkımızın her düzeydeki uyanışı, örgütlenişi, gelişerek devam etmektedir. Bunun küçük bir parçası da sizsiniz. Kendi gelişmenizden de görüyorsunuz ki, bir halk

bir gelişmenin içindeyiz.

Biliyorsunuz, ülkemiz Ortadoğu'nun beşiği, Ortadoğu'nun kilit ülkesidir. İnaniyoruz ki, önümüzdeki dönemde sadece ülkemizde değil, bölgede de etkinliğimiz oldukça artacaktır. Devletleşme de dahil, siyasal gelişmelerin en anlamlı imkanını yakalayacağız. Şimdiden kazandıklarımız bunun teminatı ve başarmanın ifadesidir. Bu sizin için büyük bir umut, umut olmaktan da öteye gün gün gerçekleşen ve onsuz yaşanmayacak olan bir yaşam gerçeğidir. Bunu her zamankinden daha iyi anlamalı ve böylece kendinizi, ülkenizi tanımalı, özgürlüğünüzü elde etmelisiniz. Sizde eksik olan bunlardır. Bu yönüyle kendinizi tamamladığınızda belki de bu dünyada sizden daha güçlü bir halk olamaz. Hatta en gerideki bir halk, en ileriye geçen bir halk da olabilir.

Sizleri bu temelde selamlar ve 15 Ağustos Atılımı'nın sizler için de önemli bir gelişmenin başlangıcı olmasını diler, tekrar sevgi ve saygılarımı sunarım.

Avustralya bir kıtadır. Orada da, en uzakta olmasına rağmen ne kadar güçlü olduğumuzu görmektesiniz. Asya kıtası, Afrika kıtası, Avrupa kıtası ve Amerika kıtasında fazlasıyla güçlüyüz.

lerde olmadığını biliyoruz. Zaten sizlerin de görevlendirilenleri dört dörtlük partili diye görmenize gerek yoktur. Sadece bir şeyler üretsinler, hiç yoksansa böyleleri olsun iyidir anlayışıyla karşılamak gerekiyor. Esas olarak almanız gereken, belgeli olarak da size sunulan parti değerlendirmeleridir, çözümlemeleridir ve bunlar elinize ulaşmıştır.

Ülkedeki savaş sizi zaten her gün sarsmakta, derinden

ERNK temsilciliğine yeterlidirler. İnaniyorum ki, bundan sonra özellikle bu temsilcilerimiz sadece oradaki sorunlara çözüm gücü olmakla kalmayacaklar, daha fazlasını ülkeye taşıracaklar. Oradaki bütün kitlemizi yurtseverlik saflarına çekeceklerdir. Etkilemedik, örgütlemelik tek bir Kürt aile kalmamalıdır. Ülkeye kadar uzanan çevreler vardır. Mektup veya telefonlarla o çevreleri de kesinlikle mücadeleye

önünüze koymalısınız.

Sizlere bu grubun şahsında seslenirken, mücadelemizin hangi aşamada olduğunu görüyorsunuz. Biz 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılını büyük bir başarıyla geride bıraktık. Gerçekten bu yıldönümü için söylenebilecek olan şudur: Kürdistan halkı ilk defa yenilmeyecek bir düzeyi yakalamıştır. Gerilla ordulaşması bir daha sökülme-yecek kadar kendini örgütlemiş ve savaşıma çekmiştir. Sizin

uyaniyor ve herkes bir aradadır. Bir kale, bir savaşçı, bir mevzi olacaksınız. Etkimizin girmediği tek bir yer kalmadı. Avustralya bir kıtadır. Orada da, en uzakta olmasına rağmen ne kadar güçlü olduğumuzu görmektesiniz. Asya kıtası, Afrika kıtası, Avrupa kıtası ve Amerika kıtasında fazlasıyla güçlüyüz. Bir giremediğimiz Antartika kıtası kalmışsa bu da insanların yoksunluğundandır. Kısacası insanlığı derinden etkileyecek

ONBİNLERİN EĞİTİMİ

EVET, YARIN DEĞİL BUGÜN !

■ Kürdistan devriminin ulaştığı zafer sürecinin en önemli dayatmalarından birinin "Onbinlerin eğitimi" olduğunu söylüyor Başkan APO. Her devrim kadrosunun, her cephe çalışanının bu temelde ilkin kendini eğitmesi, ardından onbinleri, giderek yüzbinleri, hatta milyonları eğitmesi, yükselen sürecin olmazsa olmaz kabilinde bir görevidir.

Gerçek ve başarılı bir devrim, kendini maddiyatla sınırlandırmaz; bu kapsamda olursa adı devrim olmaz. Asıl olarak maddiyatı yönlendiren, olaylara ve olgulara hükmeden insana da egemen olur. Bu yönüyle devrimler, diğer bir deyişle uygarlık tarihinde incelenilebilecek çokça örnekler, devrimlerin ne olup ne olmadığını açıklığa kavuşturmuştur. Doğru devrim tanımına, 20. yüzyıl devrimlerinin sonuçlarını irdeleyerek de ulaşmak mümkün.

Devrimi devrimciler gerçekleştirir. Devrimci olmayanlar devrimleri gerçekleştiremezler. Çokça güncel olan bir deyimle, kendini devrimcileştiremeyen, bir halkı da değil, yanındakini bile devrimcileştiremez. Kendini devrimcileştiremeyen kişilik, hangi özelliğiyle diğer bir kişilikte devrimi gerçekleştirebilir?

Çağımız koşullarında bu gerçek daha çok belirginleşmiş, tartışmasızlaşmıştır. Bütün zamanların en zor devrimleri günümüz koşullarındadır. Bunun ilk akla gelen nedenlerinden biri, devrim ile karşı-devrimin yüzyılların tecrübesi ve dersleri üzerinde mücadele ediyor olmasıdır. Dünyadaki mevcut güçlerin konumu ve mücadeleleri çok çeşitli örnekler ortaya çıkarmaktadır.

Uzaklara uzanmaya gerek yok. PKK ve onun 10 yıldır yürüttüğü mücadele gerçeğinde, kim ne ararsa onu bulmakta zorlanmaz. Bu gerçeklikteki en önemli bir sonuç, "Devrimci kimdir, devrim nedir" sorusu ve buna verilen cevaptır. Devrimci olmak istiyorsan ya da devrimcilik yapmak istiyorsan, mevcut düzenin yapısına karşı komple red kişiliği olacaksın. Ama bütün yönleriyle, baştan sona kadar, eskiye ait ne varsa hepsine karşı sürekli bir mücadele içinde yürüyeceksin. Bunun diğer bir yolunun kalmadığı sözde değil, pratikte kesinlik kazanmıştır. İkinci adım olarak, devrimi mi gerçekleştirmek istiyorsun, o zaman ken-

dinde başardığın devrimi eksiksiz olarak politikaya dönüştüreceksin ve uygulamada zafer kazanacaksın. Bu anlamda devrim ya da devrimcilik, bir kişiliğin yok oluşu ve yerine yeni bir kişiliğin doğuşudur. Devrimlerdeki altüst oluşlar, ancak böyle gerçek anlamına kavuşturulabilir.

Bu nasıl mümkün olabilir? Hangi araçlar, nasıl kullanılabilir? Bunlar nasıl bir sistemle, hangi yaklaşımlarla zengin kılınabilir?

Bu konuda ilk akla gelen, hiç şüphesiz eğitimidir. Bir dönüşüm, bir gelişme, bir yenilenme, bir üst aşama eğitimsiz düşünülemez. Kim şimdiye kadar eğitimsiz ne yapabiliştir? Birey olsun, örgüt olsun, kurum olsun, grup olsun, hatta devlet olsun, bunların hiçbirinde eğitimsiz bir gelişme yaşanmış değildir. Bir insan fiziki yaşamı için ekmek, su ve havaya mutlak anlamda ihtiyaç duyar. Bunlarsız fiziki olarak ayakta duramaz. Bir insanın fiziki yaşamı için bu temel ihtiyaçlar ne kadar gerekiyorsa, bir devrimci için de eğitim o kadar kaçınılmazdır.

Bunun için de PKK deneyimine başvurmak çok önemli ve gereklidir. Eğitime önem vermeyenler, onu temel bir ihtiyaç olarak görmeyenler hangi ciddi gelişmelerin sahibi olmuşlardır? Ciddi görevler karşısında nasıl darlıkları yaşamışlardır? Değişen süreçler karşısında nasıl ezilmekten kurtulamamışlardır? Buna rağmen bu temel eksikliklerini gidermemişlerse, sonuçta nasıl devrimle karşı karşıya gelmişlerdir? Bu genel belirleme açımlarırsa, çok çeşitli öğretici pratikler ortaya çıkar.

Eğitime her halktan daha çok Kürdistan halkının ihtiyacı vardır. Çünkü onun geçmişteki yokluklar tarihi belki en çok da eğitim için geçerlidir. Kendine nasıl yabancılaştırıldı ve düşmanlaştırıldı? İsminden nasıl utanır hale getirildi? En kötüsünden bir köleliğe nasıl alıştırıldı? En tehlikelisi

de, ayakta ölü kişiliğe nasıl dönüştürüldü? Eğitim, bu amaçta kullanılan bütün yöntemleri ve bütün politikaları kapsıyor.

Eğitim sadece bir kitap, bir gazete veya dergi okumak değildir. Bir olay duyarak, bir haber almak da değildir. Bir yaşamı yaşam yapan bütün her şeydir. Bu bütün her şeyde eğitici özellikler vardır. Duyarlı kişilik, sorgulayıcı kişilik, yetinmeyen kişilik, arayışçı kişilik bütün bu eğitici özellikleri bulup almakta zorlanmaz. Her söz, her davranış, her durum, her an, her adım vb. her şey bir eğitime dönüştürülebilir. Her gün her yarının daha iyi geçmesi için bir eğitimidir. Örneğin Başkan APO, "Yaşamımda her anın fethedilmemesi düşünülemez" derken, bunu nasıl başarıyor?

Kürdistan devriminin ulaştığı zafer sürecinin en önemli dayatmalarından birinin "Onbinlerin eğitimi" olduğunu söylüyor Başkan APO. Her devrim kadrosunun, her cephe çalışanının bu temelde ilkin kendini eğitmesi, ardından onbinleri, giderek yüzbinleri, hatta milyonları eğitmesi, yükselen sürecin olmazsa olmaz kabilinde bir görevidir. Çok açık ki, bu, tekdüze ve şimdiye kadar uygulanan yöntemlerle başarılamaz. Sürece denk düşen bir politik seviyenin tutturulması kaçınılmazdır. Halk için bir devrime öncülük ediliyor. O zaman bu halkın sürekli eğitilmesi devrimin can alıcı bir noktasıdır. Devrim uğruna büyük bedeller veriliyor, büyük acılar çekiliyor. Bunların boşa gitmemesi, bunların sonucunda ortaya çıkarılacak devrim eserine sonsuzca sahiplik edilmesi için her zaman ve her yerde eğitim... eğitim... ve yine eğitim...

Gazetemizde başlattığımız "Onbinlerin Eğitimi" köşesi bu amaca hizmet içindir.

"Beni başarısızlığa götürecek hiçbir bahaneyi kendime kabul ettiremedim..." (Abdullah Öcalan)

“ULUSAL ÖRGÜTLENMEYİ TAMAMLAYALIM!”

“Avrupa alanındaki örgütlenmemiz: Avrupa'ya göre ileri, Kürdistan'a göre ise geridir. Örgütlenmemiz, mevcut kitleselliği karşılamıyor. Herkes somut işleyişe, düzenli ve işleyen örgütlülüğe ve ilişkiye kavuşturulmamıştır. Örgütlenmeyi, Avrupa'ya göre düşünmek yanlıştır.”

Baştarafı 1. sayfada

dır. Kürdün yaşamına, diline, geleneklerine, doğal özelliklerine ve vatanına karşı geliştirilen bir harekattir. TC yaptığını yapmış, gerisi göç ettirilen yerlerde tamamlanacaktı. Zaten Kürtler, her türlü örgütlenme ve kurumsallaşma biçiminden yoksun bırakılmıştı.

Halk arasında “Bir elin nesi var, iki elin sesi var” deniliyor. Ya da “Birlikten kuvvet doğar” deyimi sık sık kullanılıyor. Örgütsüz olmak; dünyada hiçbir şeye sap olmamaktır. Hiçbir işe yaramamaktır.

Örgütü olmayanların, ulusal iradesi ve politikası olmaz. Ne kadar örgütlü ve ilişkiye sahipsen, o kadar etkili politikan olur. Politikada başarılı olmak örgütlenmekten geçer. Örgüt olmayınca eylem olmaz. Eylem olmayınca da örgüt gelişmez.

İlk defa PKK, Kürtleri çağdaş bir örgütlenmeyle tanıştırdı. Öncüye kavuşturdu. Eylem ve gerillayı, dolayısıyla savaşı geliştirdi. Öncü örgütlenme etrafında kitlelerin cephesel örgütlenmesini yarattı. Gerilla savaşı, ordulaşma aşamasına getirdi. Askeri örgütlenmeyi ortaya çıkardı, ordulaştırdı. Gerilla ile halk serhildanları birleşti. Bu eksenle oturan halkın, askeri ve siyasi ordulaşmasını ortaya çıkardı. Bunun bir sonucu olarak bugün Kürdistan halkı her türlü örgüt aracına sahiptir. Her kesimin, sosyal kesimin birlikleri ve kurumsallaşması oluşmuştur. Örgüt olayı dayatılmayan alan kalmamıştır.

Ülkedeki ulusal kurtuluş savaşı metropol, Avrupa vb. alanlara savrulan Kürtleri de uyandırdı. Kaynağa, ülkeye dönüş için ayağa kaldırdı. Kürtler, ulusal ve toplumsal kurtuluş sorunla-

rı olduğunu gördüler. Örgütlenme ile tanıştılar. Bir araya geldiler. Ülkede mücadele başarılı adımlarla

ri, Kürdistan'da kurtuluş mücadelesi canlandırdı, besletti ve bugünlere getirdi. Avrupa Kürt kitleleri de

Gelişmeleri, eylemleri ve kitlesel büyümeyi sıralamak, daha da anlatmak mümkündür. Kısaca gövde

yükseldikçe, metropol ve Avrupa'daki Kürtler sarsıldılar. Ulusal kimliklerine, vatanlarına sahip çıkmaya başladılar. Bir araya getirildiler; örgütlendiler. Avrupa ve metropollerde uluslaştılar, halklaştılar, sosyalleştiler ve siyasallaştılar. Özgür bir yaşamla tanışarak, her tür köleliğe karşı savaş açtılar. Cephesel birliklerini, kurumsallaştırmalarını yaratıp geliştirdiler. Ulusal kurtuluş mücadelesi ve PKK'nın yenilemeyeceğinin kanıtlanması, zafere emin adımlarla yürünmesi, Kürdistan'daki kitlesel patlamanın gerçekleşmesi; Avrupa ve metropol Kürt kitlelerini de büyük ölçüde etkiledi. Yoğun bir kitleselleşme, büyüme, gelişme ve eylemlilik yaşandı.

Diriliş süreci tamamlandı, kurtuluş sürecine girdik. Avrupa'ya savrulan Kürtle-

ülkenin sesini dinledi. Büyüyük bir kitleselliğe ulaştı. Bu temelde etkinlikler ve önemli eylemlilikler gelişti. Bir çağrı ile her ülkede bulunan Kürtlerden yüzbinlercesi bir araya geldi. Güçlerini, dayanışmalarını gerçekleştirdikleri kadar, ulusal ve toplumsal kurtuluş duygularını, davranışlarını, yaşamını ve ilişkisini paylaştılar. Frankfurt'ta “Kürdistan'a Yürüyüş” eylemiyle ülkeye dönüşü daha da belirgin olarak önlerine koydular.

büyümüştür. Bu gövdenin üzerindeki baş küçüktür. Örgütlenme ile yeterli karşılık verilmiyor. Kitle çoktur. Yoğun katılım vardır. Saffa-ra akış sürüyor. Bunu karşılayacak örgütsel nitelik ve düzenleme zayıftır. Cephe örgütlenmesi ve siyasi odulaşmanın birlikleri ve kurumları oluşmuştur. Ama bunların içi yeterince doldurulmamıştır. Doğru ve tam bir temsil gücüne ulaşmamıştır.

Avrupa alanındaki örgütlenmemiz; Avrupa'ya göre

ileri, Kürdistan'a göre ise geridir. Örgütlenmemiz, mevcut kitleselliği karşılamıyor. Herkes somut işleyişe, düzenli ve işleyen örgütlülüğe ve ilişkiye kavuşturulmamıştır. Örgütlenmeyi, Avrupa'ya göre düşünmek yanlıştır. Buradaki sorunlara cevap veriyorsa, Kürdistan'da yaşanan savaşa cevap verip vermediği konusunda kafamızı yormuyorsak, bu büyük bir ya-

kurtuluş mücadelesiyle kurulan her ilişki, savaş ilişkisidir. Cephe üyesi, milisinden tutalım her düzeyde mücadele içinde olan halk, doğrudan savaşın içindedir. Savaş örgütü deyince sadece parti ve ordu akla gelmemelidir. Cephe örgütlenmesi de savaşın içindedir. Savaşımızda bugün, eksik kalan yan budur.

Başkan APO, “Ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım!”; “Onbinleri eğitelim!” demektedir. Bu perspektif, herkese yönelik bir talimattır. En üstten tutalım en alta kadar örgütlenme sorunlarımız vardır. Artık herkes üzerine düşeni yapmalıdır. Bugünlere örgütlenme sayesinde ulaşıldı. Bu kadarıyla yetinmeyiz. Örgütlenmenin bu kadarı bizi kurtaramaz. Bu konuda birinci derecede sorumluluk üstte düşüyor, kadrolara düşüyor.

Örgüt hakimiyeti, denetimi konusunda, yüzbinleri örgüte bağlamak, işleri iyi yürütmek, her taş doğru yerine koymak noktasında zayıflıklar yaşanıyor. Kürdistan'daki örgütlenme düzeyi ve ölçüler ile Avrupa örgütlenmesi arasında mesafe vardır. Bu mesafeyi büyük ve emin adımlarla kapatmadan, hiç kimse kendisini başarılı saymamalıdır. Kurulan her ilişki örgüt ilişkisi olmalıdır. Kurulan her ilişki savaş ilişkisi olmalıdır. “Destekçi” ve “dayanışmacı” ilişkileri kendimize yakıştırmamalıyız. Böylesi geri ilişkiler aşılmalıdır. Sürecin herkeşe dayattığı budur.

“Ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım!” demek, kazanılan ve kazanılacak hiç kimseyi örgütsüz bırakmamaktır. Ulusal irade ortaya çıkmıştır. Bu irade içinde gerçek rolümüzü, ulusal örgütlenmenin ve kurumsallaşmanın bir alanın-

“Örgütü olmayanların, ulusal iradesi ve politikası olmaz. Ne kadar örgütlü ve ilişkiye sahipsen, o kadar etkili politikan olur. Politikada başarılı olmak örgütlenmekten geçer. Örgüt olmayınca eylem olmaz. Eylem olmayınca da örgüt gelişmez.”

da yer olarak gerçekleştir-
mek mümkündür. Avrupa'da çok sayıda insanımız
bulunuyor. Sorunumuz in-
san bulmamak değildir.
Çoğu insanımız yurtsever-
dir, fakat örgüt işlerine faz-
la yanaşmıyor. Ya da bazı
pratik faaliyetlere katılmak-
la kendisini sınırlıyor.

Uygun olan herkesi gö-
revlendirmek gerekiyor.
Komiteleşmek ve birleş-
mek temel sorunlardan bi-
ridir. Böylesi örgütlenme-
ler birlikte çalışmayı ve
kolektif olmayı dayatıyor.
İnsan yokluğundan yakın-
mak, hiçbir devrimci ve
yurtsevere yakışmaz. Ko-
mite ve birimleri yetkinleş-
tirmek, sürekli yedekleri
hazır tutmak; boşlukları
doldurmak gerekiyor. Hep
örgütten adam bekleme-
meliyiz. Bu, rahatlıktır.
Herkes çalıştığı alan, yer
ve kurumda mutlaka ye-
deklerini yetiştirmelidir.

Öncü düzeyinde kadro-
lara büyük görev düşüyor.
Birinci planda kadrolar
kendini çözmeli, örgütü ge-
liştirmeli ve derinlik kazan-
dırmalıdır. Hakimiyet, de-
netim ve disiplin kadar, ko-
miteleşme, birleşme her
afana oturtulmalıdır. Birbiri-
ni tamamlayan, işleten,
güçlendiren kurumu ortaya
çıkarmak zorunluluğu var-
dır.

Liberalizm, uzlaşmacılık,
bürokratik tarz, didişmeci
ve sektör anlayışlar örgütü
geliştirmez. Bunların oldu-
ğu yerde örgüt büyümeyi,
ölçüler oturmaz, derinlik
kazandırılmaz.

Herkes rehaveti, memur
anlayışını, içindeki Avru-
pa'yı ve eski alışkanlıkları-
nı yıkmadan, örgüt ölçüle-
rine ulaşamaz. Örgüt ölçü-
lerinin olmadığı yerde,
başka ölçüler olur. Kesin-
likle ölçüsüz bir adım bile
atılamaz. Şüphesiz ki bir

**"Başkan APO, 'Ulusal örgütlenmeyi tamamlayalım!':
'Onbinleri eğitelim!' demektedir. Bu perspektif, herkese
yönelik bir talimattır. En üstten tutalım en alta kadar
örgütlenme sorunlarımız vardır. Artık herkes
üzerine düşeni yapmalıdır."**

hedefi de budur.

Başta örgütlenmeyi her-
kes kendisinden başlatma-
lıdır. Kendisini iyi örgütle-
meyen başkasını örgütle-
yemez. Eğitimden tutalım
yaşamına kadar her şey
planlı ve düzenli, yine ör-
gütlü olmalıdır. Yetki ve gö-
reve sahip çıkmak, bunu
yapmak; namus ve onur
olarak algılanmalıdır. Rolü
oynamak, yetkileri tam,
doğru ve yerinde kullan-
mak; devrimciliğin ve yurt-
severliğin gereğidir.

Örgütlenmek ilişki yarat-

mez. Bu durum, iyice anla-
şılmıştır. Halkın örgütlen-
mesi, bütün birlik, yer, alan
ve bölgelerde, kurumlarda
yaygınlaştırılmalıdır. He-
def; örgütsüz hiç kimse bi-
rakmamaktır. Herkese gö-
re iş ve görev vardır. Uy-
gun olanlar örgütlenmeye
alınmalı, iyi düzenlenmeli-
dir.

Örgütü yaymak kadar,
niteliklendirmek de çok
önemlidir. Birlikler geliştiri-
lirmeli, şüphesiz ki rollerini
oynayacak duruma gelme-
lidirler. Her kesimi özgü-

ya gerek yoktur. Herkesi
konumu, durumu ve özgü-
lüne göre birleştirmek, ör-
güt işleyişine kavuştur-
mak; savaşçı ruh ve anla-
yı bütün örgütlenmelere
hakim kılmak esas alın-
acaktır.

Cephe çalışanları, örgü-
tün sahibidir; yöneticisidir.
Kendilerini böyle görmeli-
dirler. Şimdiye kadar alışıl-
mış çalışma tarzı, yönetici-
liğe göz dikmeme yaklaşı-
mı, hedef sahibi olmama
şüphesiz ki aşılmalıdır. Her
şey var. İstenirse çokça
halk önderlerinin çıkması
mümkündür. Gelinek nokta
ile yetinmek doğru değildir.
Böylesi hem yeterli olmaz,
hem de sürece cevap ver-
mez. Cephe çalışanları
kadrolu olmayı, kadro adayı
olmayı önlere koymalıdır-
lar. "Başka kadrolu olur;
biz de mevcut durumu-
muzla yetiniriz" anlayışı

tık bunun coşkusunun ve
psikolojisinin yaşanma-
ması için elden ne geli-
yorsa o yapıyor. Ulusal
kurtuluş mücadelemiz
aleyhinde ne kullanılabili-
yorsa, buna dört ele sarıl-
ılıyor ve bu cepheden
halkın bilincinin gelişmesi
önüne bir set çekilmeye
çalışılıyor. Bu gerçekler
de göz önüne getirilerek
eğitim olayına büyük
önem verilmek zorunda-
dır. Mevcut gelişme düze-
yinin de dayattığı gibi, ar-
tık bu mücadelede yer
alan her kadro, her cephe
çalışanı, her taraftar, kısa-
cası herkes bir aşama
kaydetmek, bir köklü dö-
nüşümü yaşamak duru-
mundadır. Bu temelde
herkes bir eğitim progra-
mına ulaşmalı, bunu ya-
şamının doğal bir ihtiyacı
olarak görmelidir. Dönem-
sel görevleri başarmak,

**"Cephe çalışanları,
örgütün sahibidir;
yöneticisidir.
Kendilerini böyle
görmelidirler. Şimdiye
kadar alışılmış çalışma
tarzı, yöneticiliğe göz
dikmeme yaklaşımı,
hedef sahibi olmama
şüphesiz ki aşılmalıdır."**

Örgütlenmede bireysel
tarz kabul edilemez. Örgüt
tarzını esas almayan kay-
beder. Büyük zorluklar çe-
ker. Örgütlenmede tarzı-
mız, çekici, örgütleyici, bir-
leştirici, geliştirici ve koparı-
cı olmalıdır. Örgüt yarat-
mak; mevcut görevlerle sı-
nırlı kalmak olmamalıdır.
Çalışmayan demir pasla-
nır. İşletilmeyen fabrika çü-

araya gelen insanlar yığını
değiliz. Hepsinin belli biriki-
mi, deney ve tecrübesi var-
dır. Örgütlenme kültürüne
ve yararlanılabilecek her
şeye sahibiz. Yeter ki al-
masını, kavramasını ve uy-
gulamasını bilelim! Yürü-
me ve pratik vardır, ama
yetersizdir, dardır, alanla
sınırlama sıkıdır. Komple
olmalıyız, geneli düşünme-

mak ve sadece kitleselleş-
mek değildir. Bunlar önemli
oranda yaratılmıştır. Parti
ve cephe ilişkilerini karıştır-
madan, halkın örgütlenme-
sini, dolayısıyla cephe ör-
gütlenmesini tamamlamak
temel görevlerden biridir.

Örgütlenme içinde olan-
ları yeniden düzenlemek,
önlere açmak, yetki ve
konumlarına sahip çıkma-

ne göre örgütlemenin ola-
nakları vardır; potansiyel
de epeydir. Bu konuda
yol, yöntem, tarz çeşitliliği-
ni sergilemek gerekiyor.
Tekdüze çalışmakla, her-
kese aynı şeyleri dayat-
makla fazla yol alınmaz.
Bu konuda teklife düşme-
den sorunların üstüne git-
mek gerekli. Çünkü ulu-
sun örgütlenmesinden söz

cephe çalışanları statüsü-
yle gelişiyor. Bu anlamda
herkes örgütün işini çekip
çevirmeli, yönetme ve yü-
rütmeye gözünü dikmelidir.
Bu, hedef olmalıdır. Yaşam
ve ölçüler kazanılmalı; her-
kes birkaç adım öne ata-
rak, eski tarz ve yaşamını
sarsmaya doğru yol almalı-
dır.

Bütün bunların başarı-
lmasında, şüphesiz ki,
Başkan APO'nun deyimiyi-
le, "Onbinlerin eğitimi"
şarttır. Kürdistan'daki sa-
vaşın ulaştığı aşamanın
artık zafere götürülmesi,
halkın topyekün olarak bu
sürece katılımının sağlan-
ması için eğitim mutlaka
gerekli olan bir ihtiyaçtır.
Sömürgecilik, emperya-
lizm ve uzantıları tarafın-
dan ulusal kurtuluş müca-
delemize ve onun önderli-
ğine yönelik karalama ça-
lışmalarının her gün artan
düzeyde nasıl yaygınlaştı-
rıldığına hepimiz yakın-
dan tanık oluyoruz. Bilinç-
lerin çarpıtılması, ulusal
kurtuluş mücadelemizin
yakaladığı zafer aşaması-
nın görülmemesi, en
önemlisi de halkımızca ar-

olası gelişmeleri kestir-
mek, buna göre bir hazır-
lığı tam tutmak için Baş-
kan APO'nun bu yönlü ta-
limatını bütün yönleriyle
doğru kavramak ve gerek-
lerini mutlaka yerine getir-
mek gerekiyor.

Sonuç olarak; halk ör-
gütlenmesini genişletelim.
Alt birimleri oluşturalım.
Halkı, bütün sorunlarını
kendisi çözecek örgütlen-
me ilişkilerine kavuştura-
lım. Bu konuda propagan-
da komiteleri, "uzlaştırma"
ve barış komitelerini yay-
gınlaştırmak gerekiyor. So-
runların büyüklüğü ve cid-
diyetine göre birimleri çe-
şitliliğe kavuşturmak ve
yaygınlaştırmak mümkün-
dür. Büyük eylemlilik, et-
kinlik ve kampanyalar için,
yine böylesi alt birimler de
oluşturulabilir. İlişkisiz, ör-
gütsüz insanımız kalma-
sın.

Büyümek, örgütlenmek-
tir. Mücadelecilik olmak ve
her an savaşa hazır örgüt-
lenmektir. Vatana bağlılığı
ve dönüşü geliştirmektir.
Örgütlenmeyi ülkeye aktar-
mak, yenilenmektir. Ve ba-
şarının esas ölçüsü budur.

**"Kürdistan'daki örgütlenme düzeyi ve ölçüleri ile
Avrupa örgütlenmesi arasında mesafe vardır.**

**Bu mesafeyi büyük ve emin adımlarla kapatmadan,
hiç kimse kendisini başarılı saymamalıdır. Kurulan her
ilişki örgüt ilişkisi olmalıdır. Kurulan her ilişki
savaş ilişkisi olmalıdır. 'Destekçi' ve 'dayanışmacı'
ilişkileri kendimize yakıştırmamalıyız."**

rür. Herkes kapasitesi ve
yeteneğine göre mutlaka,
duvarın bir tuğlası olabilir.
Bir yerlerden tutup koparı-
bilir.

liyiz. Avrupa'ya göre değil,
Kürdistan'da savaşacak
duruma göre örgütü hazır-
lamak kaçınılmazdır. Avru-
pa çalışmalarının temel

larını sağlamak, üstelik bu
konuda zorlayıcı olmak ge-
rekli.

Eski durumuyla yetinen
kadrolu sürece cevap vere-

ediyoruz; tamamlanmasını
önümüze koyuyoruz. Cephe
örgütlenmesi, onun bir
parçası olan birlikleri ve
kurumları burada sayma-

Mer tarihsel dönemde öne çıkan ve üzerinde yoğunca tartışılan olgular vardır. Etkinlikleri hissedilen böylesi olgular o tarihsel dönemin kavranılmasında önemli rol oynar. Tarihsel gelişim süreci içerisinde çoğunlukla arka planda kalan bu olgular, bazı dönemlerde toplumsal yaşam üzerinde belirleyici rol de oynayabiliyor.

Çağımızın böylesi özellikleri taşıyan olgusu “medya”dır.

kullanılan kavram “kitle iletişimi” olduğu için bu inceleme yazısında bu şekilde kullanacağız.

Kuşkusuz iletişim olgusu kendi başına bağımsız bir kategori olarak da ele alınamaz. Bu konudan söz etmek, ancak tarihsel gelişim sürecinin bir parçası olarak (ekonomik, siyasal, kültürel, toplumsal ilişkilerin bir tamamlayıcısı olarak) alındığı zaman anlam kazanır. İletişim, tarihsel bir kategori

şılmaktadır. Kapitalizmin sınırsız sömürü mantığı kitle iletişim araçlarını da en etkin sömürü araçları durumuna getirmiştir. Fakat, günümüzde artık sömürülenler, maddi varlıklar olduğu kadar direkt insanın kendisidir de.

Medya eliyle egemenler kendi ideolojilerini yaygınlaştırmakla kalmayıp, sömürülerini daha kolay ve kabul görece bir tarzda sürdürebilmek için, gerçekleri saptırarak ve

mektedir. Demokrasi adına en iğrenç katliamlar işlenirken, demokrasi propagandası yapılmakta, muazzam bir çevre tahribatı yürütülürken bunu yapanlar koyu çevre dostları ve savunucuları olabilmektedir. Özgürlüğün en kirli düşmanları özgürlük havarisi kesilmekte, terörün en kanlısını uygulayanlar kanlı salyalarıyla halkları teröristlikle suçlayabilmektedirler. İnsanın insan olarak var olma hakkına dahi tecavüz edenler

medyanın gücü sayesinde insan haklarının en ateşli savunucuları kesilebilmektedirler. Aslında, kavramların bu denli çarpıtılması kendi başına o kadar da önemli olmayabiliyor. Ama bunu topluma kabul ettirmek, o toplumu esir almak ve o toplumun en basit haklarını dahi savunamaz duruma getirmek demektir. Halkların ulu-

sal ve toplumsal mücadelelerini tamamen tasfiye etmeye yönelik böylesi medya propagandaları kapitalist-emperyalist sistemde bütün toplumu etkisi altına alarak toplumu kendisine mahkum etmiştir. Her şeyin propagandaya dayandığı günümüzde medyanın renkli dünyası aracılığıyla bir gösteri toplumu ve “seyirlik demokrasi” yaratılmıştır. Burjuvazinin

bu seyirlik demokrasisi halkların en asgari ayağa kalkışlarını ve taleplerini bile teröristlikle damgalamaktadır.

TC medyası da benzeri gelişim özellikleriyle aynı işlevleri yerine getirmektedir. Türkiye’de gelişen medya (kapitalist-emperyalist sistemle tam bir bütünleşme içerisinde) emperyalist medya geleneğinin sıkı bir takipçisi olmuştur. Özellikle Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesi söz konusu olduğunda, Türk medyası başından beri TC’nin sömürü sisteminin kararl bir savunucusu kesilmiştir. Batı medyası dönem dönem gelişen bazı olaylar karşısında “objektif habercilik ve bilgilendirme” yapmışsa da, TC medyasında bu da görülmemektedir. TC’nin “kitle iletişim” sistemi, başlangıç dönemlerinden beri halkımızın varlığına gözlerini kapatmış, kraldan daha kralcı kesilerek ulusal kurtuluş mücadelesi hakkında olmadık propagandalar yürütmüş, kendi asli görev ve sorumluluğu olan bilgilendirmeyi ve objektif haberciliği hiçbir zaman gerçekleştirmemiştir.

Açıktır ki: toplumun en temel hakkı olan bilgilendirme ve doğru habercilik yapması, bir kültür kurumu olması gereken medya sistemi, günümüzde asli işlevine ihanet ederek, insanlığa karşı suçlu bir konuma düşmüştür. Bu yüzden, egemen ulus ve sınıf gerçekliğiyle kendisini tamamen bütünleştiren günümüz medya gerçekliği, aşılarak gerçek işlevine kavuşturulmak durumundadır.

Günümüzdeki işlevine bakıldığında bütünüyle insan yaşamı üzerinde ve hatta toplumsal gelişmelerin belirlenmesinde oldukça etkin bir rol oynayan medyanın, geniş bir şekilde incelenip tartışılması gerekmektedir.

Bu yüzden medyanın da içerisinde yer aldığı “iletişim” kavramının toplumsallaşma ve uygarlaşma üzerindeki önemli etkileri de dikkate alınarak tanımlanması gerekmektedir.

Nedir iletişim?

İletişim kavramı açıklanırken toplumsal bilgilendirme, haber aktarma, geliştirme ve günümüzdeki görünümüyle yönlendirme çabalarının bütünü olarak ifade edilmektedir. Toplumsal, ekonomik, askeri, vb. olayların gelişiminin birey tarafından algılanması çabaları da sözü edilen iletişim kavramının kapsamına girmektedir. Fakat iletişim, kendiliğinden gerçekleşmez, bazı araçlara gerek vardır. İşte, bunların uygulanmasında işlevselliği olan araç ve teknikler ise iletişim araçlarını oluşturmaktadırlar. İnsanlığın tarihsel gelişim seyrine bağlı olarak iletişim araçları da basitten karmaşığa doğru evrimleşmişlerdir. İlk sözlü ve yazılı iletişim araçlarından, günümüzün radyo, televizyon, basın, telefon, faks, uydu vb. teknik aygıtlarına doğru halen de sürmekte olan gelişim yaşanmaktadır. İletişim araçlarındaki köklü değişim, iletişim kavramının kendisinde de değişikliklere yol açmıştır.

İletişim kavramı, özünde çift yönlü bir akışı, yani karşılıklı etkilemeyi ve etkilenmeyi kapsamaktadır. Ama günümüzün gelişen teknolojisi bu kavramı yetersiz kılmıştır. Çünkü, günümüzde bilgi akışı çift yönlü bir akışı içermiyor, bilakis tek yönlü olan bu bilgi akışı egemen sınıflar elindeki belli merkezlerden kitlelere doğru olmaktadır. İletişimdeki bu tek yönlülük, “kitle”yi de “yığın”a dönüştürmüştür. Bundan dolayı, “kitle iletişimi” tanımlaması, gerçekliği yeterince ifade edememekte, yer yer iletişimin sınıfsal boyutunu gizleyebilmektedir. Ancak genel olarak

olarak oluşmuştur. İnsanlığın evrensel bilgilendirme ve öğrenme dürtüsünün tatmin aracı olarak iletişim, insanlığın şafağında ortaya çıkmış ve toplumun sınıflar biçiminde bölünmesiyle de değişik nitelikler kazanmıştır. Sınıflaşmayla birlikte egemen sınıfın denetimine geçen toplumsal iletişim olgusu, kitle iletişim araçlarının gittikçe gelişmesiyle birlikte, ağırlıklı olarak egemen sınıfın gelişimine hizmet etmeye başlamıştır. Sınıflaşmayla birlikte kitle iletişim araçları kendi asli işlevleri olan bilgilendirme, haber ulaştırma fonksiyonlarını gözardı ederek egemen sınıfla birlikte egemen ideolojinin maddi iletişim araçları konumuna gelmişlerdir.

Özellikle, sermayenin uluslararasılaşması süreci içinde ortaya çıkan üstyapısal değişimlerden en fazla nasibini alan olgulardan birisi de “kitle iletişimi” veya “medya” olmuştur. İnsanlığın tarihsel süreçlerinde ağırlıklı olarak salt bilgi-haber aktarımı işlevine sahip olan kitle iletişim araçları, kapitalist-emperyalist sistemin gelişimiyle birlikte egemen sınıfın elindeki en önemli siyasal araçlardan birisi haline gelmiştir. Çağımızda kapitalist-emperyalist sistemin iktidarını sürdürmesinin temel iki dayanağı; şiddet, fiziki zor ve medya, yani psikolojik-moral zordur. Özellikle 20. yüzyılın ortalarından bu yana elektronik iletişim teknolojisinde yapılan başdöndürücü buluşların dünyanın herhangi bir kesiminde meydana gelen olayların anında aktarılabilmesini mümkün kılması ve her çeşit bilgi ve görüntüye ulaşma imkanlarını doğurması günümüzün karakteristik özelliğidir. Elbette ki, teknolojik gelişim beraberinde bunun yansımalarını da getirmiştir. Kapitalist-emperyalist sistem medyayı adeta insanlığın temel sorunlarının tek çözümü gücü olarak sunmaktadır. “Yeni bir çağ” a girildiğinin müjdeleri verilmekte, “bilgi devrimi”, “enformasyon ve iletişim çağı” söylemleriyle medyanın asıl işlevi gözlerden uzak tutulmaya çalışılmaktadır.

EMPERYALİST AŞAMADA İLETİŞİM VE KİTLE ARAÇLARI

Kapitalizmin gelişme eğrisi içerisinde özellikle sanayi devrimi sonrasında, yığınsal üretim ve yığımsal tüketime dayalı üretim biçiminin ortaya çıkışı, kapitalist sistemin tümünde bir dizi değişime yol açmıştır. Artan üretim, tüketimde fazlalığı beraberinde getirmiştir. Kuşkusuz kapitalizmin tekelci kapitalizm biçimindeki evrimi sadece Batılı ülkelerle sınırlı kalmamıştır. Emperyalizmin Asya, Afrika ve Amerika’ya kadar yayılan yeni hammadde ve pazar arayışı, sonuçta ekonomik açıdan güçlü, kalkınmış kapitalist ülkelerle birlikte, bunlara bağımlı yoksul ve yeni gelişme iddiası taşıyan ülkeleri ortaya çıkarmıştır.

Kapitalizmin dünya ölçeğinde yaşadığı böylesi bir evrimle birlikte kitle iletişimi ve kitle iletişim araçlarının gelişmesi ve kitleselleşmesi de kaçınılmaz olmuştur.

Özellikle 19. yüzyılın sonuna doğru odundan kağıt üretimi ve seri baskıya geçiş, gazetelerin düşük fiyatla satış yaparak büyük tirajlara ulaşmalarında rol oynamıştır. Ancak 19. yüzyılın teknolojisi yalnız basın sektörünü yükseltmekle kalmamış, yanısıra yeni iletişim kanallarına da yol açmıştır. Bu yeni kanalların başında, günümüzün en önemli medyasının temellerini daha o zamandan atan telekomünikasyon teknolojisi gelir. Artan teknolojik gelişme ve gün be gün yapılan yeni buluşlar sonucu çağımız bir anlamda “iletişim çağı” olarak da adlandırılmaktadır. Telgraf ve telefonun devreye girmesi, radyo yayınlarının geliştiril-

mesi, sinema tekniği alanındaki gelişmeler iletişim alanında dev adımlardır. Bütün medya türleri arasında en yenisi ve buna rağmen en etkili olan TV yayıncılığı ise günümüz toplumsal yaşantısı açısından başlı başına yeni bir çıkışın habercisidir. Ve teknolojik gelişme bunlarla sınırlı kalmamakta, gün be gün yeni iletişim teknikleri devreye sokulmaktadır.

İletişim alanında gerçekleştirilen ilerleme ve iletişim araçlarındaki çeşitlenme günümüz insanına oldukça geniş imkanlar sağlamaktadır. Dünya gittikçe küçülmekte, kişisel bilgi ve kültürü geliştirip toplumsallaştırma olanakları artmakta ve insanlığın bütün bilgi birikimlerini küçük odalara sığdırmak mümkün olabilmektedir. Medya teknolojisindeki gelişmeler sayesinde dünyanın en uzak köşelerinde gerçekleşen olaylar anında öğrenilebilmekte, insanlığın kültür hazinesinden geniş bir şekilde yararlanılabilmekte, bireyler ve halklar arasındaki “iletişim” olayı sağlanabilmektedir. Bütün bu gelişmeler, sosyo-kültürel gelişmeyi hızlandırmakta, entelektüel üretimde ve bütünüyle sosyal yaşamın diğer süreçlerinde etkili olmaktadır. Bilimsel-teknolojik gelişme ve bunların iletişim araçlarına yansıyan görüntüsü geleneksel değerleri ve eski yaşam biçimlerini kökünden sarsmakta, hatıta insanların düşüncelerinden psikolojilerine kadar birçok şeyi etkilemektedir. İletişimdeki bu gelişme emekçi sınıfların yaşamlarında bütün yönleriyle etkili olmaktadır. Emekçilerin iletişim teknolojisi arttıkça

olumsuz koşullarda yaşamının sadece kendilerine özgü olmadığını, dünyanın diğer yerlerinde aynı akıbeti paylaşanların bulunduğunu görmekteyler. Bu, sınıf dayanışmasında eş zamanlı hak arama gayretlerinde etkili olmaktadır. Örneğin; 1838 ve 1848 yıllarında Avrupa çapında eş zamanlı olarak gerçekleşen devrimsel halk hareketlerinde böylesi bir yönü gözlemlemek mümkündür. Yine yakın dönemlerde bir Vietnam Devrimi’nin bütün dünya halkları üzerinde yoğun etki göstermesinin bir nedeni de budur. Yeni gerçekleşen her iletişimin topluma mal olması, insanlığın kültürel bir kaynaşmayı yaşa-

■ Her şeyden önce medyanın kendisi bir kâr aracı haline gelmiştir. Sinema filmlerinden, dizilerden, kuşak programlarının pazarlanmasından, basın faaliyetlerinden, müzik ve video kasetleri gibi yan ürünlerden yılda milyonlarca dolar kâr sağlanmaktadır. Medya bu yönüyle burjuvazinin kendisini yeniden üretmesinin bir aracı haline dönüştürülmüştür.

■ Kapitalist emperyalist sistem medyayı adeta insanlığın temel sorunlarının tek çözüm gücü olarak sunmaktadır. 'Yeni bir çağ'a girildiğinin müjdeleri verilmekte, 'bilgi devrimi', 'enformasyon ve iletişim çağı' söylemleriyle medyanın asıl işlevi gözlerden uzak tutulmaya çalışılmaktadır.

ması, dünya ve evren hakkında sağlıklı bilgilere ulaşması, yine ancak iletişim araçlarındaki böylesi bir yaygınlaşmanın sonucunda olmuştur. Ancak bugün bütün bu etkiler kapitalist üretim ilişkileri çerçevesi içerisinde kalmaktadır.

Kapitalist-emperyalist sistemde burjuvazinin medya üzerindeki egemenliği, kitle iletişim araçlarının toplumsal ilerlemede daha büyük bir rol oynamalarının önüne geçmektedir. Günümüzde toplum üzerinde böylesine etkin olan bu aygıt, bütünü ile burjuvazi tarafından denetim altına alınmıştır.

Medyada tekelleşme

Bir malın üretiminin veya pazarlanmasının tek bir firmanın elinde bulunması olarak tanımlanan tekelcilik, kapitalist sistemin getirdiği uzun yapısal değişimler sonucunda sermayenin merkezileşmesi eğilimiyle paralel olarak, günümüzdeki anlamıyla 19. yüzyılın ikinci yarısından sonra ortaya çıkan bir olgudur.

Medyadaki tekelleşme, emperyalist üretim sistemi içerisindeki yapısal olarak var olan genel tekelleşme eğilimine bağlı olarak doğmuştur. Kapitalist sistemin dünya ölçe-

■ **Egemen sınıflar halkların bilgilene haklarını hiçbir dönem kabul etmemişler ve bu gerçeği çeşitli teoriler altına sığdırarak gizlemeye çalışmışlardır. Halkın bilgilene hakkı egemenlerin ideolojik süzgecinden geçmiş ve çarpıtılmış bilgi-haberlerle sınırlandırılmıştır.**

ğinde geçirdiği evrim, kitleselleşmiş kitle iletişim araçlarını yaratmıştır. Emperyalizmin tüketim toplumunu, tüketim basını yaratmıştır. Sonuçta basın organları da büyük ölçeklerde üretim yapacak tarzda kurumlaşmış, yabancılaşmış ve tekelleşmişlerdir. Medyadaki tekeli kurumlaşma salt kâr amacı gütmesi yönüyle, diğer emperyalist tekeli kurumlaşmalardan ayrılır.

Temelde tüm kapitalist işletmeler gibi kâr amacına yönelik olarak çalışan basın ve diğer kitle iletişim araçları, aynı zamanda kurulu düzenin sürdürülmesi, halkın yönlendirilmesi için siyasi iktidarın elindeki en büyük silahlardan biridir. Gelişmiş ve yerleşik düzenin tüm kurumlarının işlediği Batı ülkelerinde kaba kuvvet araçlarından çok, propaganda araçları etkili bir silah olarak işlemektedir. Bu kadar etkin bir silahın egemen sınıf tarafından kendi haline bırakılacağı elbette ki düşünülemez. Egemen sınıfların tarih içerisindeki en belli başlı araçlarından birisi olan “bilgilene kaynaklarını” tekelleştirme isteği sınıflı toplum tarihi boyunca gelişerek emperyalizmde en yüksek aşamasına varmıştır. Emperyalist-kapitalist sistemde egemen güç

olarak burjuvazi toplumun bütün bilgilene kaynaklarını, yani kitle iletişimini, kendi elinde merkezileştirerek sınıfsal egemenliğini ve sömürüsünü kolaylaştırmayı, hatta meşrulaştırmayı amaçlamaktadır. Fakat açıktır ki, bu amaç günümüzde feodalizmdeki gibi bilgi kaynaklarını, bir avuç aristokratın elinde merkezileştirerek halkı tamamiyle bundan uzak tutmaz veya benzeri yöntemlerle sağlanamaz. Gelişen toplumsal yapılanmaya uygun olarak burjuvazide öзде amaç aynı olmasına ve yöntemler buna hizmet etmesine rağmen çok daha inceltirilmiş yöntemler yaratmıştır. Bu yöntemlerin en belli başlısı da, medyanın egemen sınıf gerçekliğiyle bütünleşmesi anlamına gelen şirketleşme ve tekelleşmeyi teşvik etmektir. Bu eğilim yüzündendir ki, ileri ya da geri olsun bütün kapitalist ülkelerde tekellerin egemenliği altına alınmamış tek bir kitle iletişim aracı yoktur.

Günümüzde gazete, dergi, radyo, TV, telsiz sistemlerinin tekellerin egemenliğinde olduğu ve onlar tarafından denetlendiği bilinen bir gerçektir. Bu durum medyanın işlevleri ile de uygunluk göstermektedir. İletişim alanında var olan “devrimci” ve “muhalif” güçlerin de etkinlik gösteriyor olması bu gerçeği değiştirmeye yetmez. Kapitalist toplumda ilerici basın sansür ve yasaklar kadar sermayenin gücü ile de çepeçevre kuşatılmıştır. Bu durum burjuvazinin propagandasını yaptığı demokrasi görüşlerine dahi uymamaktadır. Ve burjuva liberal kültürünün en kilit taşlarından olan “düşünce özgürlüğü”nün fiilen ortadan kalkması anlamına gelmektedir. Kapitalizmin serbest rekabetçi aşamasında hiç olmazsa görünüşte de olsa özgür iletişim ve bilgilendirme ortamı yaratılabiliyordu. Oysa günümüzdeki tekelcilikle iç içe geçmiş olan medya örgütlenmesi bunu her yönüyle geçersiz kılmaktadır.

Tekelci biçimdeki medya modeli, özünde kapitalist-emperyalist demokrasinin doğal sistemidir ve bu sistem demokratik katılımı sifra indirmektedir. Tekelleşmiş medya bugünkü görünümüyle en üst biçimine, en ileri kapitalist toplumlarda, özellikle medyadaki yaygınlaşmanın ileri boyutlara vardığı, ABD ve Avrupa ülkelerinde ulaşmıştır. Emperyalizmin başlangıç dönemlerinde basınla başlayan medyadaki tekelleşme, günümüzde TV ve diğer kitle iletişim araçlarını da kendi tekeline alarak bir üst boyuta varmıştır. Tekelleşme sadece ulusal sınırlarla da sınırlı değildir; uluslararasılaşan sermaye uluslararası basın tekellerini koşullamış, medya tekelleri de kendini uluslararası koşullarda örgütlemişlerdir. Bu durum dünya ölçeğindeki bütün kitle iletişim araçlarının birkaç elde toplanmasını getirmiştir. Yeni toplumun bilgilene hakkı birkaç tekelin denetimindedir. Bu gelişmenin doğal sonucu, istediği zaman savaş çıkarabilecek güçte olduğunu söylemekten çekinmeyen Hearst türü basın krallarının ortaya çıkmasıdır. Örneğin Avustralya kökenli Rupert Murdoch, İngiltere, ABD, Kanada ve Avustralya başta olmak üzere

çok sayıda ülkeyi kapsayan 90 gazete ve 5 derginin sahibidir. ABD’de Gennett grubu 92 gazete ve dergiyi, Knight-Ridder 28 gazete ve dergiyi, Newhouse 26 gazete ve dergiyi, Times Mirror 9 günlük gazeteyi denetlemektedir. Bu gazete ve dergiler sadece ABD’de değil dünyanın çeşitli yerlerinde basılıp dağıtılmaktadır. Springer, Murdoch, Maxwell, Hersant ve Hachette gibi uluslararası basın tekelleri dünya pazarına el atarak çeşitli şirket ve ortaklara yönelmişlerdir.

Kapitalist ülkelerde doğuş yıllarından itibaren ticari temeller üzerinde yükselen sinema da, endüstrileşmiş medyanın tipik örneklerinden biridir. ABD’nin film üretme merkezi durumundaki Hollywood’da egemen olan tekeller gerek iç piyasayı, gerekse de uluslararası dünya film piyasasını ellerinde tutan çok uluslu şirketler olarak örgütlenmişlerdir. Bunlardan birisi olan ve çatısı altında 9 film korporasyonunu birleştiren Motion Picture Association bir ahtapot gibi kollarını dünyanın her tarafına yaymıştır. Bu şirketin başkanı 1977 yılında yaptığı açıklamada bir dışişleri bakanlığı gibi çalıştıklarını, dünyanın 9 büyük kentinde büroları, 42 ülkede ise film kuruluşlarının olduğunu söylemiştir. Aynı şahsa göre şirketinin yıllık film ihracat geliri 700 milyon doları bulmaktadır.

Radyo ve TV medyasındaki tekelleşme ölçeği ise sinemayı da geride bırakacak düzeydedir. ABD’deki sinema ve TV filmleri, süreli diziler, belgeseller, habercilik, reklamcılık, müzik yayınları, videoculuk gibi sektörleri de kendilerinde merkezileştiren CBS, NBC, ABC bu alanda tekel durumundadırlar. Almanya’da SAT-1 ve RTL, İngiltere’de İBA ve ITM, Fransa’da TF-1 ve La5 vb. bunlardan bazılarıdır. Gerek basın, gerekse sinema ve TV tekelleri kendi aralarında da ilişki halindedirler. Ek olarak kitle iletişim tekelleri çok uluslu sermaye ile de yakın ilişki içerisindeyler. Örneğin General Electric gibi dev bir şirket NBC, ABC ve CBS gibi üç kitle iletişim devini satın alarak denetim gücünü artırmıştır. Almanya’da da benzer bir eğilim gözlenmektedir. Sayısız küçük firma yayıncılık faaliyeti gösteriyor. Ama üç sermaye grubu gözlerden kaçmıyor. Bertelsmann, Springer ve Kirch grupları çeşitli ilişki ağları üzerinden Alman medyalarını denetliyor. Ve uluslararası alanda da etkili oluyor. Bertelsmann sermayesi Vox, RTL ve RTL-2, Premiere gibi TV kanallarında denetim yaparken basındaki önemli dergilerden Stern’in de yayıncısıdır. Springer yayınladığı Bild ve Die Welt gibi gazetelerin yanı sıra bütün Avrupa çapında yayıncılıkta da etkili olmaktadır. Kirch grubu ise özellikle görüntülü yayıncılıkta (Sat-1, Pro-7, Kabel Canal, Premiere Alman spor kanalı vb.) etkili olmaktadır. Aynı zamanda bu üç sermaye grubu da birbirleriyle yakın ilişki içerisindeyler. Yine reklam şirketleri alanında da 2-3 milyar dolar ciroları olan Saatchi, Interpbic ve Omnicom gibi tekelleşmeler varlığını sürdürmektedir.

Günümüzde medyanın boylesine yoğun bir tarzda tekelleşmesi ve diğer alanlardaki tekellerle girdiği yoğun ilişkiler, medyanın egemen sınıf gerçekliği ile ne kadar bütünleşmiş olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Ve egemen sınıfların medyayı tam anlamıyla denetim altında tutmaları sadece bu noktalarla sınırlı değildir. Medyanın egemen sınıfların ve hükümetlerin güdümünde olmasını etkileyen bir diğer faktör ise, bürokrasinin çeşitli kalemeleri ve holding yöneticileri ile girilen ilişkilerdir. Devlet bu yöntemle medya üzerinde siyasi bir denetim de kurmaktadır. Medya üzerindeki bir diğer denetim yolu ise ekonomik denetimdir. Bilindiği üzere banka ve şirketlerin reklam kampanyaları genellikle basın, radyo, TV ve sinema aracılığıyla yürütülür, dolayısıyla reklam veren kuruluşlarla çok sıkı çıkar ilişkileri söz konusudur. Günümüz medyasının ana gelir kaynağı satış ve abonelerden çok reklamlardır; reklam olmazsa medya ayakta duramaz. Örneğin, Fransa’nın en büyük gazetelerinden Le Figaro gelirlerinin % 85’ini reklamlardan sağlamaktadır. Bu da başka bir denetleme yoludur. Günümüz gazetelerine bakıldığında neredeyse reklamlara (ve ilanlara) ayrılan sayfa sayısı, haberlere ayrılan sayfa sayısını defalarca katlayabilmektedir.

Böylesi çeşitli yöntemlerle, hukuksal denetim yollarını da açık tutarak medya üzerinde sağlanan kapsamlı bir denetim olayı söz konusudur. Günümüz medyası dünya çapında tekelleşmesini kurumlaştırmıştır. Diğer ülkelerde var olan kitle iletişim araçlarını dahi bu tekelleşmiş medyanın haberlerine bağımlı hale getirmişlerdir. Böylesine tekelleşmiş medya bir yandan büyük kârlar edinirken, diğer yandan da girdiği ülkelerin siyasi-kültürel yapısı üzerinde etkili olmaktadır.

Günümüz egemen medya sistemi bütün bu görünümleleriyle burjuvazinin kendisini daha fazla kurumlaştırmasına hizmet etmektedir.

Medyanın işlevi

Medyanın en önemli işlevi her şeyden önce azami kâr ilkesini hayata geçirmektir. Burjuvazi bu iş için medyayı yoğun bir tarzda kullanmaktadır. Her şeyden önce medyanın kendisi bir kâr aracı haline gelmiştir. Sinema filmlerinden, dizilerden, kuşak programlarının pazarlanmasından, basın faaliyetlerinden, müzik ve video kasetleri gibi yan ürünlerden yılda milyonlarca dolar kâr sağlanmaktadır. Medya bu yönüyle burjuvazinin kendisini yeniden üretmesinin bir aracı haline dönüştürülmüştür.

Her yönüyle kitleselleşen iletişim araçlarının gelişirmeye çalıştıkları bir yön de budur. Artan üretim ve buna uygun tüketimin yaratılması, kısacası, günümüzde yaratılan “tüketim toplumu” bütünüyle bu amaca hizmet etmektedir.

Üretim fazlasını pazarda

eritebilmek amacıyla üretilen mallarda yoğun bir çeşitlenmeye gidilmiş ve bir “reklamcılık sektörü” yaratılmıştır. Bütün kitle iletişim araçlarıyla halk her gün saatlerce reklam bombardımanına tabi tutulmaktadır. Malların özünde pek bir farklılık olmasa da ambalaj, biçim vb. yöntemlerle gidilen biçimsel değişiklikler aracılığıyla toplumun tüketim arzuları kamçılanmaktadır. Azami kâr ve yoğun üretim fazlasını eritme kaygısının giderek daha da körüklediği reklamcılık ve ürünlerde yaratılan çeşitlenmeler yolu ile adeta toplumsal bir bolluk görüntüsü verilmektedir. Reklamcılık, pazarlamacılık faaliyetlerinin, moda gösterilerinin vb.’nin medya aracılığıyla yoğun tarzda kitlelere ulaştırılması insanlığın bütün tüketim ölçütlerinin medya tarafından belirlenmesi sonucunu doğurmuştur.

Medya kendi belirlediği (medya aracılığı ile belirlenen) tüketim kalıplarını, insanlığın önüne adeta ulaşılması ve elde edilmesi zorunlu olan ölçütler olarak getirmiştir. Halk çalışmakta ve bütün çalıştığını yeniden tüketime yatırmaktadır. Medya aracılığı ile körüklenen böylesine duyarsız bir tüketim çılgınlığı günümüzün en karakteristik özelliklerindendir. Ve burjuvazi bu sayede elde ettiği kârları daha da büyütmektedir. Elbette ki, medyanın işlevi sadece bununla sınırlı değildir. Günümüzde medyanın oynadığı en önemli işlevlerden biri de bilgilene ve iletişim aracı olarak burjuvazinin sınıf egemenliğinin korunmasında oynadığı roldür.

Kitle iletişim araçlarının toplum üzerinde iktidarın bir uzantısı konumunda oldukları, hatta kimi zaman, tek başlarına bir iktidar odağı haline geldikleri ilk çıktıkları günden beri tekrarlanmaktadır. Tarihi gelişim süreci içerisinde gitikçe belirginleşen bu yön, çağımızda en ileri aşamasına ulaşmıştır. Elbette ki, toplumun bilgilene hakkı yadsınamaz. İletişim, bilgilene ve verme, toplumsal yaşamın en belirgin yönleridir. Fakat toplumun böylesine doğal ve yaşamsal haklarının bir avuç tekelci ile birlikte medya sahipleri tarafından kendi sınıf amaçları doğrultusunda kullanılması bu yönün daha da açılmasını gerektirmektedir. Çağımızın sihirli değneği olarak tanımlanabilecek medya, kendisi ile ilişkili olan kesimlere toplum üzerinde kapsamlı bir denetim hakkı vermektedir. Bu nedenle İngiltere’nin basın kralı olarak tanımlanabilecek, tüm dünyaya yayılmış büyük bir basın-yayın, radyo, TV ağına sahip Robert Maxwell, “medya” sahibi olmanın anlamını “güç” sahibi olmak olarak niteleyebilmiştir. Kuşkusuz burada kastedilen bir sınıfın bir bütün olarak ekonomik-politik anlamdaki “güç”lenmesidir.

Günümüzün kimi burjuva ideologları ve tarihçileri kitle iletişiminin bu özelliğini gözlerden kaçırmaya çalışmaktadırlar. Bunlar, kitle iletişimini sınıfsal bağlarından soyut bir şekilde ele almakta ve medyayı adeta toplum içerisinde özerk bir konuma getirmektedirler. Tarih değerlendirmele-

■ **Toplumun en temel hakkı olan bilgilene ve doğru habercilik yapan bir kültür kurumu olması gereken medya sistemi, günümüzde asli işlevine ihanet ederek, insanlığa karşı suçlu bir konuma düşmüştür. Bu yüzden, egemen ulus ve sınıf gerçekliğiyle kendisini tamamen bütünleştiren günümüz medya gerçekliği, aşılarak gerçek işlevine kavuşturulmak durumundadır.**

rinde de ortaya çıkan “bilgi” toplumun en üstüne konulmakta ve herkesin buna erişmekte eşit olduğu varsayılmaktadır. Sınıfsal yönlerinden soyutlanmış böylesine bir bilgilene teorisinin medyanın asıl işlevini gizlemeyi amaçladığı açıktır. Özünde böylesi bir bakış açısı, egemen sınıflar tarafından tarihi süreç içerisinde sürekli körüklenmiştir. Antik Yunan filozoflarından feodal toplumun düşünürlerine kadar böylesi bir bakış açısının savunuculuğu yapılmıştır. Bilgilene, kimi dönemlerde ise sadece egemen sınıfla sınırlandırılmıştır. Egemen sınıflar halkların bilgilene haklarını hiçbir dönem kabul etmemişler ve bu gerçeği çeşitli teoriler altına sığdırarak gizlemeye çalışmışlardır. Halkın bilgilene hakkı egemenlerin ideolojik süzgecinden geçmiş ve çarpıtılmış bilgi-haberlerle sınırlandırılmıştır. İletişim; sınıflı toplum boyunca iktidar olma ve iktidarı elde tutmanın en temel araçlarından birisi olmuştur. Günümüz burjuva ideologları daha da ileri giderek, kitle iletişim araçlarındaki gelişime bağlı olarak “enformasyon toplama”nın ve “bilgilene çağı”nın başladığını, bunun insanların bilinç ve yaşam düzeyini yükselttiğini belirterek, iletişim tekniklerindeki bu artışın süreç içerisinde insanlığın sorunlarını çözerek, kapitalizmin de bu şekilde aşılabileceğini söylemektedirler. Ama hiçbir şekilde iletişim tekniklerinin tek başına dünyayı ve toplumu değiştirmeye yeteneğinde olmadığı çok iyi bilinmektedir. Burada asıl belirleyici olan bilim ve teknikteki gelişimin hangi sosyal düzen koşullarında, hangi üretim ilişkileri çerçevesinde gerçekleştiğidir. Emperyalizmin elinde, burjuvazinin sınıfsal çıkarlarına koşullanmış medyanın, böylesi bir rol oynayamayacağı, tam tersine insanlığın sorunlarını artırıcı rol oynadığı açıktır. Kitle iletişim araçlarının işlevleri incelendiğinde bu durum daha açık bir şekilde görülmektedir.

SÜRECEK

15 AĞUSTOS VE SANAT

Halkların, dünya kültürüne yaptıkları en büyük katkı kendi özyurtlarından kendilerini özgür ve bağımsız kılmasıyla mümkündür. Özgür ve bağımsız olmayan bir halkın insanlığa sunacağı bir katkı olamaz. Çünkü değerler ve ortaya çıkacak ürünler ancak özgür koşullarda oluşurlar. Bir halkın özgürleşmek ve bağımsızlaşmak için her şeyini ortaya koyarak kendini boyunduruk altında tutmak isteyen güce karşı yürüttüğü savaşı onu insanlıkla bütünleştirecek köprüdür. Dünya insanlığını bir okyanus olarak değerlendirsek, okyanuslar da denizlerden beslediğine göre devrim, halkı insanlığa yönelten ve insanlıkla bütünleştiren denizdir. Bu anlamda halkların dünya insanlığına sunacakları en büyük katkı ve katılım, yaşanılan topraklar üzerinde, köhnemiş üretim ilişkilerinin temsilcilerine karşı verdikleri, verecekleri savaşıdır. Dünya insanlığına, kültürüne ancak bu yolla katkı ve katılım sunabilir.

Kürdistan toplumu 15 Ağustos Atılımı'yla hamle yaparak ileriye sıçradı, gelişti, dönuştü. Kürdistan'da her şey bu atımdan sonra yeniden şekillendi. Yeni ruh, yeni duygu, yeni düşünce, yeni bir bakış açısı, yeni değer yargıları, yeni bir yaşam doğdu. Bu yeni yaşam için en önemlisi de Kürdistan insanının o dar, o pek açılım kaydetmeyen, umut vaat etmeyen ufkunu genişledi. Kürdistan insanının her şeyini sorgulayarak "pislikleri" ayıklama, güzellikleri ortaya çıkarma becerisine ulaştı. Güzellik duygusu yeni baştan belirdi ve her şeye eleştirel bir bakış açısıyla yöneldi.

Başkan APO'nun; *"Sanat insanı yaratma eylemidir. Çok genel bir tanım olarak insanın yaratma tarzıdır. Veya insanın doğa üzerindeki ilk çağdan günümüze kadar kendini toplumsal olarak biçimlendirmesidir, düşüncesini oluşturmaktır"* belirlenmesi ışığında 15 Ağustos en büyük sanat şaheserlerinin de adıdır. Sanat, güzelliğin üstündeki çirkinlik zırhını kırmaksa, bu kırma işinin son derece büyük emeğe mal olacak özel yeteneği gerektireceği açık... Yine sanat; doğru olanı, güzel olanı bulup çıkarma faaliyeti olması nedeniyle 15 Ağustos insan emeğinin ve yaratıcılığının bir sonucudur; dolayısıyla sanatın en büyük kaynağıdır.

Sanat insanın kafasında, beyinde, yüreğinde ve ruhunda güzel yaratmak, insanı şen ve coşkulu kılarak gelişip güçlenmesini sağlamaktır. Amacı ise insanın kararar ve daralan ufkunu genişletmektir. Bu anlamıyla 15 Ağustos büyük atılımı uygarlığa beşiklik etmiş, bir halkı yeniden diriltmiş, ona yeni ruh ve biçim vererek gelişmesini ve tekrardan insanlıkla buluşmasını sağlamıştır. Bu bağlamda 15 Ağustos eylemi en büyük sanat eylemidir. "Sanat insanı yaratmak eylemidir" tanımlaması paralelinde Kürdistan insanı "insan" oldu, gelişti, dönuştü ve zirvede seyretti.

Doğru ve güzel nedir? Hangi düşünceyle, hangi yürekle, hangi ellerle ve en önemlisi de ne gibi emeklerle ortaya çıkarılır? Çirkin nasıl bertaraf edilir? Sanat aynı zamanda bu ve buna benzer sorulara pratik yanıt bulmaktır. Aynıca çirkin olan her şeyi tepki duyarak tanımlanmalıdır. Sanat öz olarak insan ruhunu ve davranışlarını kabalıktan kurtararak incelten, gerek değer, gerekse toplum bünyesindeki etkinliklerde ufkunu açan, yaşamla bağlarımları güçlendiren bir faaliyet

olarak değerlendirilir.

Devrimci sanata gereken yüceliği vermek için, yine toplumun sömürgeci egemenlik altında içine düşürüldüğü kaba, tahammül edilemez durumdan kurtarılması için sanatın büyük rolü vardır. Kürdistan'da geliştirilecek sanat, kendisini savaşa ve onun gelişimine indirgemelidir, savaşı kendisini bulmalıdır. Çünkü Kürdistan savaşı sadece yıkımı esas alan bir savaş değil, yapan ve yeniden en iyi, en üstün ve bilimsel inşayı esas alan bir savaştır. En önemli özelliği de üstün, yüce, doğal ve kendisiyle başışık olan insanı ortaya çıkarmaktır. Bu yeni insanla günümüzde çok düşürülen, kırletilen, çürütülen insanlığı kurtarma hedefidir. Zaten sanatın temel işlevi de insanı üstün kılmak, güzelleştirme ve kendisiyle buluşturarak toplumsal varlık olduğunun bilincine vardırmasıdır.

Dolayısıyla Kürdistan'da sanat savaşı aynı paralelde gitmelidir. Onun kazanımları üzerinde şekillenmelidir. Çünkü Kürdistan savaşı kendi iç gelişmesi nedeniyle aynı zamanda sanat niteliğini de taşımaktadır. Nitekim savaş olumlu ile olumsuz, güzel ile çirkin, yaşamı gereken ile yaşatılmaması gereken çatışması, toplumun her yönüyle yeniden şekillendirilmesi ve toplumu mevcut konumundan bir üst konuma götürme olayıdır. Bu nedenle savaş sanatın da anasıdır. Onun için sanat kendisini savaşın dışında görmemeli, kendisini savaştan soyutlamamalıdır.

Tarihe bakıldığında güçlü sanat eserlerinin devrimci savaş dönemlerinde ortaya çıktığını görmekteyiz. Çok gerilere gitmemekle beraber 15. yüzyılda feodalizme karşı başlatılan ve rönesans olarak adlandırılan mücadele, onu takiben Fransız Burjuva Devrimi dönemi, ondan büyük sonuç çıkaran Ekim Devrimi'nin esin kaynağı ettiği ulusal kurtuluş ve devrimci savaş dönemlerinde sanatta bir canlanmanın ve yüksek bir verimin olduğu görülmektedir.

Devrimci savaşın yadsımasıyla birlikte sanatta bir kısırlığın ve durukluğun kendisini gösterdiğini görmekteyiz. Devrimlerin yadsınması, ertelenmesi veya durdurulması bir anlamda sanattaki gelişmenin durdurulmasını beraberinde getirmiştir. Bunun sonucunda ise toplumsal gelişme, dolayısıyla insanlığın gelişmesi sekteye uğramıştır. Bu da devrimci savaş ve sanat arasında diyalektik bir bağın olduğunu ve savaşın sanata kaynaklık teşkil ettiğini kanıtlamaktadır.

Eğer bugün insanlık bir başı boşluğa ve bitiş noktasına getirilmişse bunda devrimci savaşların, dolayısıyla sanatın ertelenmesinin rolü büyük olmuştur. Bundan dolayı bugünkü insan bunalımı, sorunlu ve doyumsuzdur. Çünkü onun kafasında, yüreğinde umut hücreleri öldürülmüş, geleceksiz ve en kötüsü de her yönüyle aç bırakılmıştır. Geleceksiz bırakılan ve kendisine

15 Ağustos büyük atılımı uygarlığa beşiklik etmiş ve sonradan uygarlığın dışına "uygarlaştırdıkları" tarafından savrularak adeta tanımlanamaz yaratık durumuna getirilmiş bir halkı yeniden diriltmiş ona yeni ruh ve biçim vererek gelişmesini ve tekrardan insanlıkla buluşmasını sağlamıştır. Bu bağlamda 15 Ağustos eylemi en büyük sanat eylemidir.

gelecek kapatılan bir insan mücadelesinden ölümlü peşinen kabul eden insandır. Yine bundan dolayı, günümüz insanı dilsizdir, düşüncesizdir, duygusuzdur, güdülerle yaşayan "yaratık" durumundadır. Eğer insan bugün bu durumu yaşıyorsa bu onun sanat alanında kendisini yeterince doyuramadığını göstermektedir.

Devrim özgürleşmenin mücadelesidir, sanat ise bu özgürlüğü somutlaştırmanın faaliyetidir. Sonuçta ise ikisinin bileşimi, insanlığa yol aldırmasıdır.

Devrimci savaştaki kesinti özgürlüğün sekteye uğratılması ise, insanın insanlıktan ve insan olmaktan alıkonulmasıdır.

Günümüzde ise yaratıcılığını ve şekillenmesini şanlı 15 Ağustos büyük atılımından alan Kürdistan devriminin, insanı mutlak anlamda kendisine bağımlı hale getirerek duygu ve düşüncesi üzerinde derin tahribat yaratarak insanı yatalaklaştıran emperyalizmin sözde sanatına karşı yarattığı yeni ruh, yeni duygu ve düşüncüyü esas alan savaşı (sanatı) oluşturmuş ve böylece insanlığın ruhunun ve duygularının emperyalizm tarafından çok daha fazla tahrip olmasını şimdiden engellediğini söylemek mümkündür.

Savaş insanda altüst oluşu gerçekleştirir. Sanatsa bu altüst oluşu yeni kalıplara dökerek insanı biçimlendirir. Dolayısıyla insanı mücadelesiz bırakmak, onu uyuşturmak; gelişmesini, dönüşmesini ve ilerlemesini engellemekle onu öldürmektir.

Gıdasını, ruhunu, dinamiğini şanlı 15 Ağustos Atılımı ve onun mimarından alarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi binlerce şehidin kanı ve canıyla, onbinlerce savaşçısının ve milyonlarca yurtseverin büyük direniş, fedakarlık, üstün emek ve çabası sonucu ortaya çıkardığı kazanım bir insan değil, yalnız bir halkı da değil, ilerici insanlığı bile besleyecek, aydınlatacak ve güzelleştirecek niteliktedir.

Bugün kendisini Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı dışında gören ve savaş ile bağ içinde olmadıklarını söyleyen ve aynı zamanda "Kürt" olduklarını, "yurtseverlik" mücadelesini verdiklerini iddia eden kesim ve kişilerin hali ortadadır.

Kendi gerçekliğini doğru kavramayanların asla ciddi bir eylemin sahibi olamayacakları gibi Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı kavramayan bir sanatçının sanatçı olması da mümkün değil

dir. Vatan sevgisi ve aşkı olmayan veya böyle bir duyguyu tutku derecesinde yaşamayan birisi bırakalım sanatçı olmayı, dürüst ve namuslu ölçülerde bir insan bile olamaz.

Yine devrimci sanat faaliyetinde militanlık en az bir gerilla, kitle faaliyetinde geliştirilecek militanlık kadar önem taşır. Sanat yaşayan gerçeklikten soyut ele alınamaz. Böylesi bir soyutluk devrimci sanat değildir. Bir yerdeki insanı ilgilendiren bir sorundan kendisini koparan sanatçı sanatçı olamaz.

Mademki sanat insanın üstün ve bilinçli emeğinin ürünü ise bu gerçeklik kendisini savaşta ifade edebilir. Sanatçı değiştirmeyi ve dönüştürmeyi esas alan olduğu için, o aynı zamanda bir savaşçı, bir militandır. Yarattığı ise insanlığa hizmettir. İnsanlığa hizmet etmek dünyanın en zor işidir. Dünyanın en zor işi güçlü ve militan bir kişilikle mümkün olur.

Bu bağlamda; savaşı sanatı, savaşçılıkla sanatçılık arasında diyalektik bağ kesin kurulmalıdır. Koplukluk, sanat olmaktan çıkıp düzen içindeki insanların karınlarını doyurmak için yaptıkları "kölelik" uğraşısı olur. Böyle bir sanatçı ise para karşılığında çalıştırılan bir fahişeden farksız olur.

Başkan APO, *"Duygu ve güzellik yapıtları da en az savaş yapıtları kadar değerlidir. Ve zaten birbiriyle çok bağlantılıdır. Bütün güzellikleri kendi şahsında toplamayan güçlü bir komutan ve savaşçı olamaz. Yine bir savaşçının kahramanlığının bütün yönlerini yüreğinde taşımayan da güçlü bir edebiyatçı olamaz, sanatçı olamaz"* demektedir.

Kürdistan'daki sanatçı kendisini bunun dışında tutamaz, tutmamalıdır. Başkan APO'nun bu yönlü belirlemeleri son derece net ve anlaşılırdır. Aynı zamanda perspektif vericidir. Kürdistan sanatçısı sanat yapmak istiyorsa Başkan APO'yu çok iyi değerlendirecek pratikte anlam kazandırması gerekiyor.

Kürdistan sanatçısı, Kürdistan savaşımını sanatlaştırmak göreviyle karşı karşıya olduğu bilinci ve inancıyla hareket etmek durumundadır. Bunun için de her şeyden önce Kürdistan savaşımını ruhta, duygu, düşünce ve yürekte yaşaması, yüreğini yalnız ve yalnız Kürdistan'a açması gerekiyor. Bu da 15 Ağustos büyük atılım ruhunu yaşayarak mümkün olur.

N. DRÊJ

KÜRT SANATINDA RÖNESANS ÇAĞI

Ulusal kurtuluş savaşlarında başarı kazanmanın ve zaferin temel itici, motor gücü toplumun her alanında cepheleşmektir. Düşman cephesini daraltıp ulusal kurtuluş cephesini öncü-cephe esprişi içerisinde yaymak ve güçlendirmektir.

Kürdistan özgürlük savaşı büyük değerler ödeyerek yok olma ve tarihten silinme derecesine getirilen, Kürt halkını Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK'de yeniden canlandırıp, ulusu inşa ederek kutsal görevini yerine getirmiştir. Bugün Kürdistan'da toplumun her sınıfı, her kesimi kendini yeniden örgütleyerek Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde mevzilenmektedir. Bu zengin halk denizine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne kolay ulaşılmadı. Varılan yere acıyla, canla, kanla ve yoğun emekler verilmiştir. Ulusal kurtuluş cephesini, cephe içerisinde mevzilenen birlikleri, ruhta ve bilinçte yaşatıp korumak, güçlendirmek, her birliği birer ulusal kuruma dönüştürerek ulus olmanın, devlet olmanın gerekliliğini ve önemini yerine getirmek, en az cepheleşmek kadar önemlidir.

30 Haziran-3 Temmuz tarihleri arasında Hollanda'nın Maastrecht kentinde, Kürdistan tarihinde ilk kez Kürt Kültür ve Sanat Konferansı gerçekleştirildi. Kürdistan'ın her parçasından yazar, şair ve sanatçının güçlü bir katılımı ile gerçekleşen 1. Kürt Kültür Konferansı Kürdistan tarihinde ilk kez Kürt kültür rönesansı dönemini açmıştır. Yaşama gözünü açmış yeni bir çocuk gibi Kürt halkı da hep "ilk"leri yaşıyor... Kurtuluşu için ilk adım, ilk şahadet, ilk direniş, ilk kurşun, ilk serhildan ve nihayet büyük halklaşma ve uluslaşma sürecine geçiş... Hiçbir kitap sayfalarına sığmayan ve hiçbir hafızanın alamayacağı bu büyük diriliş tarihi, sadece 20 yıllık bir zaman kesitinde gerçekleştirildi. Kürdistan tarihinin bu kısa zaman dilimi içerisinde gerçekleşen ulusal kurtuluş ve özgürlük hamlesi, Ulusal Önderliğin yaratıcı gücünden ilham ve güç alarak bugünkü yükselme dönemine ulaşmıştır. 1. Kürt Kültür Konferansı diriliş ve yükselme döneminin bir ürünüdür. Daha da önemlisi bu konferans Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin aydınını, PKK önderliğinde gelişen Kürt kültür rönesansıyla buluşturmuştur.

Maastricht 1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı, sömürgeci ideolojinin Kürt kültürünü, red-inkar ve imha edici politikası karşısında bir cepheleşmedir. Kürdistan devriminde bir kültür seferberliği başlatılmıştır. 1. Kürt Kültür ve Sanat Konferansı sömürgeci ideolojiye karşı kültür cephesinde önemli bir mevzi daha kazandı. Daha da güçlenen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK, taçlanan ulusal öncüsüyle yeni başarılarla ve kesin zaferlere doğru yol alıyor. Kürt halkının ölümsüz şairi Emedê Xane'nin 300 yıldır görmekte olduğu rüya gerçekleşiyor. 1995 yılını Ehmedê Xane yılı ilan ederek yerinde bir siyasi ve kültürel kararla dönem ve yıla oldukça önemli bir değer biçen 1. Kültür ve Sanat Konferansı, almış olduğu biri diğerinden geliştirici birçok önemli kararla Kürt kültür rönesansının dünyaya tanıtımında, Mezopotamya'nın uygarlığın ilk beşiklerinden olduğunu bir kez daha insanlığa tanıtmında umut ve güven vermiştir.

Konferansın almış olduğu kararlar bütün Kürt edebiyatçıları, tarihçilerini, kürdologlarının, müzisyenlerinin, ressamalarının ve aydınlarının önünü sonuna kadar açmıştır. Büyük olanaklar sunmuştur. Aydınlarımıza düşen görev bu kararlara sonuna kadar sahip çıkmak ve bütün olanaklarını seferber ederek bu yönde değerli ürünler ortaya çıkarmak, konferansı ve konferansın sonuç kararlarını Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde yaşatmak olmalıdır. Mücadelenin de, halkımızın da aydınlarımızdan beklentisi budur.

Kürt kültür ve sanatında bir aydınlanma ve rönesans dönemini yaşıyoruz. Bu dönem kültür cephesinin inşası ile güçlü bir örgütölüğe de kavuştu. Kürt aydınının yeri artık Kürdistan özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin içindedir, halkının yanındır. Kürt aydını da bilinçte, ruhta ülkeye dönüşü ve özgürlük mücadelesi ile soluk almayı ürünlerine yansıtarak, Kürt aydınlamasını, kültür seferberliğini bütün dünya uluslarına tanıtmalı, Kürt kültür ve sanatını layık olduğu yere taşımalıdır.

**“Agit yoldaş!
Evet, O’nu tanımak
ve anlamak gerekir.
Agit yoldaş şirin,
Agit yoldaş cesur,
Agit yoldaş fedakar insan!
Bu can yoldaşı anmak
ve aramak gerekir.
O’nun yoldaşı olmak
ve büyüklüğüne erişmek,
nefes alıp vermek
gibi bir zorunluluktur.”**

(Başkan APO)

Kürdistan’ın kışı acımasızdır. Yaşama hükmedercesine soğuk ve sert geçmesi karşısında gerekli tedbirler alınmazsa ve hazırlıklar yapılmazsa, tüm acımasızlığıyla yaşamı felç eder ve bitirir. Kürdistan’ın birçok alanında olduğu gibi Cizre’nin çok şirin köyünde de halk daha kış gelmeden büyük bir hazırlığa girer. Bir yandan odun toplanırken, öte yandan yiyecek depolanmaya, ürünler toplanmaya başlanır. 1983 yılının yine aynı aylarında her yıl olduğu gibi kış için büyük hazırlıklara giriliyor. bizim için yaşamın gereksinimi olan her şey elde edilmeye çalışılıyordu. Bazı günler kar yağmamasına rağmen bu hazırlıklar yaşamın bir parçası gibi her yıl tekrarlanıp dururdu.

Ben ve kardeşim yaklaşık 7-8 köy genciyle birlikte Gabar’a bağlı Dıra Dağı’na her yıl olduğu gibi odun toplamaya gitmiştik. Her yer sanki ölüm sessizliğine bürünmüş gibi sakindi. Hafiften esen rüzgar ve kuş seslerinin cıvıltıları dışında en ufak bir kıpırdanma dahi yoktu. Bugünün de diğer günlerden farklı geçeceğini hiç düşünmüyordum. Güneş daha yeni yeni bir arşın boyu kadar dağların doruklarında yükselmişti ki, aniden farklı bir sesle birlikte gözlerimize silahlı, pala bıyıklı, güleryüzlü iki kişi belirdi. Hepimiz kim olduklarını, ne istediklerini bilemediğimizden içimizi bir tedirginlik ve korku hissi kapladı. Sonra üç kişi daha geldi. İstemeyerek de olsa içimden değişik duygular ve düşünceler geçiyordu. Acaba bunlar bizlere çok farklı ve yanlış anlatılan, sözümona “insanları kandırıp götüren ve ardından öldüren terörist” dedikleri Apocular mıydı? Tabii bu yanlış ve korkuda 12 Eylül askeri darbesinin direkt Kürt halkını hedef alması, Kürdistan’ın en ücra köşelerine kadar uzanarak tüm Kürt halkını işkencelerden geçirmesi, sindirmesi, korkutması bizdeki yanlışlığın zeminini teşkil ediyordu. İşte bu süreçte kadar böyleli yanlış bir bilgiye sahip olduğumuzdan PKK’ye karşı hep bir tedirginliği yaşıyorduk. Bu yüzden olacak ki, yanımıza gelenler bizlere PKK savaşçıları olduklarını söyleyince yanımızda bulunan gençler her şeylerini bırakıp kaçmaya başladılar. Küçük kardeşim ise ağlayarak ürkek yüreğiyle arkama sığınmıştı. Bende de büyük bir çekingenlik ve telaş vardı.

Acaba söylendiği gibi bizleri öldürecekler miydi düşünceyle boğuşurken, içlerinden orta boylu, oldukça sakın olanı, güler bir yüzle kardeşime yaklaşarak ellerinden tutup çok mütevazı bir hareketle kendi elleriyle kardeşimin göz yaşlarını silip **“Neden ağlıyorsun? Biz de Kürdüz, sizin için savaşıyoruz, korkulacak bir şey yok. Sizleri görünce biraz konuşalım dedik”** dedikten sonra, üzerime çöken binlerce ton ağırlığındaki yük birden hafifledi. İşte o an Kürdistan tarihinin büyük komutanlarından **Mahsum KORKMAZ (Agit)** arkadaşın karşısında olduğumu bilmiyordum. Nasıl bilecektim?

Daha o zaman onların kim olduklarını, niçin savaştıklarını, amaçlarını, ne istediklerini bilmiyordum. Diğer gerilla arkadaşlar elimdeki orak, balta vb. malzemeleri alarak bize odun kesip hazırlarken Agit arkadaş yanımda oturup, kendilerini bize tanıttı. Kürdistan tarihinden başlayıp, halkın içinde bulunduğu durumu, partiyi, Başkanı, aynı zamanda düşmanın halkımız üzerindeki baskılarını, neler yaptığını vb. konuları büyük bir keyifle, muazzam güzellikle ve sade bir dille, bütün incelikleriyle anlatırken zamanın nasıl geçtiğinin farkına varmadan başımı kaldırdığımda akşam olmak üzereydi. Bütün hayvanlara kaldırılabilecekleri kadar odun yüklendiğini görünce, artık ayrılmanın vaktinin geldiğini fark ettim. Gerillaların yaklaşım ve ilgisi karşısında söylenecek tek bir kelime bile bulamıyordum. Sadece **“Heval bir daha görüşecek miyiz”** dedim. Agit arkadaş gülümseyerek **“Tabii bir daha odun toplamaya geldiğinde yine sizleri görmeye geliriz”** dedikten sonra bazı ihtiyaçlarının olduğunu, bir dahaki gelişte bunları getirebilirsem çok iyi olacağını belirtti. Artık akşam olmadan gitmemiz gerektiğini söyleyince vedalaşıp ayrıldık.

Agit arkadaşın konuşmaları o kadar beni etkilemişti ki, bütün hücrelerim isyana kalkmış, bir düşünce içerisinde boğulacak gibiydim. Köye nasıl vardığımızı bile pek fark edemedim. Köye yaklaşır yaklaşmaz, köylülerin bizleri karşılamaya geldiklerini gördüm. Meğer gerillaları görünce kaçan gençler, gerillaların geldiklerini, kendilerinin kaçıp kurtulduklarını, ben ve kardeşimin onların elinde kalıp götürüldüğümüzü bir yaygara biçiminde bütün köye yaymış-

lardı. Ben de bizi karşılayan köylülere böyle bir durumun olmadığını, gerillaların bizlere anlatıldığı gibi olmadıklarını, yanımızda biraz kalıp bana yardım ettiklerini, kısa bir süre sonra gittiklerini anlatım. Eve gittiğimde bir dahaki görüşmenin heyecanı ve sevinciyle bir türlü rahat edemiyordum. Evdekilere, bana anlatılanları kavradığım kadıyla hepsini bir bir anlattım. Aynı zamanda bana belirttikleri ihtiyaçlarının hepsini hazırladım.

Daha sabah olmadan tan vaktinde yine birkaç köylü gençle odun toplamaya giderken, yolda yanımdakilere de durmadan gerillaları anlatıyordum. Buluşabileceğimiz noktaya geldiğimizde, kısa bir beklentiden sonra yanımıza bir gerilla arkadaş gelerek malzemeleri almaya geldiğini, komutan arkadaşın benimle konuşmak istediğini belirtince, ben de, kardeşim ve diğer gençlere odun toplamalarını, kısa bir süre sonra geri döneceğimi söyleyip, gerilla arkadaşla birlikte malzemeleri alıp kısa bir yürüyüşten sonra grubun oturduğu yere vardığımızda tekrar buluşmanın heyecanı içindeydim. Sıcak bir karşılaşmadan sonra Agit arkadaş dün kaçanların durumunu, bu olayın kimlerin duyduğunu, nasıl bir tepkiyle karşıladıklarını sorunca, ben de olan biteni tümünden anlattım. Agit arkadaş gülümseyerek benim bu tutumunun bir eylem olduğunu, halk için bir fedakarlık olduğunu belirtip, köyün durumunu, köyde karakol olup olmadığını vb. sordu. Sonra kafamı kurcalayan KDP’yi sorunca, bu örgütün Kürt halkının kurtuluşu için mücadeleye veren bir örgüt olmadığını, hatta ajan, işbirlikçi bir aşiret olduğunu söyledi. Kürt halkının kurtuluşunun ancak PKK’nin öncülüğünde olabileceğini, bunu bütün halkımızın bilmesi gerektiğini belirtip, benim de yanlarında kalarak akşam birlikte köye gitmemizi söyleyince, bunun çok iyi olacağını belirttim. Bu arada O zamana kadar bilmeden rastgele kestığımız ağaçların böyle tahrip edilmemesi gerektiğini, kuruyan ve bir dahaki bahara umutsuz bakan ağaçların kesilmesini dahi öğretmişti bizlere. Bana, kardeşim ve orada bulunanlara bu görüşmeyi kimseye anlatmamamız gerektiğini belirtip onları uğurlayınca akşamı bekledik.

Kısa bir bekleyişten sonra dağların arkasına süzülerek kızılbaşan güneş kaybolunca, aydınlığın da yerini karanlığa bırakması geç olmadı. Kendi aralarında kısa bir konuşmadan sonra iki arkadaş orada kalıp biz dört kişi köye doğru yola koyulduk. Bir saat gibi kısa bir yürüyüşten sonra doğru bizim eve yöneldik. Evimiz kalabalık olmasına rağmen geleceğimizi

bildiklerinden dolayı bizleri karşılamak için belli bir hazırlığa girişmişlerdi. Halka nasıl yaklaşacağını çok iyi bilen Agit arkadaş herkesle tek tek merhabalaşıp, oldukça mütevazı bir yaklaşımla evdekilerle çok sıcak bir diyalog geliştirdi ve kendileri için farklı bir hazırlık içine girmemelerini söyledi. Kendilerinin de ailenin bir ferdi olduklarını, hatta annemin hazırlamaya çalıştığı yemeklere bile izin veremeyerek hazır ne varsa birlikte yiyeceklerini söyleyince gözlerime çarpan bir durum vardı; ayağında olan yırtık çorabını göstermemek için dikkat etmesine pek anlam veremesek de annemin getirdiği dört çift çorabı diğer arkadaşlara verdi. Bizlere savaşı, yurtseverliği, niçin savaştıklarını mükemmel ve etkileyici sesiyle uzun uzun anlattı.

Herkes Agit arkadaş büyük bir dikkatle dinlerken zaman su gibi akıp gitmişti. Alacakaranlık yavaş yavaş silinmeye başladı. Artık sabah yaklaşmaktaydı. Horozlar sanki birbirlerine seslenircesine ardı arkası kesilmeden uzun uzadıya ötüyorlardı. “Yolcu yolunda gerek” misali artık kalkma vakti gelmişti. Yiyecek vb. malzemeler katıra yüklendi. Tan vaktinde evdekilerle vedalaşıp yola koyulurken ben de onlarla birlikte gidecektim. Belirlenen noktaya vardı-

ğımızda orada bulunan iki arkadaş bizi karşıladı. Agit arkadaş bundan sonra neler yapabileceğimi, nasıl hareket edeceğimi anlatırken, bu esnada diğer arkadaşlar yine odun kesip katıra yüklemişlerdi. Bir daha buluşmak üzere ayrıldığımızda tekrar onları görmeyi büyük bir sabırsızlıkla bekliyordum.

Köyde herkesi çok iyi tanıdığım için buluşmaya her gittiğimde yanımda köyden birkaç kişiyi götürüp Agit arkadaşın güzel konuşmasını ve sohbetlerini dinliyorduk. Agit arkadaşla tanışan her köylü o kadar etkileniyordu ki, bir dahaki buluşmayı sabırsızlıkla bekliyordu. Artık köyde herkes tarafından mücadele biliniyor ve konuşuluyordu. Son buluşmamızda, Agit arkadaş köye geleceklerini, halkla konuşacaklarını belirtip, bunun için neler yapacağını söyledi ve her evden uygun bir kişiyi uygun bir yere toplamamı istedi. Hiç zaman kaybetmeden verilen görevi yerine getirmenin şevkiyle hareket ederek söyleneni yerine getirdim. Köye giren Agit arkadaş, şahsında temsil ettiği militan kişiliğiyle büyük bir olgunluk ve alçakgönüllülükle halkı selamladı. Örnek kişiliğiyle halka verdiği değer ve saygıyı iki saatlik ayaktaki konuşmasında en ince motifleriyle sergiliyor-

du. Hiç bitmesini istemediğimiz bu konuşmasında, mücadelenin ve kazanmanın, katkının emek olduğunu belirtiyordu. Bu emeğin en güzelini de yaratmaya büyük özen gösteriyordu. Yaratılan bu emeğin halkla birlikte yaratılması ve halka mal edilmesi gerektiğini de çok iyi biliyordu.

Halka hitabı ve konuşması bu temeldeydi. İşte halka nasıl değer verilmesi, nasıl saygı duyulması, halkla nasıl bütünleşmesi gerektiğini en mükemmel bir biçimde sergiliyordu. Halka hitap ederken duyduğu heyecan, şahin bakışlı gözlerinden okunuyordu. Ağzından çıkan her söz özenle seçilmişti ve direkt insanın beynine ve yüreğine işliyordu. Bu konuşmaya anlam verildiğinde ise halk olarak içinde bulunduğumuz yaşam ve gaflet karşısında insan donup kalıyordu. Hiçbir şey yapmamak yaşamı anlamsız kılıyordu. Oldukça sade, kavratıcı, heyecan, coşku verici konuşmasını oturup günlerce dinlemek insana haz veriyordu.

Agit arkadaşın bütün hareketleri, konuşması, yaklaşımları her yönüyle örnek olduğu kadar dikkat çekiciydi. Yine gözlerden kaçmayan durum, yırtık olan çorabını halka göstermemek için harcadığı çabaydı. Bu durumu birçok kişi görse de, en önemli şey daha önce verilen dört çift çorabı diğer arkadaşlara vermesi, kendisinin almaması ve eski yırtık olan çorabı halka göstermemek için gösterdiği çabanın ne kadar büyük bir anlam taşımasıydı.

Agit arkadaşın öncülüğünde köyümüzde yaratılan yurtseverlik hiç tökezlemeden en kararlı bir biçimde devam etti ve halen devam ediyor.

Köyümüzde doğan her çocuk Agit ismiyle büyüdü, bu ismin verdiği onur, ancak O’nun yolunda yürümekle olur gerçeğiyle köyümüzdeki gençler hareket etti.

Agit arkadaş ve mücadeleyi anlamak o zaman güçtü. Ancak, O’nun kendisinde somutlaştırdığı yüce yaşam ve ilişki tarzı, ölümüne bağlılığı getiriyordu. Mücadele yükseldikçe önderlik gerçeği kavranılmaya başlanınca, Agit arkadaşın kahramanlığının, kişiliğinin, büyük erdemlerle yüklü olduğu açığa çıkmaktadır.

En büyük cesaret ve fedakarlıkla Gabar’da ekilen yaşam tohumları, binlerce Agitlerin kanıyla sulanarak ülkemizin dört bir yanında filizlendiler. Şimdi milyonları kucaklayarak özgürlüğe ve bağımsızlığa en kararlı adımlarla Başkan APO’nun komutasında yürümektedirler.

Seyfettin Tuğçu

PKK III. ULUSAL KONFERANS KARARLARI (V)

YURT DIŞININ KULLANILMASINA İLİŞKİN

Açıklama:

Geçen sayımızda yayınladığımız bölümde teknik hata sonucu 7, 8 ve 9. maddeler eksik çıkmıştır. Bu maddeleri tekrar veriyoruz.

7- Dünya kamuoyuna müca-delemizi taşımak için radyo ve yazılı yayınlarımızı içerik olarak mücadelenin gerçekliğini yansı-tacak şekilde yetkince zenginleş-tirmek, propaganda için çok çeş-itli materyallerin geniş bir şekil-de kullanılmasını sağlamak.

8- Düşmanın barbar yöntem-lerle sürdürdüğü soykırımı dün-ya kamuoyuna daha iyi yansıta-bilmek için çeşitli dost çevreler-den ve basın-yayın mensupların-dan oluşan heyetlerin gözlemci olarak ülkeye yoğun bir şekilde gitmelerini sağlamak ve ülkeden çeşitli nitelikte heyetleri dönem dönem yurt dışına çıkarıp uygun görüşmelerin yapılmasını sağla-mak.

9- Avrupa'da etkin olan Avru-pa Parlamentosu, Avrupa Komis-yonu, Avrupa Konseyi, AGİK ve Avrupa İnsan Hakları Komisyo-nu nezdinde çalışmalarımızı da-ha da süreklileştirmek ve uzman-laştırmak.

1980'den sonra yurt dışı-nın kullanımı müca-delemizin gündemine girmiş, 15 seneyi aşkın bir süreden beri parti-miz yurt dışı alanından yarar-lanmış, mücadelemizin geliştiril-mesinde bu alanın azımsanamayacak katkıları olmuştur. Önder-liğin bulunduğu saha devrimimi-zin yeniden geliştirilmesinde ha-yatı anlamda bir rol oynarken, Avrupa, Doğu Kürdistan ve Gü-ney Kürdistan da devrimimize katkıları olmakla birlikte bekle-nen düzeyde rollerini oynamaya-yarak dönem dönem partiyi zor duruma sokan tasfiye pratikler ortaya çıkmış, devrimimize ve partiye ciddi zararlar vermiştir. Bu, söz konusu alanlardaki tak-tik önderliklerin taktik sapmalarından kaynaklanmıştır. Bu du-rumlardan dolayı dönem dönem partimizin genelini zorlayan ve tıkanmalara yol açan durumlara neden olmuş, parti her defasında ağır bedeller ödeyerek bunun önüne geçebilmiştir. En son 1992 Güney Savaşı ve sonraki süreç buna bir örnektir. Yine Av-rupa alanında partiye dayatılan provokasyonlar ve tasfiye çalış-maları birer örnektir.

Önümüzdeki dönemde yurt dışının doğru kullanılması, geçmiş pratiklerden dersler çıkarmakla mümkündür. Yine ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı düzey, yurt dışı alanlarında ve Kürdistan'ın diğer parçalarında eskiyle kıyaslanmayacak imkan ve olanaklar ortaya çıkarmıştır. Reel sosyalizmin çözülmesiyle eski statükonun belli oranda parçalanması ve Kürdistan sorunu-nun klasik sömürge konumunun parçalanmaya doğru gitmesi, yurt dışı faaliyetleri için olumlu bir ze-min sunmaktadır. Yine örgütsel, kitlesel gücümüzün ulaştığı düzey önemli bir avantaj sunmaktadır. Kafkas ve Balkanlar'daki durum çalışmalara elverişli bir zemin sunmaktadır.

Türkiye metropollerindeki du-

rum da çeşitli elverişlilikler gös-termektedir. Alana rolünü oynat-mak yakıcı olarak kendisini da-yatmaktadır. Halkımızın yarısına yakınının yurt dışı alanlarında bulunması yurt dışı çalışmalarına yaklaşımımızın boyutunu belirle-mektedir. Bu alanlara daha büyük bir çaba, emek ve öngörüyle yak-laşmak, bu temelde doğru bir ça-lışma ve örgüt tarzıyla yurt dışı alanlarına rolünü oynatmak gere-kir.

Bunun için:

1- Bütün yurt dışı alanlarında faaliyet yürüten güçlerimizin parti militan ölçülerini esas al-maları ve tüm kadro yapımızda parti yaşam tarzının egemen kil-ması.

2- Savaşta ve pratikte bir sap-ma olarak ortaya çıkan "daya-nışmacı mantık", siyasi kadro ve parti militanı değil de, alan mili-tanı vb. savaş dışı anlayışlara karşı mutlaka mücadele edilmesi ve bu anlayışların mutlaka sökü-lüp atılması gereklidir. Herkesin her an sıcak savaş sahasında yer alacak durumda olması, buna gelmeyenlerin örgüt bünyesinde bulundurulmaması kendisini da-yatmaktadır.

3- Bütün yurt dışı çalışmaların partinin yakın ve sürekli de-netimine tabi tutulması.

4- Tüm yurt dışı alanlarının daha verimli hale getirilmesi için yetkin temsilciliklerin atanması ve örgütsel kurumsallaşmanın gelişt-irilmesi.

5- Parti merkezi tarafından yurt dışındaki sahaların konumu-na ilişkin bir hedefler programı-nın belirlenmesi.

6- Ulusal kurtuluş mücade-leimizin artan mali masraflarının karşılanması.

7- Dünya ilerici halklarıyla ve çeşitli temsilcilikleriyle ilişkinin geliştirilmesi ve diplomasi ala-nında mücadelemizin iktidar dü-zeyinde temsilinin sağlanması.

8- İmkanları zorlayarak siya-si, askeri eğitim kamplarının açılması ve mücadelemizin cep-hane ihtiyacının belirli oranda sağlanması.

9- Bu alanlarda halkımızın ulusal varlığının sürdürülmesi, asimilasyona karşı durulması ve bulunduğu alanlarda bir güç du-rumuna getirilmesi, çeşitli siyasi hakların kazanılması için müca-dele edilmesi.

Ortadoğu alanına ilişkin

Bu alanın dünyanın stratejik noktalarından birisi olmasından dolayı, emperyalizm için önemli bir sömürü kaynağını oluşturt-maktadır. Yine bölgenin ulusal, sınıfsal, sosyal ilişkilerinin doğru bir çözüme kavuşturulma-mış olması bölgeyi daha sıcak bir durumda tutmaktadır. Bölge, üzerinde emperyalist hesapların derinliği kadar, önemli devrimci potansiyele de sahip olmaktadır. Arap-İsrail ilişkisi, emperyalizm ve bölge gericiliği için geçici bir çözüme ulaştırıldıysa da, daha önemli devrimci olanakları yaratmaya devam edecek nitelik-tedir. Yine İran, anti-emperyalist niteliğiyle bölgedeki ilişkileri beslemede önemli bir rolün sahi-bi olmaktadır. Son olarak Irak şahsında bölge gericiliği ile em-peryalizmin ilişkiye düşmesi,

"yeni dünya düzeni" temelinde düzensizliği yaratmış ve bölge için yeni devrimci güçlerin geliş-mesinin önünü açmıştır.

Kürdistan ulusal kurtuluş mü-cadelesini sahip olduğu devrimci dinamiklerle, yine Kürdistan'ın coğrafik konumu nedeniyle bölge için çok önemli bir devrimci durumu yaratmaktadır. Böylesi-ne önemli bir alanda stratejik bir konumda olan ulusal kurtuluş mücadelemiz bu ilişkilerden olumlu bir tarzda etkilenmekte ve yine devrimsel gelişmeleri et-kilemektedir. Asgari düzeyde anti-emperyalist güçlerden en radi-kal sosyalist güçlere kadar bir çok devrimci güç odağı ile ger-çekleştireceği ittifakların, dost-lukların birçok devrimci geliş-menin yaratıcısı ve besleyicisi olabilmelerini sağlayacaktır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz ile bu güçlerin ittifak ve dostlukları, emperyalizm ve bölge gericiliği-ne karşı kararlı bir duruşun adımları olacaktır.

Bu temelde:

1- Alandaki ilişkilerden yet-kin bir tarzda yararlanmak için kararlı bir çabanın sahibi olmak.

2- Bölgedeki anti-emperyalist ve halkçı güçlerle ilişki ve daya-nışmayı geliştirmek.

3- Ortadoğu'yu bir geri cep-hesi olarak kullanmak.

4- Bu alandaki Kürt kitlesini örgütlemek, maddi-manevi de-teğini ulusal kurtuluş mücade-leimizin hizmetine sunmak ve sa-vaşımızın kadro, savaşçı ve silah ihtiyacını karşılamak.

5- Alanın doğru ve yetkince kullanılması için örgütsel yapı-mızı yetkinleştirmek ve yetkin kadrolarca onun temsilini sağla-mak.

6- Örgüt ve kitle gücümüzün iç ve dış tehlikelere karşı korunması için gerekli uyanıklığı ve duyarlı-lığı faaliyetlere egemen kılmak.

7- Ortadoğu'nun çeşitli alan-larında (Libya, Suudi Arabistan, Lübnan vb.) Kürt kitlesini derin-liğine ve genişliğine örgütlemek, mücadelemizin maddi ve kadro ihtiyacını gidermek.

Avrupa alanına ilişkin

Avrupa gerek ekonomik, ge-rekse siyasi olarak dünya denge-sinin önemli bir ağırlığına sahip olduğu, sosyalizm ve ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı tasfi-ye çalışmalarının önemli bir böl-ümünün planlanıp harekete ge-çirildiği bir alandır. Yine Avrupa emperyalizminin TC sömürgeci-liği ile çok yoğun ekonomisi, si-yasi ve askeri ilişkileri ve ulusal kurtuluş mücadelemizi tasfiye etme çabaları bu alanın müca-delemiz açısından önemini daha da artırmaktadır. Avrupa'da belli bir duyarlılığın ve çeşitli demok-ratik kuruluşların bulunması baş-ka bir yönü teşkil etmektedir. Avrupa'da özellikle bir milyonu aşkın Kürt kitlesinin bulunması, halkımız ve ulusal kurtuluş mü-cadelesimiz açısından buranın önemini ortaya koymaktadır. Partimiz burayı bir cephe gerisi konumunda ele alıp faaliyetleri geliştirmeye çalışmış ve olumlu bazı sonuçlara ulaşmıştır. Bu, Avrupa alanının rolünü tam oynayıp, parti taktiklerini yetkince ha-yata geçirdiği anlamına gelmez.

Önümüzdeki dönemde partinin bu alana attığı sorumluluğu yerine getirmek, ciddi bir parti ve örgüt çalışmasıyla mümkün olabilir. Geçmişte yaşanan yeter-sizlikler ve ortaya çıkan tecrübe-lerin doğru tarzda değerlendiril-mesi, olanakların parti hizmetine yetkince sunulması, uyanan kitle gücümüzün savaşımızın gerçek-leri temelinde eğitilip mücade-le-mize kanallı edilmesi temel gö-revdir.

Bunun için:

1- Parti öncülüğünün Avrupa cephe çalışmalarına oturtulması.

2- Avrupa çalışmalarında da-yanışmacı, liberal, ortayolcu gibi yaşam özelliklerinin örgüt bün-yesinde kurutulması, örgütün parti militan ölçülerine uygun düzeyde geliştirilmesi.

3- Partileşme, savaş ve ordu gerçekliğimiz temelinde parti ya-şamının egemen kılınması ve sa-vaşa yaklaşımın geliştirilmesi, savaşçı kişiliğin yaratılması.

4- Avrupa alanında ERNK ça-lışmalarının geliştirilip sağlam bir örgütlülüğe kavuşturulması.

5- Avrupa örgütünün, ülke ve Türkiye metropollerine yönelik fa-liyetlere hız kazandırması ve cep-he faaliyetlerini ülkeye taşıması.

6- Bu alandaki kitlemizde kaynağa dönüş ve savaş ruhunun geliştirilmesi.

7- Kürdistan'daki kitlenin %90'ına ulaşmak için çalışma-ların geliştirilmesi.

8- Kadro eğitim politikasının gözden geçirilip eğitimlerin yet-kinleştirilmesi ve çok sayıda kadronun çıkarılması.

9- Basın-yayın faaliyetlerinin kurumsallaştırılması, gereken üret-kenliğe kavuşturulması ve bu ala-na ilişkin kadronun yetiştirilmesi.

10- Maddi olanak ve değerle-rimizin en iyi bir şekilde kulla-nılması, daha büyük maddi de-ğerlerin yaratılması için çeşitli ekonomik yatırımlara gidilmesi, tüketici ve tasarruflu yaklaşımlara meydan verilmemesi.

11- Kültür Akademisi'nin yet-kin bir yönetime kavuşturulması ve rolünün oynatılması.

12- Dış ilişki çalışmalarının yetkin temsile ulaştırılması ve bu çalışmaların kurumsallaştırılması.

13- Bu alanda örgütümüze ve halkımıza karşı özel savaş çerçeve-sinde geliştirilen yönelimlere karşı tedbirlerin yanı sıra, öz savunma önlemlerinin geliştirilmesi, ihanet-çi, faşist ve işbirlikçilere karşı yö-nelimleri gerçekleştirilmesi.

14- Mücadelemizin gelişim düzeyine uygun eylemliliklerin geliştirilmesi.

Kafkaslar'a ilişkin

Reel sosyalizmin çözülmesi-yle bu alanlarda eski yapılanma aşılıp, birçok cumhuriyet ve halk yeni yönelimlere ve farklı politik yapılanmalara girmiştir. Aynı zamanda savaşlara varan ilişkilerin yaşanması, durumu daha da karmaşılaştırarak bir kaos ortamını yaratmıştır. TC sö-mürgeciliği bu durumu fırsat bi-lererek bu alanlara yönelmek iste-mişse de Rusya, Ermenistan vb. güçlerin şiddetinden çekinerek farklı bir cepheleşmeyi yaratmış, Türki cumhuriyetlerden de yüz bulamamıştır. SSCB'nin çözül-mesinin ardından buradaki Kürt

kitlesinin de mücadelemize karşı ilgisi gelişmiş, ulusal kurtuluş özlemleri artmış, şimdiden maddi ve manevi değerlerini mücade-le-mizin hizmetine sunmaya başla-mıştır. Buradaki kitlemiz çok ağır koşullar altında da olsa destekle-rini sunmaları ulusal düzeyde bü-yük anlam ifade etmektedir.

Önümüzdeki süreçte:

1- Bu alanlarda Kürt kitlesiy-le yoğun ilişki geliştirmek, cephe esprisiyle anavatana sahip çıkma temelinde örgütlemek.

2- Kürt kitlelerini bulunduk-ları cumhuriyetlerde ulusal azı-nlık haklarını kazanmalarına yö-nelik mücadeleye teşvik etmek.

3- Tüm cumhuriyetlerde Kürt kitlesini örgütlemek, var olan ör-gütlenmeleri ortak bir doğrultuya çekmek ve merkezi örgütlülüğe ulaştırmak.

4- Kültürel, sosyal ve akade-mik çalışmaları geliştirip müca-delemizin hizmetine sokmak.

5- Bu alanda çeşitli cumhuri-yetler ve bazı güçlerle siyasi te-melde ilişki geliştirmek, hem kendi aralarında, hem de TC ile olan ilişkilerinden yararlanmak.

6- Kitle eğitim faaliyetlerini geliştirerek çeşitli eğitim okulla-rını geliştirmek.

7- Kuzey Sahası Komutan-lığı'na bağlı olarak çalışmak ve bu sahanın cephe gerisi rolünü oynayarak savaşın teknik ihti-yacılarını karşılamak.

8- Bu alanlarda askeri ve si-yasi eğitim kamplarını hazırla-mak, bunun için yoğun bir çaba içinde olmak.

Metropol çalışmalarına ilişkin

Ulusal kurtuluş mücadelemi-zin çıkışından günümüze kadar tüm alanlarda olduğu gibi, parti-miz metropol çalışmalarına da gereken önemi vermiştir. İlk dö-nemler dar olanaklar içinde bazı çalışmalar yürütülmüş ve özellikle 1987'den bu yana fiili anlamda komiteleşmeye gidilmişse de, gü-nümüze kadar bu alanda çalışma-ların sağlıklı bir raya oturtulama-dığı da bilinen bir gerçekliktir.

Parti Önderliğimizin belirttiği gibi *"Cephe, parti çözümünün kitleleşmesidir. Partiyi iyi çözümlemek, cephe işlerine sağ-lam bir giriş yapmaktır. Parti çö-zümü kitlenin siyasal, örgütsel çözümüdür. Kesin kitleleşme-den kopuk bir partileşme yenil-giye götürür. Partileşmeyi yadsı-yan bir kitleleşme dağılmaya mahkum bir örgütlenmedir."*

Metropol faaliyetleri cephe-nin önemli çalışma alanlarından birisidir. Düşmanın baskı, işken-ce, göç ettirme vb. özel savaş yöntemlerinin yanı sıra ekonomik nedenlerle de Kürt nüfusunun yarıya yakın bir kesiminin Türki-ye metropollerinde bulunması bu önemi daha da artırmaktadır.

Düşmanın, gerillayla kitle arasındaki bağları koparma ve savaş Kürdistan'la sınırlama po-litikasını etkisiz kılacak en iyi yöntem, savaşın Türkiye metro-pollerine taşınmasıdır. Kısacası, günümüzde Türkiye metropolle-rinde savaşın geliştirilmesi stra-tejik bir önem taşımakta ve bura-da geliştirilen mücadele Kürdistan'daki gerilla savaşına nefes aldıracaktır.

Bugüne kadarki cephe faaliyet-lerimizde bulunan kadrolar, parti politikasında derinleşmemelerinden dolayı, bu alanı tali olarak gör-müş ve faaliyetleri mali, lojistik ve savaşçı aktarımla sınırlandırmış-lardır. Oysa yapılması gereken, cephenin esas amacı olan kitlesel eylemlilikleri geliştirerek düşman gücünün parçalanmasıdır. Ulaşılan geniş kitle potansiyeli olmasına rağmen, cephenin esas işlevini gö-zardı eden sağ anlayışın sonucu olarak kitlesel eylemlilikler yaratı-lamamış ve ihtiyaçları karşılama alanı olarak değerlendirilmiştir. Kitle politikasına radikal yaklaşı-lmaması, düşmanın pasifikasyon politikasının kitleleri etkilemesine yol açmıştır. Cephe çalışmalarını tali olarak gören mantık, kadroda niteliğe önem vermeme, böylesi önemli bir alanın rolünü oynama-masındaki temel etkenlerden biri olmuştur.

Kadronun gerek kendisini, gerekse de kitleyi eğitmesi, mü-cadelenin geliştirilmesinde belir-leyci bir öneme sahiptir. Kaza-nılmış olan kitleye eğitim adı al-tında salt ajitasyon ve propagan-da yapılması, legal alanların ye-terince değerlendirilmemesi, parti yayın organlarının bu yönlü yeterince kullanılmaması, kitle-nin gelişen mücadeleye denk düş-en bir örgütlenme ve eylemlilik içinde olmamasına da yol aç-maktadır. Eğitim politikasına böylesi yüzyesil bir yaklaşım, yaş, cins vb. farklılıkların dikka-te alınmamasına ve genellemeci bir tarza neden olmaktadır. Bun-nun yanı sıra bireysel eğitime de duyarsız yaklaşan kadro, kendini üretememiş ve kısa süre içinde tıkanmayı yaşamıştır.

Parti ideoloji ve politikasında derinleşemeyen, sınıf intiharını gerçekleştiremeyen, şehir faali-yetlerini rahat yaşam alanı olarak gören, özel savaşın etkilerine açık olan kadronun gerek çalış-ma, gerekse de cepheye yanılıgılı yaklaşımı, faaliyetlerin verimlili-ğini düşürmüştür. Bu kadronun kitleye maddi ihtiyaçlarının te-mini, barınma vb. amaçla yaklaşt-ması ve bu ihtiyaçlarını en rahat karşılayabilecekleri kesimi olarak orta sınıfı görmesi, esas dayanıl-ması gereken yoksul ve emekçi kesimlerin tali plana itilmesini getirmiştir. Yoksul kesimleri esas almak yerine özel savaşın etkile-rini yoğun yaşamak, devletle ilişkili olan ve devrimdeki rolü her ne kadar müttelik konumun-daysa da aynı zamanda bir tuzak işlevi gören orta sınıflara dayan-mak, parti politikasından önemli bir sapmadır. Partiye kendi çı-karları doğrultusunda yaklaşan bu kaypak zemin, çıkarlarına ters düştüğü noktada partimizin mad-di ve manevi değerlerini düşma-na teslim etmekten de çekinme-mektedir. Yine kadronun parti ve cephe politikalarını birbirine ka-rıştırmaması sonucu, ya esneklik adı altında sınır çizgisini redde-den bir yaklaşımla ciddiyetsiz ve kitle kuyrukçuluğu, ya da sekte-rizme kitlenin soğuması durumu da yaşanan diğer bir olumsuzluk-tur.

Legal, yarı-legal ve illegal fa-liyetlerin yeterince ayrıştırılma-ması deşifreyona ve karışıklığa yol açarak çalışmalardan isteni-len verimin alınmamasını getir-

miştir. Kitlelerin en geniş örgüt-
lülüğünün sağlanabileceği alan-
lardan biri de legal faaliyet saha-
sıdır. Geçmiş faaliyet sürecinde
bu geniş sahadan derinliğine ya-
rarlanılmamış, sendika, gençlik,
sportif, kültürel, mezhepsel, dini
vb. demekleşmeler değerlendiril-
memiştir.

Bugüne dek komiteler genel-
likle dışarıdan atanan kadrolarla
işletilmiştir. Bu durum herhangi
bir operasyonda kadroların yaka-
lanması sonucu alanların boş
kalmasına, faaliyetlerin yeni bir
kadro atanana kadar durmasına
yol açmıştır. Oysa ki kadronun
kendi yedeğini yetiştirmesi ve
halkı yönetim gücü haline getir-
mesi büyük bir öneme sahiptir.
Ayrıca komite oluşturma adı al-
tında gerekli eğitim ve denetim-
den yoksun bırakılan komiteler,
hem işlevsiz kalmakta, hem de
deşifreyona yol açmaktadır. Kürt
nüfusunun yoğun olarak ya-
şadığı alanlarda serhildan; koru-
ma ve öncü birlikleri, öz savun-
ma birlikleri ve milis örgütlen-
mesini oluşturmak hem kitlenin
kendisine özgüvenini geliştire-
cek, hem de örgütülüğünü sağ-
lamlaştırarak kitlesel eylemlilik-
lerin başarısını sağlayacaktır.

Cephenin kendi içinde ayrış-
masının sağlanması, askeri, siya-
si, mali faaliyetlerin aynı komite
etrafında yönlendirilmesi birçok
sakıncayı beraberinde getirmiştir.
Gerek bu alanda yoğunlaşmanın
sağlanamaması, ya birine, ya da
diğerine ağırlık verilmesi, gerekse
de bir alanda gerçekleşen operas-
yonun diğerine sıçraması bütün
örgütün deşifre olmasına ve çö-
zülmesine yol açmıştır. Ayrıca
cephenin kendi içerisinde ayrış-
manın sağlanamaması, mali alanda
da yoğunlaşmanın yanı sıra,
maliyenin kurumsallaşmaması, yan-
lış istihbarata dayanarak gerçek-
leştirilen vergilendirmelerin gelişt-
tirilmesi sonucu kitle üzerinde
tahribat yaratmış, alınan kararla-
rın uygulanmamasıyla da parti
otoritesinin boşa çıkarılmasına
yol açmıştır. Özellikle son süreçte
düşmanın ya makbuzlarla parti
adına yüklü miktarda para toplama-
sıyla kitlenin deşifreyonu
gündeme gelmiş, ya da kadronun
ele geçirilmesi amacıyla bu ilişki-
ler tuzak olarak kullanılmıştır.

Faaliyetlerin daha sağlıklı bir
tarzda yürütülebilmesi için ayrış-
tırılarak merkezileştirilmesi ge-
reklidir.

Örgütlenme tarzında bugüne
dek sakıncaları yoğunca görülen
geniş alanların sorumluluğunun
bireylerde merkezileştirilmesi, bu
bireylerin düşman denetimine
girmesi veya yakalanması duru-
munda bütün bölge etkilenmekte
ve tasfiyeye kadar gidebilmekte-
dir. Bu nedenle verilebilecek
kayıbın en asgariye indirilmesi,
çalışma tarzının verimliliğinin artırılması
ve parti denetiminin hakim
kılınması açısından bölge
komitesi biçiminde dar bir örgüt-
lenme tarzına gidilmelidir. Bunun
yanında militanın çalışma tarzın-
dan da anlaşılacağı gibi cephenin
mücadeleimizdeki rolünü oynayabilmesi
için geçmiş tarzın aşılıp, parti öncülüğünün
hakim kılındığı yeni bir örgütlenme
tarzının geliştirilmesi zorunludur.

A- ÖRGÜTLENME

1- Cephenin askeri, siyasi ve
mali alanda ayrıştırılarak merke-
zileştirilmesi.

2- Komite ve temsilciliklerin
dar bölgeler düzeyinde örgütlen-
dirilmesi, bunların direkt merkeze
bağlı çalışması, bölgelerin kendi

aralarındaki koordinenin kaldırıl-
ması ve büyük şehirlerin kendi
içinde bölgelere ayrıştırılması.

- a) (...)
- b) (...)
- c) (...)

3- Cephe çalışmalarında tak-
tikler belirlemek, ortak eylemli-
liklere gitmek ve yönetmekle
görevli politik merkezin oluşturu-
lması.

4- Cephe yönetmeliği teme-
linde bölgelerin özgül koşullarına
göre yönetmelik oluşturulması.

5- Cephenin kendi içinde çalış-
malarını ayrıştırılması için:

a) Legal-illegal faaliyetlerin
ayrıştırılması, legal siyasi parti,
sendika, demek vb. kitle örgütlen-
melerinin birer cephe çalışma alanı
olarak görülüp değerlendirilmesi.

b) İttifaklara ilişkin:

Rejim karşıtı, devrimci-de-
mokrat güçlerle ilişkilerin gelişt-
tirilmesi, bu güçlerin düzene kar-
şı aktif mücadeleye teşvik edil-
mesi, maddi-manevi dayanışmaya
gidilmesi, gerektiğinde ortak
eylemliliklere gidilmesi, bu iliş-
kiler geliştirilirken partimizin it-
tifaklar politika-
sının göz önünde
bulundurulması.

c) Maliye:

- Her bölgede
komitelere bağlı
olarak maliye bi-
rimlerinin oluşturu-
lması.

- Çeşitli işlet-
me, ticarethane
vb. açılarak eko-
nomik kaynakla-
rın sağlanması.

- Aidat, kam-
panya ve bağış
sistemlerinin gelişt-
tirilmesi.

- Maliye istih-
baratının oluşturu-
lması, vergi,
para cezası vb.
alınmadaki keyfi-
yeti ortadan kal-
dırmak için bir
yönetmeliğin oluşturu-
lması ve bu konuda ilkeli
davranılması.

d) Eğitim:

- Kadro eğitiminde, parti ya-
yımları ve çözümlemeler esas al-
narak, savaş ve ordu gerçekliği,
önderlik tarzı kavratılarak, mü-
cadele ruhuyla dolu militanların
yetiştirilmesi.

- Cephenin kendi kadrolarını
yetiştirmesi ve gerekirse kırsalda
devreli eğitim imkanlarının yaratılması.

- Kitle eğitiminde legal im-
kanlardan da yararlanılması.

- Özgün eğitime önem veril-
mesi.

- Eğitim araçlarının bölgeler
düzeyinde yeterli ölçüde sağlan-
ması.

- Kadroların kitle politikasın-
da ve diğer çalışmalarda uzman-
laştırılması.

e) Basın-yayın:

- Legal yayın organlarının ye-
niden düzenlenerek, partinin ide-
olojik ve politik temsil düzeyinin
yaratılması ve bunlara bir içerik
kazandırılarak kurumsallaşmasının
sağlanması.

- İlegal tarzda her bölgenin
kendi redaksiyonunu oluşturma-
sı, bununla parti yayımlarının ve
çözümlemelerinin çoğaltılıp da-
ğıtılması, yine bildiri, kuşlama
vb. ihtiyaçların giderilmesi.

f) Kültürel faaliyetler:

- Halk-savaş gerçekliğimize
ters düşen reformist ve uzlaşma-
yı dayatan kültür kurumlarının
zayıflıklarının giderilmesi, bu-
nun şubeler biçiminde hemen her
alana taşınması.

g) Yurt dışı ve ülkeyle ilişkiler:

- Her bölge komitesinin bağlı
olduğu merkezle ve ülke ile iliş-
kilerini sağlayacak düzenli kurye

sisteminin oluşturulması (her
bölgenin ayrı eyaletlerle düzenli
ilişkilerin olması karışıklığı orta-
dan kaldıracaktır).

- Gerek bu ilişkilerde, gerekse
de iç diyaloglarda mümkün oldu-
ğunca telefon ve telsiz gibi tek-
nik araçların kullanılmaması.

- Gençlik kesiminin, savaşın
geldiği aşama ve ordunun savaş-
çı ihtiyacı göz önünde bulundu-
rularak aktarımına ağırlık veril-
mesi ve bu amaçla askerlik şube-
lerinin oluşturulması (bu savaşçı
alımında gerçeklik konusunda
bilgilendirme, sinama, eğitime ve
ARGK'nın belirlemiş olduğu kı-
staslara göre savaşçı seçiminin
gerçekleştirilmesi).

- Savaşa her türlü teknik araç,
lojistik ve mali aktarımın sağlan-
ması.

B- ÇALIŞMA TARZI

Yürütülen faaliyetlerin başarı-
lı, ya da başarısız olmasının en
önemli nedenlerinden biri de mi-
litanın çalışma tarzıdır. Doğru tar-
zı tutturamayan bir militan, ideo-

dan yönlendirilmesi, ülkeye ve
bağlı olduğu merkezin vereceği
ilişkilere dayanması.

b) Özel suikast birimlerinin
oluşturulması, bunların yalnızca
saha ve bölge komutanlıkları ta-
rafından görevlendirilmesi, bun-
ların vereceği ilişkilere dayan-
ması, alanda sabit üslenmemesi,
eylem için girip çıkması, gerekti-
ğinde Avrupa'yla ilişkiye geçme-
si (bu birimler birbiriyle temasa
geçmeden kendi eğitimlerinden
sorumludur).

c) Bölge komitelerine bağlı
yerel ve bileşimi değişken milis
birimlerinin örgütlenmesi, nö-
bet vb. tedbirlerin geliştirilmesi.

d) Kürt potansiyelinin yoğun
olduğu alanlarda öz savunma
birliklerinin hücre tipi komiteler
biçiminde örgütlenmesi, nö-
bet vb. tedbirlerin geliştirilmesi.

e) Eylemler geliştirilirken
hedef, keşif, istihbarat ve koru-
ma tedbirlerinin özenle ve usta-
lıkla ele alınması, geliştirilen

vik edilmesi, bunun için çok
yönlü örgütlenmeye gidilmesi.

ZINDANA İLİŞKİN

1991 yılında Parti Önder-
liği'nin çözümlemeleri ve Zindan
Konferansı kararlarıyla zindana
müdahale edildi. Zindan konfe-
ranslarında zindan örgütü ve yapı
Zindan Konferansı'nın kararlarını
kabul etmekle birlikte, açık ol-
masa da içten içe direnmeler sür-
müştür. 1993 konferansları
1992'nin tekrarı olmuştur. Müda-
hale ile geriye gidiş durdurulmuş,
doğru yolu ileriye doğru çevrilmiş-
tir. Ancak son 3 yılın pratiğine
bakıldığında atılan adımlar kesin
kurtarmaya götürmemiştir.

Yetmez devrimcilik ve orta-
yolcu anlayışların yıkılmaması
sonucu, bazı yönleriyle eskinin
tekrarı yaşandı ve biçimcilğe
kaçıldı. Örgüt, yaşam ve çalışma
tarzı, eğitim, eylem vb. alanlarda
işin özü yakalanacağına, zindan
sınırlarına takılma görülmüştür.
Partileşmeyen yanlar, özellikle

örgüte, disipline, görev ve
yetkinin kullanılmasına basit
yaklaşım yoğunca yaşan-
mıştır.

Önderlik tarzı, parti içi
savaşım, savaş ve ordu kişili-
ği, savaşa yaklaşım konu-
sundaki ciddi yetersizlikler,
partileşme önündeki büyük
barikatlardır. Orta-sınıf
partisine zemin sunan eski
alışkanlıklar, sahte yaşam
anlayışları ve zindan kişiliği,
zindan örgütlenmesini ke-
miren hastalıklardır.

Taktik ön-
derlik boşluğu

yeterince doldurulamamıştır. Yö-
netimlerdeki egemen tarz orta-
yolculuktur. Geri örgüt ve örgüt
anlayışının önüne geçilmezse
ciddi tikanıklıkların ve sapmanın
yaşanacağına 3. Ulusal Konfe-
rans dikkat çekmiştir.

Bunun için 3. Ulusal Konfe-
rans kararları ve Parti Önderli-
ği'nin çözümlemelerinin zindan-
na taşınması ve zindan yapısının
bir bütün olarak kendisini yeni-
den gözden geçirmesi kaçınıl-
mazdır. Her örgütlenmeden daha
çok zindan örgütünün partileş-
mede karar kılması ve bunu mut-
laka sonuca götürülmesi önlerine
konulmuştur.

Zindanlarda daha şimdiden 5
bin kişilik bir tutsak sayısı birik-
miştir. Sayının daha da artacağı
kesindir. Mücadelenin bir ayağı
olan zindan örgütlenmesi için
yeni örgütsel tedbirlere gitmek
zorunluluk arz etmektedir.

Bunun için:

1- Dışarıda zindan örgütlen-
mesinin bağlı olduğu, merkezden
bir arkadaşın da yer aldığı, ya da
doğrudan parti merkezine bağlı,
onun denetimi ve yönlendirmesi
altında bir komisyonun oluşturu-
lması.

2- Bu komisyon, bütün zin-
dan örgütlenmelerini denetle-
mek, çizginin hakimiyetini sağ-
lamak, PKK kişiliği ve savaş ru-
hunun gelişmesi için partileşme
ve ulusal kurtuluş savaşındaki
gelişmeleri çeşitli araçlarla içeri-
ye taşımanın yetkili kurumudur.

Rapor-talimat, örgütsel işleyiş,
alt-üst ilişkisini geliştirir. Zindan
konferanslarının kabulü ve red-
dinden sorumludur. Konferansı

kabul edilmeyen zindan örgütü
yeniden konferans yapmalıdır.

3- Konferanslarda seçimle ge-
len zindan yönetimleri, komisyo-
nun onayını aldıktan sonra resmle-
şir. Seçilen yöneticilerin öz geç-
mişi, partideki (dışarıda) tutumu,
sorgu ve zindandaki tutumu rapo-
rlarla komisyona iletilmelidir.

4- Komisyon TC'nin zindan poli-
tikasından, zindan faaliyetlerin-
den, rapor ve özeleştirilerden so-
nuçlar çıkararak, gelişmelere mü-
dahale etmeli ve talimatlarla yön-
lendirmelidir. Zindandaki biriki-
min dışındaki mücadeleye aktarı-
mını ve ilişkinin araçlarını yarat-
malıdır, somut görevler önlerine
koyup, mutlak sonuçlar istemelidir.

İç Koordinasyon:

1- Üç kişiden oluşmalıdır.
Komisyon tarafından atama ile
göreve getirilir. Zindan örgütleri
arasında koordineyi sağlar

2- Ani gelişmeler ve boşluk-
lar dikkate alınarak bazı zindan
yönetimlerini ve temsilciliklerini
atayabilir. Bu atamalar komisyo-
nun onayı ile resmleşir.

Zindan yönetimine ilişkin:

1- Her yıl konferansta seçim-
le gelir.

2- Konferans için herkes de-
legedir (istisnalar dışında).

3- Yönetime seçilenlerden
aranan ölçüler: Sorgu öncesi parti
tutumu, sorgu tutumu, zindan-
daki yaşamı, ideolojik-politik
düzey, yöneticilik vasıfları, parti-
ye, halka ve devrime yaklaşımlar
esas alınır.

Eğitim:

1- Bilgi hamallığından vazge-
çilmelidir.

2- Önderlik tarzı, ordu ve sa-
vaş gerçekliğinin özel ders konu-
su yapılması, çözümleme ve parti
yayımlarının eğitimde esas
alınması gerekmektedir.

3- Eğitimi biçimci olmaktan
kurtarmak, yaşayan özü, savaş
ve ordu, partileşme ruhunu gelişt-
tirecek kişilik formasyonuna dö-
nük yoğunlaştırmak görevidir.

4- Her ders konusu özeleştiril-
sel temelde işlenmelidir.

5- Terbiye ve ölçü kazandır-
maya, düşünce ve moral ölçüle-
riyle donanmaya, önderlik tarzı ve
dönemin gerektirdiği kişiliğe, öz
ve biçim kazandırmaya yöneliktir.

Yaşam:

En büyük savaşlardan biri bu
cephede verilmektedir. Rehabili-
tasyon politikasının ve çeşitli an-
layışların dayattığı bireyci,
özerk, sahte yaşama, tutkular,
duygusallıklar ve dayatıcılığa,
kural ve otoriteye gelmeyen an-
layışlara karşı savaşım, tutsakla-
rın en önemli sorunudur. Adeta
her şey burada kazanılmakta ve
kaybedilmektedir. 3. Ulusal
Konferans, tutsakları parti yaşa-
mı ve yoldaşlık ilişkileri ile büt-
tünleşmeye davet etmektedir.

Ayrıca:

1- Cezaevlerini boşaltma,
kurtarma ve intikam operasyon-
larını geliştirmeyi sürdürmek.

2- Parti yayımlarını zindanda-
ki yoldaşlara ulaştırmak, ilişkilere
süreklilik kazandırmak.

3- Tutsak yoldaşların maddi-
manevi ihtiyaçlarını karşılamak.

4- Cezaevlerinden çıkan yol-
daşlarla ilişki kurup, bunları uy-
gun alanlara aktarmak karar altı-
na alınmıştır.

Ülkemizin diğer parçalarına ilişkin

Partimizin önderliğinde geli-
şen ulusal kurtuluş mücadelemiz,
Kürdistan sorununu önemli oran-
da uluslararası bir sorun durumuna
getirmiştir. Yine Kürdistan'ın
klasik statüsünü önemli oranda
parçalayarak kazanmanın ve za-
feran önünü açmıştır.

Bunu gören emperyalizm, il-
kel ve küçük-burjuva milliyetçi-
liği Türk sömürgeciliğiyle or-
dinden sorumludur. Konferansı

Devamı 23. sayfa

Şimdi ülkeyi fethetmenin zamanı...

Baştarafı 13. sayfada
günleridir. Mücadelenin ezilmesine (ki düşman bu yazın bizi bitirme iddiasındaydı, olağanüstü yüklenmişti, görülmemiş yöntemlerle yüklenmişti) izin vermemek bizim yapabileceğimiz en büyük iyiliktir. Siz halkımıza sunabileceğimiz en değerli müjdedir. Gerçekten ben bunun dışında bir değer sunulabileceğine inanmıyorum. Tarihimizde düşmanın çok iddialı olduğu, oldukça da yüklendiği bir yok etme sürecini boşa çıkarmakla büyük coşku ve mutluluk içinde olunabileceği kanısındayım. En önemlisi de bu savaşımı bu düzeyde tutmanın sizin en büyük tutkunuz olacağı inancındayım. Zaten heyecanınız, birdenbire daha fazla tutkulu yaşama katılımanız bunun böyle olduğunu gösteriyor. Yerindedir, doğrudur ve daha fazlası bundan sonrası içindir. Bundan sonra ülkede daha iyi savaşacağız.

Bundan sonrası zaferin zamanlamasıdır

Şimdiye kadarki dönem, yanlışlıklarımızdan, eksikliklerimizden kurtulma dönemi. Bundan tarihin kösteklerini yıkmaya, zaafılarımızı giderme dönemi de diyebiliriz. Kösteklerden, zaafılardan, yanlışlardan bu kadar arınmış bir gerilla savaşı, yine bu kadar savaşarak dayanabilen halk gerçekliğimiz, eğer kendi kendine, kendi içinde darbe vurmazsa (buna da fırsat vermemek

en temel görevinizdir), bundan sonrası sadece zaferin zamanlamasıdır. Bu savaş kazanılacaktır. Bize çok bağlı olduğunuzu söylüyorsunuz, buna da fazla gerek yok. Bağlılık, kendi kurumsallaşmalarınızda, kendi mücadele görevlerinizde başanlı olmanızdır. Benim yaptıklarım, tarihi açıdan, bir kişiden beklenenden çok çok üstündür. Siz daha fazlasını yapabilirsiniz. Bunu böyle bilmeli, kendinize böyle güvenmeli ve başarıyı zorlamalısınız. Bunun için düşüneceksiniz, gerekirse tartışacaksınız, gerekli olan örgütlemeleri yapacaksınız. Ülkeye, savaşa taşıracak gücünüz de var. Zaferi kesinlikle sağlayabilecek bir kitlesiniz. Oradaki parti rahatlıkla zaferi kendinde başlatabilir bir nicelik ve kapsamdadır. Mesele, görevlere tam başarı, özellikle de bizim verdiklerimiz temelinde sahip çıkabilecek misiniz, layık olabilecek misiniz, özellikle yaşamda mücadelecilik üslubu, çekici, örgütleyici tarzı tutturabilecek misiniz konularıdır. Bunları sağladığınızda adım gibi biliyorum bu iş başarılabilecektir.

Bunda da çok mütevaziyim. Çoktan başarmamız gerekeni yeni yeni başarıyoruz. Kesinlikle şımarıyoruz, kendimizi yitirmiyoruz. Çoktan halledilmesi gereken bir iş gelip bizim omuzlarımıza yıkılmıştır. Bunu da böylece insan olmanın bir gereği olarak üstlendik. Gördüğünüz gibi başarıyor. Anlaşılmayacak hiçbir yanı yoktur. Anlaşıldı da gerekleri yerine getirilmeyecek bir iş de değildir. Ölüm her za-

man vardır. Birisi belki 5 yıl fazla veya 5 yıl az yaşayacaktır. Kaldı ki bizim yolumuz ölümsüzlük yoludur. En kötü ölümler veya bize dayatılanlar ölümün ta kendisidir. Ölüm-süzlük ise PKK'nin dayattığı yaşamdır. Bu yolun şahadetlerini her zaman yaşamın komuta gücü olarak değerlendirdik. Bizde şahadet, yaşayan ve yatan kaynaktır. Benim de gerçeğimde bu kaynak vardır. Ters olursa ben böyle yaşayacağımı asla inanmıyorum. Şehitlerin sözcüsü olmaya, onların vasiyetini yerine getirmeye çalıştık. Böyle güçlendik. Bu, herkes için geçerlidir. Şehitlerin sözcüsü olmak, onların vasiyetlerinin yerine getiricisi olmak yaşamamızın varlık nedenidir. İşte kahramanca direnen zindan direnişçiliği var, dağ direnişçiliği var. Hatta bu sahanın direnişçiliği bile saygıdeğerdir. Onlara da zaten her zaman bağlıyız.

Bütün bunlar yüksek ve her şeyin önüne konulması gereken değerlerimizdir. Şimdiye kadar dürüstçe ve yerinde bağlılık göstermekle geliştireceğimizi gösterdik. Yine başarılamayacağı söylenenin başarılabileceğini de ortaya koyduk. Bundan sonrası kesin zafer doğru yürüme. Yürüyüş halindeyiz. Ciddi hatalar yapmazsak, herkes söylediğim bu çerçevede dahilinde bile görevlerine sağlıklı yaklaşırsa zafer kesindir diyorum.

Bu temelde tekrar 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yıldönümünü sizler için de kutluyorum. Selamlarımı ve sevgilerimi sunuyorum.

malarının yalnızca bir ortak olduğu durumlarda boykotu kaldırmaya niyetleniyor. İsrail'in "barış süreci"nden hemen umduğu pratik ve ekonomik yarar da budur.

Filistin sorunu ipoteğinden kurtulmak aynı zamanda Arap olmayan Müslüman ülkelerin de yakıcı bir sorunu haline geldi. Bunların başında Türkiye geliyor. Türkiye ve İsrail ilişkileri, istenmeyen bir baskıdan kurtulmuşcasına hızla ısınıyor ve adeta bir patlamayı yaşıyor. Bu ilişkiler çok önemli. Çünkü biçimlendirilmeye çalışılan yeni Ortadoğu düzeninin Mısır'la birlikte üçlü sacayağını oluşturuyor. Şimdiden bölgenin en stratejik anlaşmazlık konularından biri haline gelen su sorununu kapsıyor. Bölgede inşa edilmeye çalışılan Ortadoğu Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (OGİK), bu ilişkilerle kotanlabilecektir.

Ama emperyalizmin öngörüsünün hep atladığı bir nokta var: Halkların özgür iradesi ve mücadele kararlılıkları.

"Barış anlaşması"nın başlangıcından bugüne kadar geçen süre, Filistin halkının bu haksız ve onur kırıcı "barışı" sineye çekmeyeceğini yeterince kanıtlamış bulunuyor. "Ortadoğu barışı" ancak Filistin ve Kürdistan halklarının iradesi esas alınarak sağlanabilir. Filistin halkı kendini temsil etmeyen emperyalistlerin Filistin ayağı olan "Arafat barışı"na kabul etmeyecektir.

Yurt dışının kullanılmasına...

Baştarafı 22. sayfada

taklaşa partimize karşı çeşitli kompo, provokasyon ve saldırılarla yönelerek, hareketimizin bu alanlara yayılmasını ve geçişini kırmaya çalışmıştır. Emperyalizmin çok bilinçli ve örgütlü olarak gelişen bu yönelimi uzun süreden beri devam etmektedir. İlkel ve küçük-burjuva milliyetçiliği dönem dönem partiye yanaşıp ittifak ve dostluk kurmaya çalışmışsa da, bundaki esas amacı partiyi etkileri altına almak ve oralarda tasfiye etmektir. Bunu başarmak için de emperyalizmden TC sömürgeciliğine, oradan da köy korucularına, Kürt ağalarına ve parti içinde özünde PKK karşıtı bireylere kadar bir bütünlük çerçevesinde geliştirmekten asla çekinmemişlerdir.

Parti uzun süre bu önderliklerin tahribatlı ve savaşa zarar veren yaklaşımlarına karşı ciddi bir mücadele vermiştir. Parti adına hareket eden taktik önderliklerin, parti politikasını ve taktiklerini doğru uygulayamamaları, buradaki parti çalışmalarını zor duruma sokmuştur. PKK savaş

ve örgüt çizgisini dışlayarak, Güney parçasındaki önderliğin etkisine girerek parti hareketine ve ulusal kurtuluş mücadelemize ağır zararlar vermişlerdir.

Geçmiş dönemde yaşananlardan doğru sonuçlar çıkarılıp ciddi tedbirlerle yönelerek, ulusal bağımsızlıkçı çizgi ve örgütlenmenin pratikte güçlü düzeyde temsilini sağlamak ve aynı zamanda savaşımızın bir geri cephesi olarak en yetkin tarzda kullanmak gerekiyor.

Bunun için:

1- Güney Kürdistan'da bağımsızlıktan yana olan tüm eğilim ve hareketleri güç ve destek verip ulusal bağımsızlık cephesinde toplamaya çalışmak.

2- YNK ile taktik ilişki ve ittifak geliştirmek, KDP'ye bu bağlamda çağrı yapmak, elden geldiğince bu ilişkiler içinde zararlarını önlemeye çalışmak, bu bağlamda Kürdistanlı güçlerle ulusal konferansa gitmek.

3- Doğu Kürdistanlı güçlerle taktik ittifaklar yapmak, bunları bağımsızlıkçı çizgiye çekmek.

4- Doğru bir üslenme ve yö-

netim tarzına ulaşmak.

5- Bu anlamda askeri ve siyasi eğitim okullarını geliştirmek.

6- Savaşımızın maddi, teknik ve sağlık ihtiyaçlarını karşılamak.

7- Kitle çalışmalarını geliştirmek.

8- Kültürel ve basın çalışmalarını geliştirmek.

9- Askeri ve siyasi çalışma yapmak. TC'nin istihbarat vb. çalışmalarına yönelmek, bu açıdan partiyi ve çeşitli çalışmaları koruyan ve saldırıları boşa çıkaran düzeyde silahlı güç bulundurmamak.

10- Serhat Eyaleti ve Güney'deki sınırlara yakın gerilla bölgeleri üslenmelerini asıl savaş sahaları içinde yapmalı, sınır ötesinde sınırlı ve savaşa aktarılmaya hazır güç bırakılmamalıdır.

11- Mevcut durumda önemli konumda olan Zelê Kampı'na rolünü yetkince oynatmak (eğitim çalışmaları, Güney çalışmaları, dış ilişki vb. çalışmalarda sağ sapmaya meydan vermemek).

Her şey cephe...

Baştarafı 3. sayfada

lıktır; ulusa ve ülkeye büyük sahiplenmektir. Bugün ülke yanıyor, ulus müthiş bir baskı altında tutuluyor. Yurtseverlik bu ülkeye, bu ulusa sahiplenmektir. Yurt yanarken, yurt bitirilmek istenirken yurtseverlik buna dur demesini bilmektir. Bitmiş, tükenmiş, ortadan kaldırılmış bir yurt sevilmez. Olmayan bir yurt sevilmez. O halde yurtseverlik, bugün mücadelenin içine daha fazla girmektir. Sıcak mücadele alanlarına daha yaklaşmaktır. Yurtseverlik artık yerimizde oturularak yapılamaz. Yurda sahiplenmek, bugün fedakarlık yapmaktan, mücadele görevlerine sahip çıkmaktan geçiyor.

Kürdistan'da kim yurtseverdir? Gerillaya, cepheye hizmet etmeden nasıl yurtsever olunur? Bir milis Kürdistan'da her zaman bir gerilla kadar tehlike içindedir! Bir yurtsever bir gerilla kadar tehlike içindedir! Bu gerçek orta yerde dururken, Avrupa'daki yurtseverleri daha fazla fedakarlığa ve mücadele içine çağırarak, döneme uygun düşmektedir. Avrupa'daki büyüyen gücü ülkeye taşırmak, cepheyi ülkeye taşırmak mülteciliğe düşmek olur. Siyasi bir gücün, siyasi bir cephenin mülteciliğe düşmesinin sonuçlarını Türk solunun ve Kürt reformistlerinin durumundan bilmekteyiz. Bu sonucun da bitmek ve yok olmak olduğu açıktır.

Avrupa'daki cepheyi ülkeye taşırmak nasıl olur? Başta cephe çalışmaları olmak üzere, her alandaki görevlere talip olursak cephe ülkeye taşınabilir. Yasal alan olur, illegal alan olur, yarı-legal alanlar olur. Binlerce görev vardır; birine sahip çıkılabilir. Avrupa'da oluşan siyasi bir kim cepheye yeni güç katabilir. Avrupa bu konuda önemli avantajlara sahiptir, bu değerlendirebilir. Bazı partilerin (Refah Partisi gibi) bu yöntemi denedikleri ve başarılı ol-

dukları biliniyor.

Kazanmak için her imkan ortaya çıkmıştır. Gerilla Sivas'tan Mahabat'a, Kars'tan Binboğalara kadar yerleşmiştir. Kürt halkı tümünden sömürgeci siyasal yapıdan kopmuştur. PKK bölgede birçok devletten daha fazla siyasi güce erişmiştir. Dünya PKK'siz sorunun çözülmeceğini anlamıştır. Her devlet ve herkes Kürdistan sorunuyla yakından ilgileniyor. Ortadoğu Kürdistan sorunu çözülmeden sakinleşmeyecek, durulmayacaktır. Kürdistan'da bir çözüm olacak; nasıl olacağı ise bu sorunla ilgilenen tarafların nasıl bir çabanın sahibi olacağına bağlıdır. Bizler çaba ve duyarlılığımızı artırırsak sonuç lehimize olacaktır. Aslında bizim için kazanmak değil, kaybetmek zordur. Yeter ki önümüze gelen fırsatı iyi değerlendirelim. Yeter ki önümüze gelen imkanı güçlü bir cepheleşme ile karşılayalım. Yeter ki cepheyi ülkeye taşıyarak bu konuda Avrupa'daki kitlemize düşen görevi yerine getirelim.

Avrupa'daki kitlemiz özel savaşın gerçeği olarak yurdandan koparılmıştır. Sömürgeciler ha bir Kürdü "failli meçhul"la katletmiş, ha ülkesinden koparmış, aynı sonucu verir. Ülkesinden koparılmış Kürt, TC için ölü gibidir. İşte özel savaşın bu politikasını boşa çıkarmak için de cepheyi ülkeye taşımak önemlidir. Avrupa'daki Kürtler ölmediğini ortaya koymalıdır. Kendilerine ölüm biçenin ölümünü hızlandırmak için ülkeye koşmalıdır.

Ülkeye koşmak bizim için yaşamsa TC için ölümdür. Ülkedeki ve metropoldeki Kürt halkı ile bütünleşmek sömürgecilik için ölümdür.

Başkan APO Avrupa'dan önderlik sahasına giden yurtseverlere; "Siz Avrupa'ya koşmayı yaşama koymak sanıyordunuz. Özel savaş sizi ölüme koştururken siz bunu yaşam biliyordunuz. Biz bunu

tersine çevirdik. Sizi uykudan, yalandan uyandırdık. Avrupa'da kalmanın ölüm olduğunu gördünüz, şimdi yaşama kavuşmak için ülkeye koşuyorsunuz; size bundan büyük hizmet olabilir mi?" diyerek Avrupa'dan ülkeye dönüşün büyük değerini ortaya koyuyor. Yurtseverler yaşama daha fazla sarılmak için de cepheyi ülkeye taşımalıdır. Avrupa'da yaşıyorum diyebilmek için de cephenin ülkeye taşınması gerekiyor. Avrupa'daki halkımızın da yaşıyorum diyebilmesi buna bağlıdır.

Avrupa'daki halkımızın yurtseverliği de bugün mücadele ateşi içinde sınav verecek ve çelikleşecektir. Ülkeye giden her savaşçı, cepheyi taşıyan her cephe çalışması ve yurtsever Avrupa'daki yurtseverliği biçim ve içerik olarak daha kutsal hale getirecektir.

Başkan APO'nun "Cepheyi ülkeye taşıyın!" çağrısı coşkuyla karşılanmıştır. Bu coşkuyla yakında ülkeye dönüş kampanyasına dönüşeceğini, yüzlerce gencin ve her yaştan Kürdistanlının cepheye ve savaşa koşacağını şimdiden belirtilebilir.

Avrupa'daki Kürdistanlılar şimdiye kadar mücadeleye önemli katkıda bulundular. Şimdi ise bu katkıları sonuca ulaştırmak, bizzat mücadelenin sıcaklığını yaşamak amacıyla Kürdistan'a ve metropollere yöneleceklerdir. Yurtseverliğin gereği de bunu dayatıyor. Savaşan halk gerçekliğine ulaşmak da bunu dayatıyor. Savaşan halk gerçekliğinin parçası olunmadan bütün Avrupa faaliyetlerinin de bir değeri olamaz. Avrupa'daki yaşam biçimi ve alışkanlıkları da altüst edilmelidir. Almanya'da, Avrupa'da yapılan eylemler artık içimizdeki Almanya ve Avrupa'ya karşı da yapılmalıdır. İçimizdeki Almanya, Fransa, Avrupa yıkıldıkça ülke ile daha fazla bütünleşilecek, cephe ülkeye daha kolaylıkla taşınacaktır.

İsrail-Filistin barışı...

Baştarafı 11. sayfada

fırsatın kaçabileceğini vurgulayan ve tarafları uyaran yazılar yayımladı.

Ortadoğu barış sürecinde yol alınabilmesi için diğer taraflara da ilerleme sağlanması gerekiyor. İsrail ve ABD "Suriye'siz barış olmaz" gerçeğini sık sık teslim ediyorlar. Ancak Lübnan ve Suriye cephesinde şu ana kadar herhangi bir ilerleme görülüyor. İsrail ne Lübnan'ın güneyindeki güvenlik şeridinden vazgeçiyor, ne de Golan Tepeleri'nin tamamından çekilmeyi kabul ediyor. Lübnan'ın, Suriye'nin istemi olmadan herhangi bir adım atması düşünülemez. Suriye rolünü kendi sorunuyla, yani Golan Tepeleri'yle sınırlamıyor. Kapsamlı ve bütünlüklü bir barış istiyor ve Filistin sorunuyla ilişkisini radikal kanadı destekleyerek sürdürüyor. Bütün bunlara yeni bir etken ve gelişme daha eklenebilir: Rusya artık ABD'nin uysal bir izleyicisi olmak, Madrid Konferansı sırasındaki biçimsel garantörlük rolüyle yetinmek istemiyor. Bölgede Rus diplomasisi, Sovyetler Birliği'nden kalan temeller üzerinde yeniden hareketleniyor. ABD bundan rahatsız. Rusya'nın aktifleşip terk ettiği ama güçlü bağlantılara sahip olduğu Ortadoğu'ya yeniden dönme gayretlerinin nerelere varacağı, kartlarına yeniden sarılmasının hangi sonuçları doğurup doğurmayacağı konusun-

da şimdiden kesin bir şey söylenemez. Söylenebilecek olan ABD'nin karşısına yeni sorunların dikilmekte olduğudur.

Kime barış?

"Ortadoğu barışı", Ortadoğu halklarının iradesini hiçe sayan, onların mücadelesini iğdiş etmek isteyen bir "güçlüler barışı"dır. Bu "barış" Filistin halkı için olabilecek en kötü koşullarda ve elverişsiz güçler dengesinde gerçekleşmiştir. İsrail ve ABD bunu değişmez bir veri sayarak hem başlangıçta istedikleri koşulları dikte ettirdiler, hem de belirsizliklerin içini gelecekte diledikleri gibi dolduracaklarını sanıyorlar. Zamana yayılan sürüncemeli "barışlar", tam da böyle bir yaklaşımın ve dönemin ruhuna uydurularak oluşuyor. Mücadele eden ezilen halkları bir zaferden, başarı ve özgüven duygusundan bile yoksun bırakmayı hedefliyor bu "barış."

Öte yandan bu tür "barış" sadece ABD ve İsrail'in çıkarlarına uygun düşmüyor. Bölge gericiliği de böyle bir "barışın" ve sürecin Filistin halkının iradesinin kırılmasıyla ilerlemesini canı gönülden destekliyor. Arap gericiliği, İsrail ile ilişkilerindeki "kutsal Filistin ve Kudüs sorunu" ipoteğini bir an önce kalkmasını arzuluyor. Arap birliği daha şimdiden İsrail mallarına ve firmalarına uygulanan boykotun nasıl delineceğini tartışmaya, İsrail fir-

Hallm Dener

FESTİVALA KURDISTAN A NAVNETEWÎ - III

Internationales Kurdistan-Festival III

III. Uluslararası Kürdistan Festivali

ADRES:

Draf en Renbaan

Hofstraat 13

LANDGRAAF /

HOLLANDA

Tarih: 24. 09.1994

Saat: 12.00

Avrupa Kürt Dernekleri Konfederasyonu (KON-KURD)
Hollanda Kürt Dernekleri Federasyonu (FED-KOM)